

สถาบันส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
Institute for Good Governance Promotion

การทบทวนแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (พ.ศ. 2561 – 2565)

สกลนคร นครพนม มุกดาหาร

โครงการพัฒนาศักยภาพในการเชื่อมโยงระดับภูมิภาค และจัดทำแผนยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุน
การพัฒนาระดับกลุ่มจังหวัด

การนำเสนอ

1

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2561 – 2564

2

นโยบาย ยุทธศาสตร์ระดับต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาจังหวัด

3

สรุปผลการศึกษาและทบทวนศักยภาพจังหวัด

4

(ร่าง) ผลการทบทวนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. 2561 - 2564

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 - 4 ปี (พ.ศ.2561-2564)

เป้าหมายการพัฒนา

1) ส่งเสริมการเกษตรด้วยนวัตกรรม ท่องเที่ยว 3 ธรรม เชื่อมโยง 3 ประเทศ มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจสู่อาเซียน

ตัวชี้วัด: การขยายตัวทางเศรษฐกิจ และรายได้ของประชาชน

- 1) ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดฯ (GPCP: Gross Provincial Cluster Product) เพิ่มขึ้นร้อยละ 3 จากปีที่ผ่านมา
- 2) รายได้ต่อหัวต่อปี (GPCP per Capita) เพิ่มขึ้นร้อยละ 3 จากปีที่ผ่านมา

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1

การพัฒนาการท่องเที่ยว 3 ธรรม
(ธรรมะ ธรรมชาติ วัฒนธรรม)
อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 2

การส่งเสริม พัฒนาการผลิตและ
สร้างมูลค่าเพิ่มทางการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ 3

การพัฒนาขีดความสามารถด้าน
การค้า การลงทุน

ยุทธศาสตร์ที่ 4

การพัฒนาสังคมและความมั่นคง

เป้าประสงค์และตัวชี้วัดแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 - 4 ปี (พ.ศ.2561-2564)

เป้าประสงค์รวม	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม 4 ปี
1.การขยายตัวทางเศรษฐกิจ และ รายได้ของประชาชน	ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดฯ (GPCP: Gross Provincial Cluster Product) เพิ่มขึ้นร้อยละ 3 จากปีที่ผ่านมา
	รายได้ต่อหัวต่อปี (GPCP per Capita) เพิ่มขึ้นร้อยละ 3 จากปีที่ผ่านมา

การนำเสนอ

1

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2561 – 2564

2

นโยบาย ยุทธศาสตร์ระดับต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาจังหวัด

3

สรุปผลการศึกษาและทบทวนศักยภาพจังหวัด

4

(ร่าง) ผลการทบทวนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. 2561 - 2564

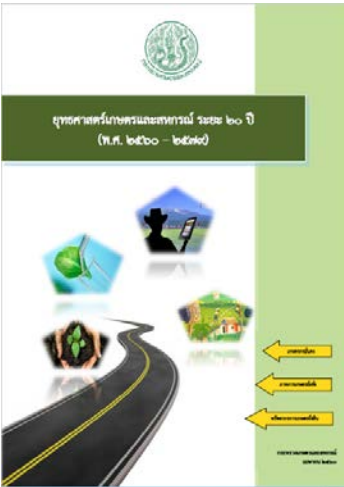
นโยบาย และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มจังหวัด

กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี

1. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้าง และ พัฒนาศักยภาพมนุษย์
2. ยุทธศาสตร์การสร้าง ความเป็น ธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
3. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็ง ทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
4. ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโต ที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
5. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
6. ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่ม ประสิทธิภาพ และธรรมาภิบาลในภาครัฐ
7. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์
8. ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
9. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และ พื้นที่เศรษฐกิจ
10. ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ประเทเพื่อนบ้าน และภูมิภาค

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ ฉบับที่ 12

แผนแม่บทเกษตรและสหกรณ์
ระยะ 20 ปี

Thailand 4.0		
ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ที่ 3
ปฏิรูปภาคอุตสาหกรรมไทยสู่ อุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนด้วยปัญญา	ปฏิรูปภาคอุตสาหกรรมรองรับ อุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนด้วยปัญญา	เชื่อมโยงอุตสาหกรรมไทยกับ เศรษฐกิจโลก
1. เพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพการผลิตของ อุตสาหกรรมสู่ระดับนานาชาติ 2. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาค การผลิตภาคอุตสาหกรรม การบริการ และ SMEs 3. เพิ่มจำนวนผู้ประกอบการฐานนวัตกรรม (Innovation Driven Enterprise: IDE) 4. สนับสนุนการเชื่อมโยงและบูรณาการกับภาค การบริการและภาคเกษตรกรรม 5. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาค อุตสาหกรรมบริการ	1. ปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจรองรับการพัฒนา อุตสาหกรรมสู่ระดับนานาชาติ 2. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาค การผลิตภาคอุตสาหกรรม การบริการ และ SMEs 3. เพิ่มจำนวนผู้ประกอบการฐานนวัตกรรม (Innovation Driven Enterprise: IDE) 4. สนับสนุนการเชื่อมโยงและบูรณาการกับภาค การบริการและภาคเกษตรกรรม 5. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาค อุตสาหกรรมบริการ	1. บูรณาการผลิตภาคอุตสาหกรรมสามารถ ตอบสนองความต้องการของตลาดโลก และ ปรับเปลี่ยนสู่เศรษฐกิจที่มีมูลค่าสูง 2. พัฒนาระบบและเพิ่มประสิทธิภาพของการ ผลิตภาคอุตสาหกรรม การบริการ และ SMEs 3. เพิ่มการเชื่อมโยงผู้ประกอบการไทยกับ ตลาดต่างประเทศและภาคเกษตรกรรม 4. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของ ภาคบริการ
กลยุทธ์ 1: ยกระดับขีดความสามารถและ นวัตกรรม กลยุทธ์ที่ 2: เสริมสร้างเศรษฐกิจฐานบริการ และ สัมพันธ์กับอุตสาหกรรม กลยุทธ์ที่ 3: ส่งเสริมการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม	กลยุทธ์ 1: ปฏิรูปโครงสร้างสู่ระดับนานาชาติ กลยุทธ์ที่ 2: พัฒนาระบบและเพิ่มขีดความสามารถ ในการผลิตภาคอุตสาหกรรม กลยุทธ์ที่ 3: พัฒนาระบบและเพิ่มขีดความสามารถ ในการเชื่อมโยงและบูรณาการ	กลยุทธ์ 1: ส่งเสริมอุตสาหกรรมไทยเชื่อมโยงกับ ตลาดโลก กลยุทธ์ที่ 2: เสริมสร้างการเชื่อมโยงและบูรณาการ ภาคอุตสาหกรรม กลยุทธ์ที่ 3: ส่งเสริมการเชื่อมโยงและบูรณาการ ภาคบริการ

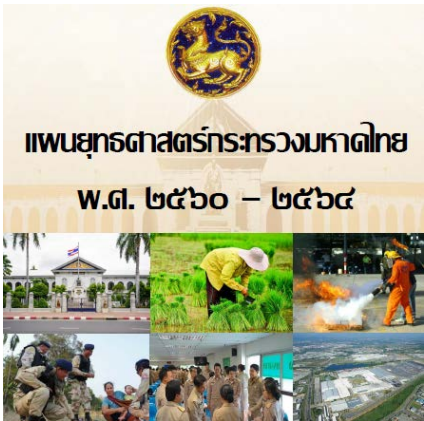
แผนแม่บทพัฒนาอุตสาหกรรมไทย 4.0

แผนแม่บทการท่องเที่ยวนับที่ 2

ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้าง
พื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง

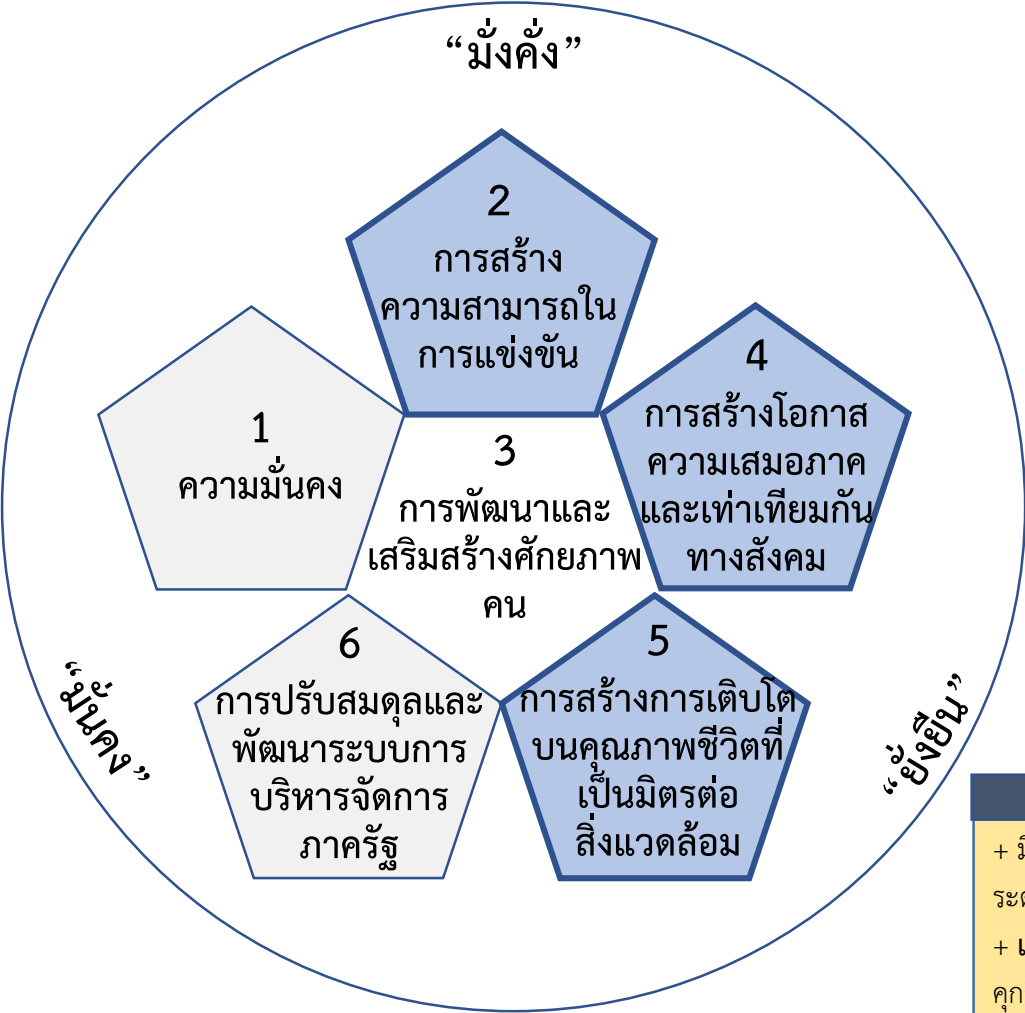

แผนยุทธศาสตร์กระทรวงมหาดไทย

แผนพัฒนาภาค

กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)

ยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากลุ่มจังหวัด	
ยุทธศาสตร์ 2 การสร้างความสามารถในการแข่งขัน	• การเกษตรสร้างมูลค่านำผลผลิตทางการเกษตรมาแปรรูปหรือเพิ่มมูลค่าผ่านขั้นตอนต่างๆ • สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว พัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ • พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน
ยุทธศาสตร์ 4 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม	• สร้างความมั่นคง ความเป็นธรรมและการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม • พัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ • มีสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย • สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทูทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน • เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา และสร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน
ยุทธศาสตร์ 5 การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	• มุ่งเน้นการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจให้เติบโตและมีความเป็นธรรมบนความสมดุลของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี • การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ • มุ่งเน้นลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ

ผลกระทบ
+ มีกรอบและเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาวที่ชัดเจน ทำให้มีแนวทางที่ชัดเจนในการจัดทำแผนพัฒนาอื่นๆ ที่สอดคล้องกับนโยบายระดับชาติ + เพิ่มขีดความสามารถและก้าวไปสู่การเป็นผู้ผลิตที่สำคัญของตลาด เช่น ในจังหวัดนครพนมนำสับปะรดของดินนครพนม มาแปรรูป เป็นคุกกี้ หรือเค้กสับปะรดเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสับปะรดที่ราคาตกต่ำ + เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในประเทศและ รักษานักท่องเที่ยวกลุ่มเดิมเอาไว้ ทำให้รายได้จากการท่องเที่ยวของชาวต่างประเทศเพิ่มขึ้น + สร้างการพัฒนาของเศรษฐกิจและสังคมที่มีความยั่งยืน ยกกระดับดัชนีความมั่นคงของจังหวัดมุกดาหารซึ่งอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ + พัฒนาสภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ปี พ.ศ. 2560 – 2564

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้าง และพัฒนา ศักยภาพทุน มนุษย์	ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การสร้างความเป็น ธรรมและลด ความเหลื่อมล้ำใน สังคม	ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การสร้างความ เข้มแข็งทาง เศรษฐกิจและ แข่งขันได้อย่าง ยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การเติบโตที่เป็น มิตรกับ สิ่งแวดล้อมเพื่อ การพัฒนาอย่าง ยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 5 : การเสริมสร้าง ความมั่นคง แห่งชาติเพื่อการ พัฒนาประเทศสู่ ความมั่งคั่งและ ยั่งยืน
ยุทธศาสตร์ที่ 6 : การบริหารจัดการ ในภาครัฐ การ ป้องกันการทุจริต ประพฤติดีมีขอบ และธรรมาภิบาล ในสังคมไทย	ยุทธศาสตร์ที่ 7 : การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน และระบบ โลจิสติกส์	ยุทธศาสตร์ที่ 8 : การพัฒนา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม	ยุทธศาสตร์ที่ 9 : การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่ เศรษฐกิจ	ยุทธศาสตร์ที่ 10: ความร่วมมือ ระหว่างประเทศ เพื่อการพัฒนา

 แนวทางที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ 9 : การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

เป้าหมายในการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
พัฒนาให้หลุดพ้นจากความยากจนสู่เป้าหมายการพึ่งตนเอง
1) เพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรไปสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย 2) พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง 3) ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรม อารยธรรมขอม ยุคก่อนประวัติศาสตร์ ธรรมชาติ และกีฬาสู่นานาชาติ 4) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน 5) พื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ต้นน้ำ

ผลกระทบ
+ ส่งเสริมโคเนื้อคุณภาพสูงซึ่งเป็นสินค้าเกษตรของจังหวัด สกลนคร และ นครพนม + ยกระดับสินค้ากลุ่มผ้าไหม โดยพัฒนาคุณภาพและการออกแบบในจังหวัด สกลนคร + ส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อมใน จังหวัดมุกดาหาร เพื่อส่งออกไปยังต่างประเทศ โดยเป็น อุตสาหกรรมสีเขียว + อนุรักษ์พื้นที่ป่าต้นน้ำ เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์จากป่าไม้อย่างยั่งยืนในจังหวัด สกลนคร

นโยบายระดับชาติที่เกี่ยวข้องด้านเกษตรกรรม

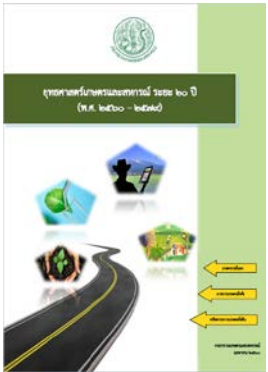
แผนแม่บทเกษตรและสหกรณ์ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579)

วิสัยทัศน์

“เกษตรกรมั่นคง ภาคการเกษตรมั่นคง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน”

เป้าประสงค์

- 1) เกษตรกรมีความสามารถในอาชีพของตนเอง (Smart Farmers)
- 2) สถาบันเกษตรมีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน (Smart Agricultural Groups)
- 3) สินค้าเกษตรมีคุณภาพมาตรฐานตรงตามความต้องการของตลาด (Smart Agricultural Products)
- 4) พื้นที่เกษตรและภาคการเกษตรมีศักยภาพ (Smart Area/Agriculture)

ผลกระทบ

- + สร้างกิจกรรมเศรษฐกิจทั้งห่วงโซ่มูลค่าของผลผลิตเกษตร ส่งผลให้เกษตรกรมีความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน
- + เพิ่มปริมาณผลผลิตในกลุ่มจังหวัด และยกระดับคุณภาพของสินค้าเกษตรเพื่อส่งออกไปยังต่างประเทศ
- + พื้นฟูทรัพยากรเกษตร และใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน
- ปัจจัยการผลิตของสินค้าเกษตรเป้าหมายมีราคาสูงขึ้น จากความต้องการปัจจัยการผลิตในพื้นที่สูงขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ
1) สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร Smart Farmer, Smart Group, Smart Enterprise 2) เสริมสร้างความภาคภูมิใจและความมั่นคงในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม 3) บริหารจัดการแรงงานภาคเกษตรและเทคโนโลยีเพื่อทดแทนแรงงานอย่างเป็นระบบรองรับสังคมเกษตรสูงอายุ	1) พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพมาตรฐานสินค้าสู่มาตรฐานระดับสากล โดยใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและความรู้แบบองค์รวม 2) ส่งเสริมการเกษตรตลอดโซ่อุปทานสอดคล้องกับความต้องการของตลาดและมูลค่าสูง มุ่งสู่การเป็นฟาร์มอัจฉริยะ	1) พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการขับเคลื่อนเกษตร 4.0 ภายใต้ Thailand 4.0 2) บริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเกษตร ให้เกษตรกรเข้าถึงและนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างทั่วถึง 3) พัฒนางานวิจัยและสารสนเทศให้ไปสู่เชิงพาณิชย์ ประชาสัมพันธ์และเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูลในระดับโลก	1) บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างยั่งยืนที่สอดคล้องกับ SDGs (Sustainable Development Goals) 2) พื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรการเกษตรให้มีความสมดุลและยั่งยืน	1) พัฒนาบุคลากรและนักวิจัย ให้เป็น Smart officers และ Smart researchers 2) เชื่อมโยงและบูรณาการการทำงานของหน่วยงานทุกภาคส่วนโดยกลไกภาครัฐ และปรับระบบบริหารงานให้ทันสมัย 3) ปรับปรุงและพัฒนากฎหมายด้านการเกษตรเพื่อรองรับบริบทการเปลี่ยนแปลง

นโยบายระดับชาติที่เกี่ยวข้องด้านอุตสาหกรรม

แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย 4.0 ระยะ 20 ปี (2560-2579)

เป้า
ประสงค์

กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ 1: ปฏิรูปภาคอุตสาหกรรมไทยสู่ อุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนด้วย ปัญญา	ยุทธศาสตร์ที่ 2: ปฏิรูปนิเวศอุตสาหกรรมรองรับ อุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนด้วย ปัญญา	ยุทธศาสตร์ที่ 3: เชื่อมโยงอุตสาหกรรมไทยกับ เศรษฐกิจโลก
- เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย - เพิ่มการใช้งานด้านดิจิทัลในการบริหารจัดการการผลิตในกลุ่ม SMEs - เพิ่มจำนวนผู้ประกอบการฐานนวัตกรรมลดปริมาณของเสียและการปล่อยก๊าซ - เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของคลัสเตอร์	- ปฏิรูปองค์กรภาครัฐ - เพิ่มมูลค่าการลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายในพื้นที่ - เพิ่มการลงทุน R&D - เพิ่มจำนวนนักวิจัย - เพิ่มจำนวนสิทธิบัตรจดทะเบียนต่อประชากร - เพิ่มจำนวนแรงงานคุณภาพ	- ปรับปรุงแบบการผลิตของภาคการผลิต - ปรับเปลี่ยนสู่ห่วงโซ่มูลค่าสูง - พัฒนารูปแบบและการใช้ดิจิทัลเพื่อการจัดหาวัตถุดิบและการตลาดระดับโลก - เพิ่มการลงทุนของผู้ประกอบการไทยและต่างชาติในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย - เพิ่มการขยายตัวของอุตสาหกรรมกลุ่มเป้าหมายไปยังตลาดต่างประเทศ
กลยุทธ์ที่ 1: ยกระดับผลิตภาพ มาตรฐาน และนวัตกรรม กลยุทธ์ที่ 2: เสริมสร้างเศรษฐกิจฐานราก และสังคมผู้ประกอบการ กลยุทธ์ที่ 3: ส่งเสริมการรวมกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรม	กลยุทธ์ที่ 1: ปฏิรูปองค์กรภาครัฐให้ยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง กลยุทธ์ที่ 2: พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรม กลยุทธ์ที่ 3: พัฒนาทักษะ องค์ความรู้ของบุคลากรเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง	กลยุทธ์ที่ 1: ส่งเสริมอุตสาหกรรมไทย เชื่อมโยงห่วงโซ่การผลิตของโลก กลยุทธ์ที่ 2: เชื่อมโยงการผลิตและการตลาดสู่สากลด้วยดิจิทัล กลยุทธ์ที่ 3: ส่งเสริมการลงทุนขยายฐานการผลิตในและนอกประเทศ

ผลกระทบ
+ สร้างคลัสเตอร์อุตสาหกรรมที่มีนวัตกรรมและมูลค่าเพิ่มสูง รวมทั้งเกิดการเชื่อมโยงเป็นห่วงโซ่มูลค่าทั้งในและต่างประเทศ + ยกระดับผลิตภาพ มาตรฐานและนวัตกรรมในอุตสาหกรรมเป้าหมาย + พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และทรัพยากรมนุษย์ทั้งในแง่คุณภาพ และปริมาณ ตลอดจนองค์ความรู้ในอุตสาหกรรมเป้าหมาย - ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรมลงจากผลกระทบของการประกอบอุตสาหกรรมฯ

นโยบายระดับชาติที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยว

แผนแม่บทการท่องเที่ยวฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560 – 2564)				
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความสมดุลให้กับการท่องเที่ยวไทย ผ่านการตลาดเฉพาะกลุ่ม การส่งเสริมวิถีไทย และการสร้างความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว	ยุทธศาสตร์ที่ 5 การบูรณาการการบริหารจัดการการท่องเที่ยว และการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ
1.1 การพัฒนาคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยว และสินค้าบริการ และส่งเสริมขีดความสามารถในการรองรับด้านการท่องเที่ยว 1.2 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการอย่างยั่งยืน โดยให้ทุกภาคส่วนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการบริหาร 1.3 สร้างสมดุลในแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ทั้งในเชิงพื้นที่ เชิงเวลา ฤดูกาล และรูปแบบการท่องเที่ยว	2.1 การพัฒนาและปรับปรุงระบบโลจิสติกส์เพื่อสนับสนุนการเดินทางเข้าสู่ประเทศไทย 2.2 การพัฒนาและปรับปรุงระบบโลจิสติกส์เพื่อสนับสนุนการเดินทางภายในประเทศ 2.3 การพัฒนาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว 2.4 การพัฒนาความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว รวมถึงการส่งเสริมสุขอนามัย	3.1 การพัฒนา ศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวทั้งระบบให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน และสอดคล้องกับมาตรฐาน 3.2 การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้สอดคล้องและเพียงพอต่อความต้องการของตลาด 3.3 การส่งเสริมให้ประชาชน มีโอกาสและความสามารถในการมีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยว	4.1 การเสริมสร้างภาพลักษณ์คุณภาพและความปลอดภัยให้กับประเทศไทย 4.2 การทำการตลาด แบบเฉพาะกลุ่มเพื่อดึงดูดและกระตุ้นการมาเที่ยวและการใช้จ่ายเพิ่มเติมของนักท่องเที่ยว 4.3 การส่งเสริมเอกลักษณ์ของประเทศไทยและแต่ละท้องถิ่น 4.4 การส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศและการท่องเที่ยวที่สมดุลเชิงพื้นที่และเวลา 4.5 การพัฒนา ความร่วมมือกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และการใช้เทคโนโลยีในการทำตลาด	5.1 การส่งเสริม การกำกับดูแลที่ดีสำหรับการพัฒนาและบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ 5.2 การรวบรวม และปรับปรุงกฎหมาย ข้อบังคับ และมาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว 5.3 การสนับสนุน การลงทุนจากภาคเอกชนและการจัดทำ Tourism Intelligence Center 5.4 การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว

ทิศทางการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด
เขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง: การท่องเที่ยวตามลำน้ำโขง เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน
ผลกระทบ
+ สร้างพื้นที่ท่องเที่ยว สินค้าและบริการตามลำน้ำโขงที่มีอัตลักษณ์เฉพาะตัว รวมถึงสร้างความเชื่อมโยงภาพการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน + พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก รวมถึงบุคลากรเพื่อรองรับกิจกรรมท่องเที่ยวภายใต้วัฒนธรรมของลำน้ำโขง - ทรัพยากรธรรมชาติ สภาพแวดล้อม และมรดกทางวัฒนธรรมได้รับความเสียหายจากนักท่องเที่ยวบางกลุ่ม

ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวไทย: เชิงพื้นที่

เขตพัฒนาการท่องเที่ยว
อารยธรรมล้านนา

เป้าหมาย: การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญา
ล้านนาเชิงสร้างสรรค์เชื่อมโยงอนุภาคลุ่มน้ำโขง

เขตพัฒนาการท่องเที่ยว
มรดกโลกด้านวัฒนธรรม

* เป้าหมาย: การท่องเที่ยวแหล่งมรดกโลก
เชื่อมโยงประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวโดย
ชุมชนและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

เขตพัฒนาการท่องเที่ยว
วิถีชีวิตลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลาง

* เป้าหมาย: การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์
ศิลปวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวทางน้ำใน
ลุ่มน้ำเจ้าพระยา

เขตพัฒนาการท่องเที่ยว
ฝั่งทะเลตะวันตก (Royal Coast)

เป้าหมาย: การท่องเที่ยวพักผ่อนเพื่อ
สุขภาพชั้นนำของโลก

เขตพัฒนาการท่องเที่ยวอันดามัน

เป้าหมาย: การท่องเที่ยวทางทะเลระดับโลก
บนฐานวัฒนธรรมอันดามัน

เขตพัฒนาการท่องเที่ยว
วิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง

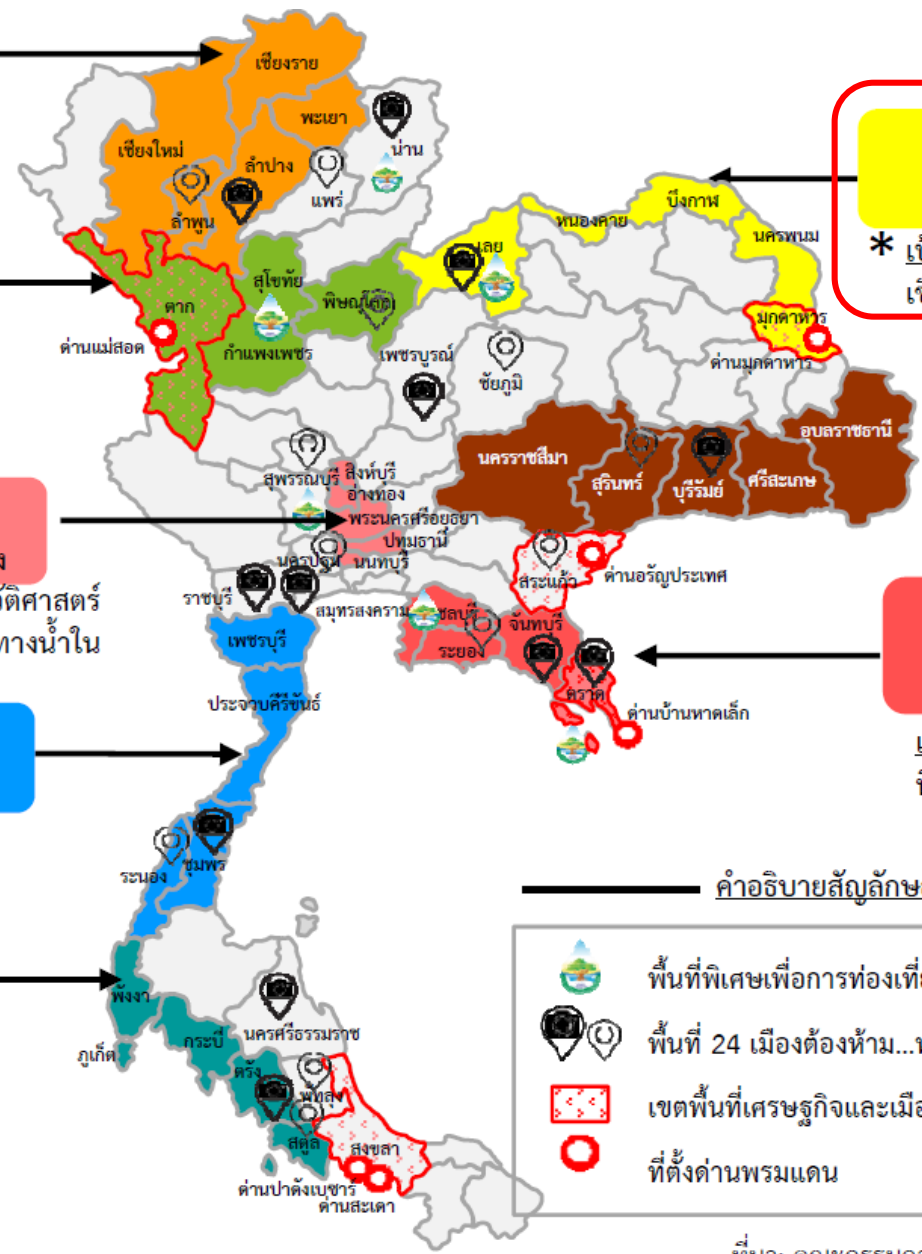
* เป้าหมาย: การท่องเที่ยวตามลุ่มน้ำโขง
เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

เขตพัฒนาการท่องเที่ยว
อารยธรรมอีสานใต้

เป้าหมาย: การท่องเที่ยวแห่งวิถีชีวิตอีสานใต้
ร่วมสมัย เชื่อมโยง สปป.ลาว กัมพูชา และ
เวียดนาม

เขตพัฒนาการท่องเที่ยว
ฝั่งทะเลตะวันออก (Active Beach)

เป้าหมาย: การท่องเที่ยวชายทะเลสี่แสนตะวันออกระดับสากล
ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เชื่อมโยงสู่กัมพูชา และเวียดนาม

คำอธิบายสัญลักษณ์

- พื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- พื้นที่ 24 เมืองต้องห้าม...พลาด + พลัส
- เขตพื้นที่เศรษฐกิจและเมืองชายแดน
- ที่ตั้งด่านพรมแดน

หมายเหตุ เขตพัฒนาการท่องเที่ยวที่อยู่ระหว่างการจัดทำ
(1) แผนพัฒนาการท่องเที่ยว (2) แผนพัฒนาเมืองหลักและเมืองรอง
ทางการท่องเที่ยว และ (3) แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว ได้แก่

- เขตพัฒนาการท่องเที่ยวมรดกโลกด้านวัฒนธรรม
- เขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลาง
- เขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง

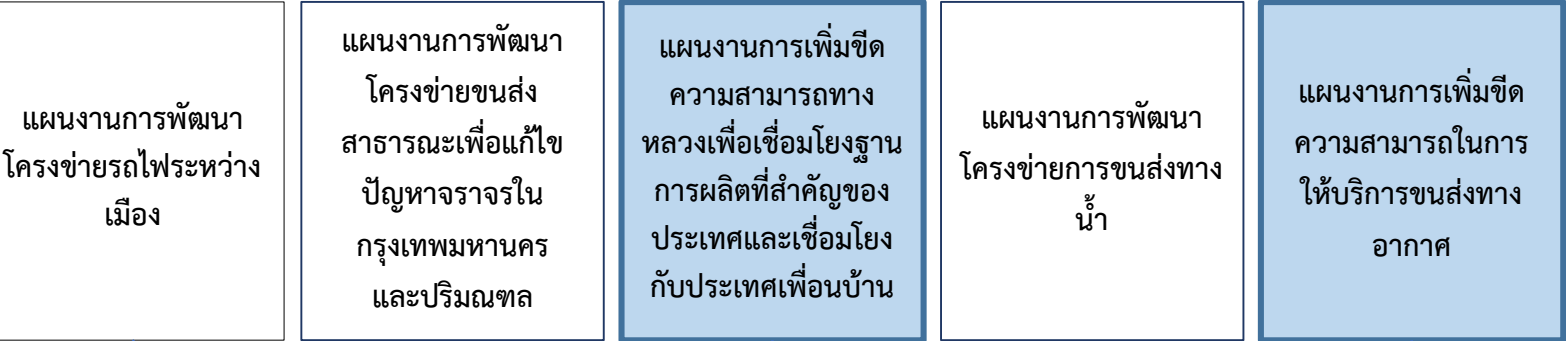
นโยบายระดับชาติที่เกี่ยวข้องด้านการพัฒนาเมือง และโครงสร้างพื้นฐาน

แผนแม่บทการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของไทย 2558 – 2565

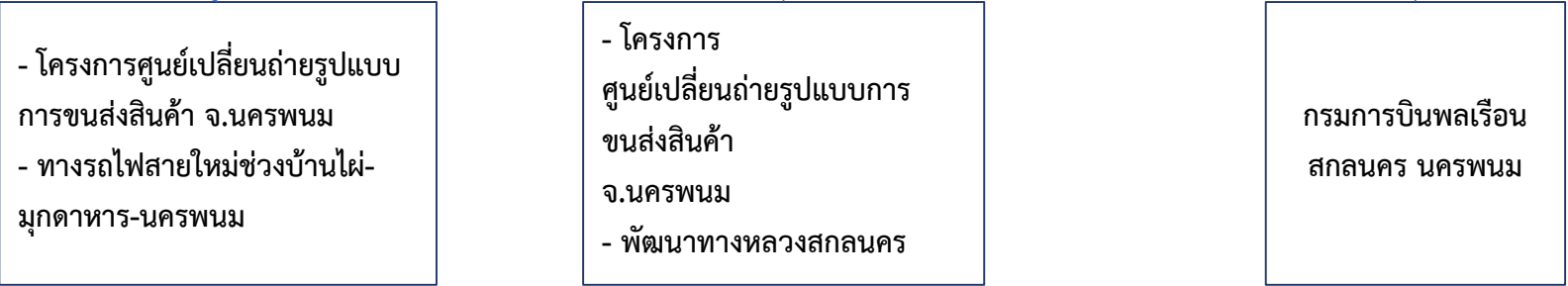
เป้า
ประสงค์

1. เสริมสร้างรากฐานความมั่นคงทางสังคม ด้วยการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างทั่วถึง
2. เสริมสร้างรากฐานความมั่นคงทางเศรษฐกิจ โดยลดต้นทุนการขนส่ง เพิ่มความเร็วในการเดินทาง และกระตุ้นให้เกิดการลงทุนในภาคการผลิตและดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ
3. เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัย ในการเดินทางและการขนส่งและเกิดการพัฒนาที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
4. สร้างโอกาสสำหรับการแข่งขันและให้ประเทศได้ประโยชน์สูงสุดจากการเป็นประชาคมอาเซียน

แผนงาน
การ
พัฒนา

โครงการ
ที่
เกี่ยวข้อง
กับกลุ่ม
จังหวัด

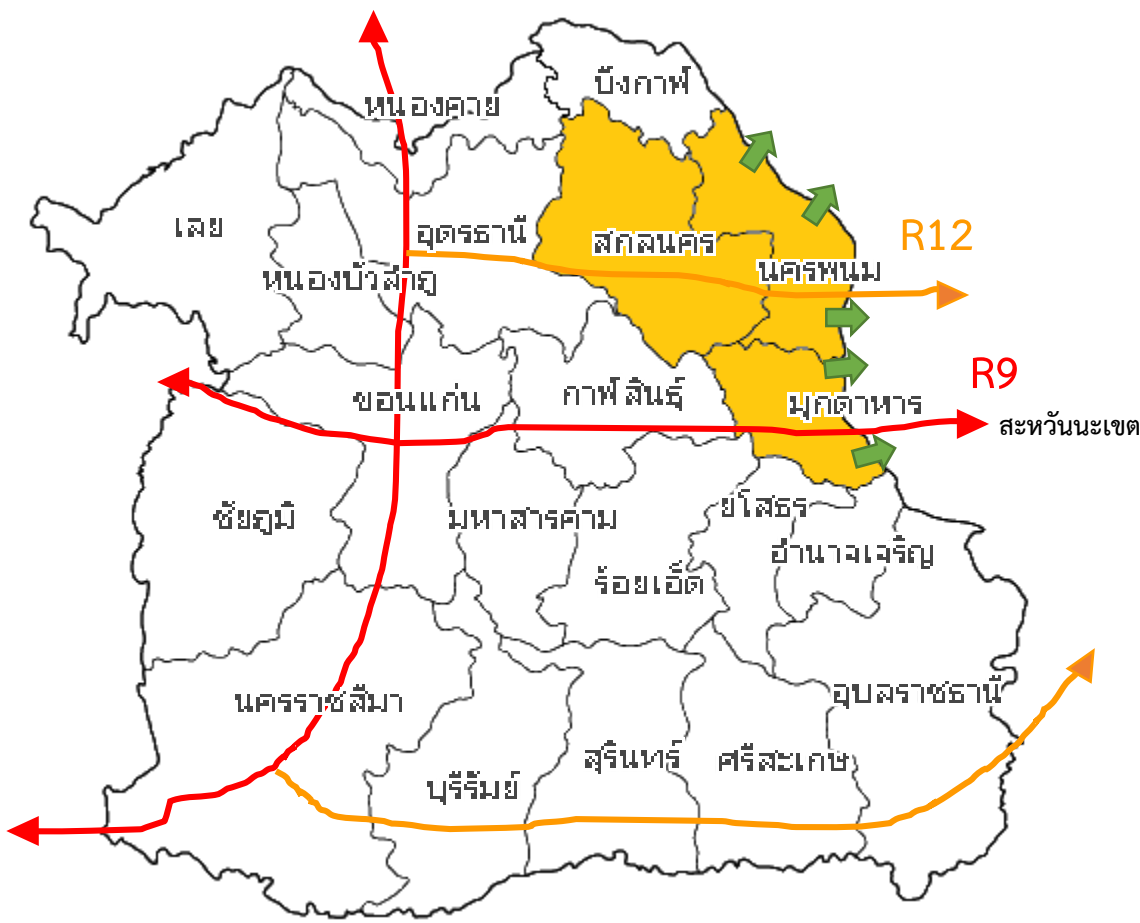

ผลกระทบ

- + กระจายความเจริญ สังคมเมือง และกิจกรรมทางเศรษฐกิจไปสู่เมืองเป้าหมายในการพัฒนาเพื่อยกระดับความกินดีอยู่ดีของประชาชนในพื้นที่ **จังหวัดมุกดาหาร**
- + พัฒนาโครงข่ายการคมนาคมระหว่างประเทศ เส้นทางR9 พาดผ่านจังหวัดมุกดาหารไปยังสปป.ลาว เพื่อขยายขีดจำกัดทางการค้า
- ปัญหาการลักลอบเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าวจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งมีความเสี่ยงทั้งในเชิงความมั่นคง สาธารณสุข ตลอดจนการแย่งงานคนในพื้นที่
- ปัญหาการลักลอบขนส่งสินค้าที่ผิดกฎหมายผ่านทางจุดผ่านแดนต่างๆ และส่งผลต่อความมั่นคงในเขตพื้นที่เชื่อมต่อ

■ แนวทางที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากลุ่มจังหวัด

ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน2

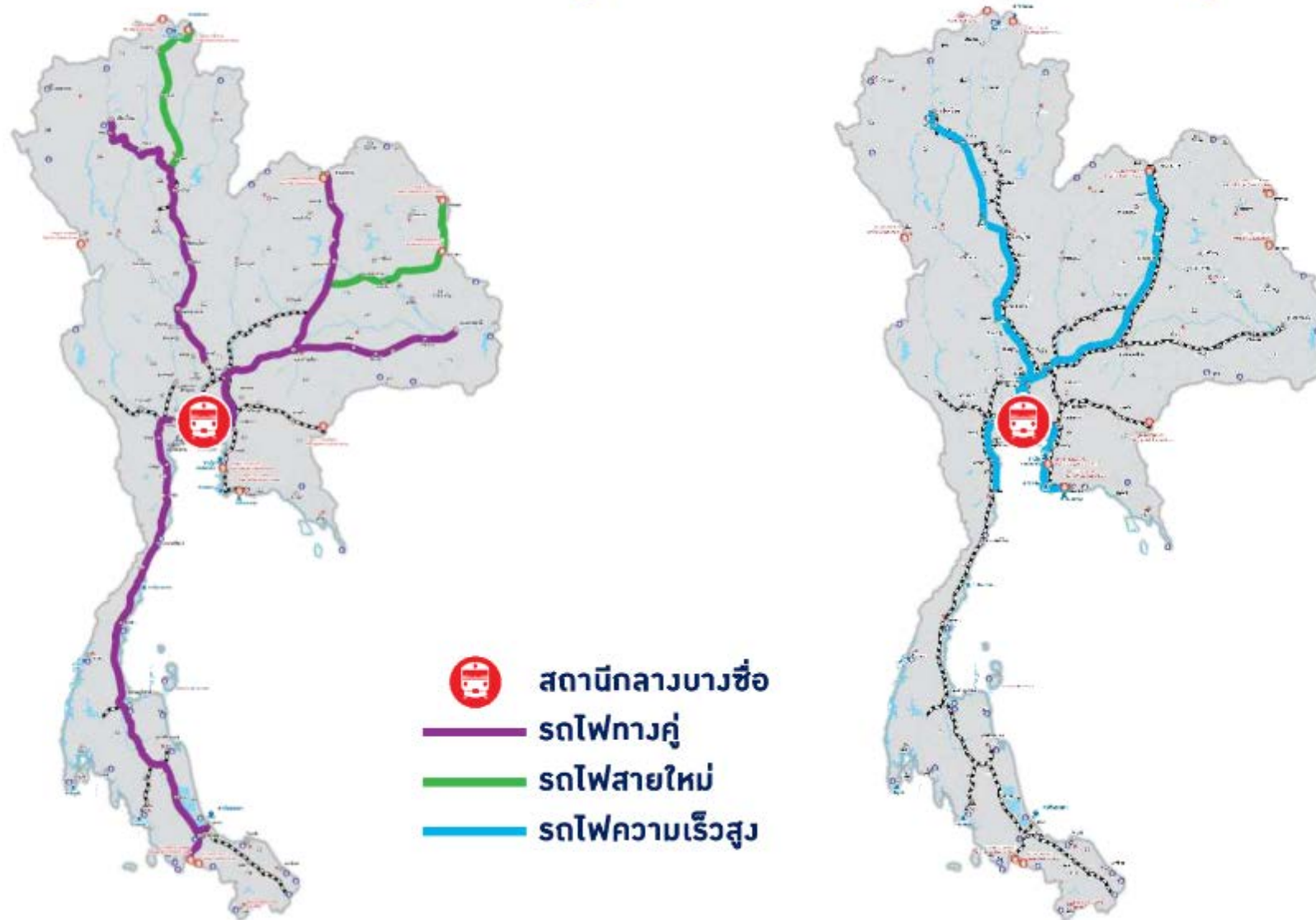

- พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาค
- ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ (ถนนมิตรภาพ)
 - เชื่อมเข้าสู่สปป.ลาว เป็นเส้นทางในการขนส่งสินค้าออกไปนอกประเทศ (ไทย-ลาว-เวียดนาม)

- เส้นทางแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก
 - เชื่อมโยงกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เพิ่มรายได้และลดความยากจนในพื้นที่ตามแนว
 - เพิ่มขนาดตลาดเศรษฐกิจ เพื่อดูดึงให้นักลงทุนเข้ามาลงทุนมากขึ้น

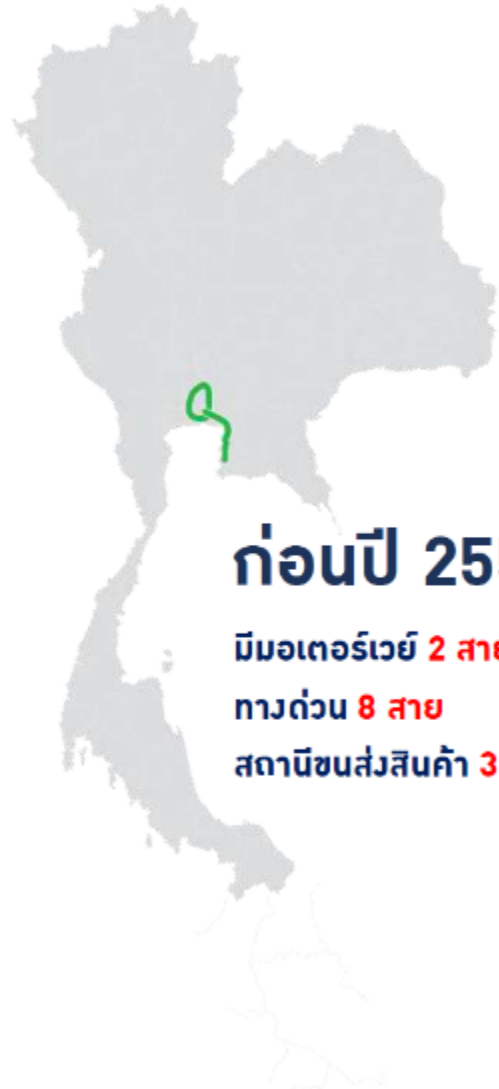
- ชายแดนที่ติดกับสปป.ลาว
 - เกิดประโยชน์ต่อการค้า การลงทุน ส่งผลให้อัตราการเจริญเติบโตของรายได้ในพื้นที่สูงขึ้น

ศูนย์กลางรถไฟทางคู่และรถไฟความเร็วสูง

พัฒนา **โครงข่ายถนน**

ส่งเสริมการคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ของประเทศ

ก่อนปี 2558

มีมอเตอร์เวย์ **2** สาย
ทางด่วน **8** สาย
สถานีขนส่งสินค้า **3** แห่ง

2558 - 2561

สร้างมอเตอร์เวย์เพิ่ม **3** สาย
ทางหลวง 4 ช่องจราจรเพิ่ม
1,050 กม.
ทางลาดยาวเพิ่ม **3,365 กม.**
เปิดทางด่วนเพิ่ม **1** สาย
สร้างสถานีขนส่งสินค้าเพิ่ม **1** แห่ง
เปิดจุดพักรถบรรทุก **2** แห่ง
สร้างจุดพักรถบรรทุกเพิ่ม **5** แห่ง

อนาคต 2565

สร้างมอเตอร์เวย์เพิ่ม **4** สาย
ทางหลวง 4 ช่องจราจรเพิ่ม
1,429 กม.
ทางลาดยาวเพิ่ม **3,085 กม.**
สร้างทางด่วนเพิ่ม **3** สาย
สร้างสถานีขนส่งสินค้าเพิ่ม **13** แห่ง
สร้างจุดพักรถบรรทุกเพิ่ม **29** แห่ง

ผลักดันประเทศไทยสู่ ศูนย์กลางการบินของเอเชีย-แปซิฟิก

2558 - 2561
ผลักดันการพัฒนา

- 3 ท่าอากาศยานหลักของประเทศ
- 6 ท่าอากาศยานนานาชาติ
- 1 ท่าอากาศยานภูมิภาค

อนาคต 2565
เพิ่มเติมการพัฒนา

- 3 ท่าอากาศยานนานาชาติ
- 4 ท่าอากาศยานภูมิภาค

ขนส่งทางน้ำ

ทางเลือกในการท่องเที่ยว และโลจิสติกส์

ที่สะดวก รวดเร็ว ประหยัด ปลอดภัย

2558 - 2561
ผลักดันการพัฒนา

เพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งใน
ท่าเรือ**แหลมฉบัง**

เรือเฟอร์รี่**พัทธยา - หัวหิน**

สถานีเรือ **19** แห่ง

เพิ่มประสิทธิภาพ**แม่น้ำป่าสัก**

อนาคต 2565
เพิ่มเติมนการพัฒนา

ท่าเรือ**แหลมฉบัง** **ขั้นที่ 3**

วงแหวน**อินทามัน**

การขนส่งทาง**อ่าวไทย**

สถานีเรือ เพิ่ม **8** แห่ง

ท่าเรือ**บก**

แผนยุทธศาสตร์กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2560 - 2564

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างสังคม เข้มแข็งและพัฒนา เศรษฐกิจฐานราก	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเพิ่มศักยภาพการ พัฒนาสภาพแวดล้อมสู่ อนาคต	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเสริมสร้างความสงบ เรียบร้อยและความมั่นคง ภายใน	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การวางรากฐานการ พัฒนาองค์กรอย่าง สมดุล	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาภูมิภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
กลยุทธ์ - ส่งเสริมการสร้างและพัฒนาผู้นำสัมมาชีพ - สนับสนุนการกระจายผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก - เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อเพิ่มมูลค่าอย่างเป็นระบบครบวงจร โดยเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวในพื้นที่ - กระจายการถือครองและการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างเป็นธรรม	กลยุทธ์ - พัฒนาระบบการบริหารจัดการที่ดินให้เกิดความคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาประเทศ - เสริมสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยและการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยให้กับประชาชน - บริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ - บริหารจัดการน้ำเสียอย่างเป็นระบบ - ปรับปรุงแหล่งน้ำสาธารณะและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของประชาชน	กลยุทธ์ - ปกป้องและเชิดชูสถาบันหลักของชาติ - ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง - เสริมสร้างวิถีชีวิตตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข - สร้างภูมิคุ้มกันและสนับสนุนการป้องกันภัยคุกคามความมั่นคงในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ - สร้างความสัมพันธ์และความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาตามกรอบความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาคและนานาชาติ	กลยุทธ์ - ปรับโครงสร้างและกลไกการดำเนินงานให้สนับสนุนการบริหารราชการจังหวัดแบบบูรณาการ - เพิ่มช่องทางการเข้าถึงบริการภาครัฐและปรับปรุงการอำนวยความสะดวกโดยเพิ่มบทบาทการแก้ไขปัญหาแทนการส่งต่อปัญหา - ป้องกันการทุจริตโดยส่งเสริมให้ประชาชนและภาคีมีส่วนร่วมในการดำเนินงานและพัฒนา	กลยุทธ์ - พัฒนาผังเมืองที่มีประสิทธิภาพ โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน - พัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ เพื่อมุ่งไปสู่ความเป็นเมืองน่าอยู่ - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาของภูมิภาคและเมือง - ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการพัฒนาเศรษฐกิจระดับภูมิภาคและเมือง - พัฒนาเมือง โครงสร้างพื้นฐานและสภาพแวดล้อมเพื่อเพิ่มศักยภาพการพัฒนาเศรษฐกิจของพื้นที่เฉพาะ - เสริมสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่

ผลกระทบ
+ มอบบ้านให้แก่ประชาชนที่ขาดที่อยู่อาศัยในจังหวัดมุกดาหาร เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัด + ใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด + ลดปริมาณขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่คงค้างในชุมชน + สร้างความมั่นคงในทุกภาคส่วนด้วยการยึดเหนี่ยวจิตใจด้วยสถาบันชาติ + ลดจำนวนคดีที่เกิดขึ้นในกลุ่มจังหวัด + ระบบเศรษฐกิจมีการพัฒนาจากความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน อย่างสอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่ + สร้างความมั่นคงในจังหวัดนครพนมและมุกดาหารซึ่งเป็นพรมแดนเชื่อมต่อทำให้เกิดผลดีต่อการลงทุนและการค้า

แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564)

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนาตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนสู่มิติใหม่ให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง”

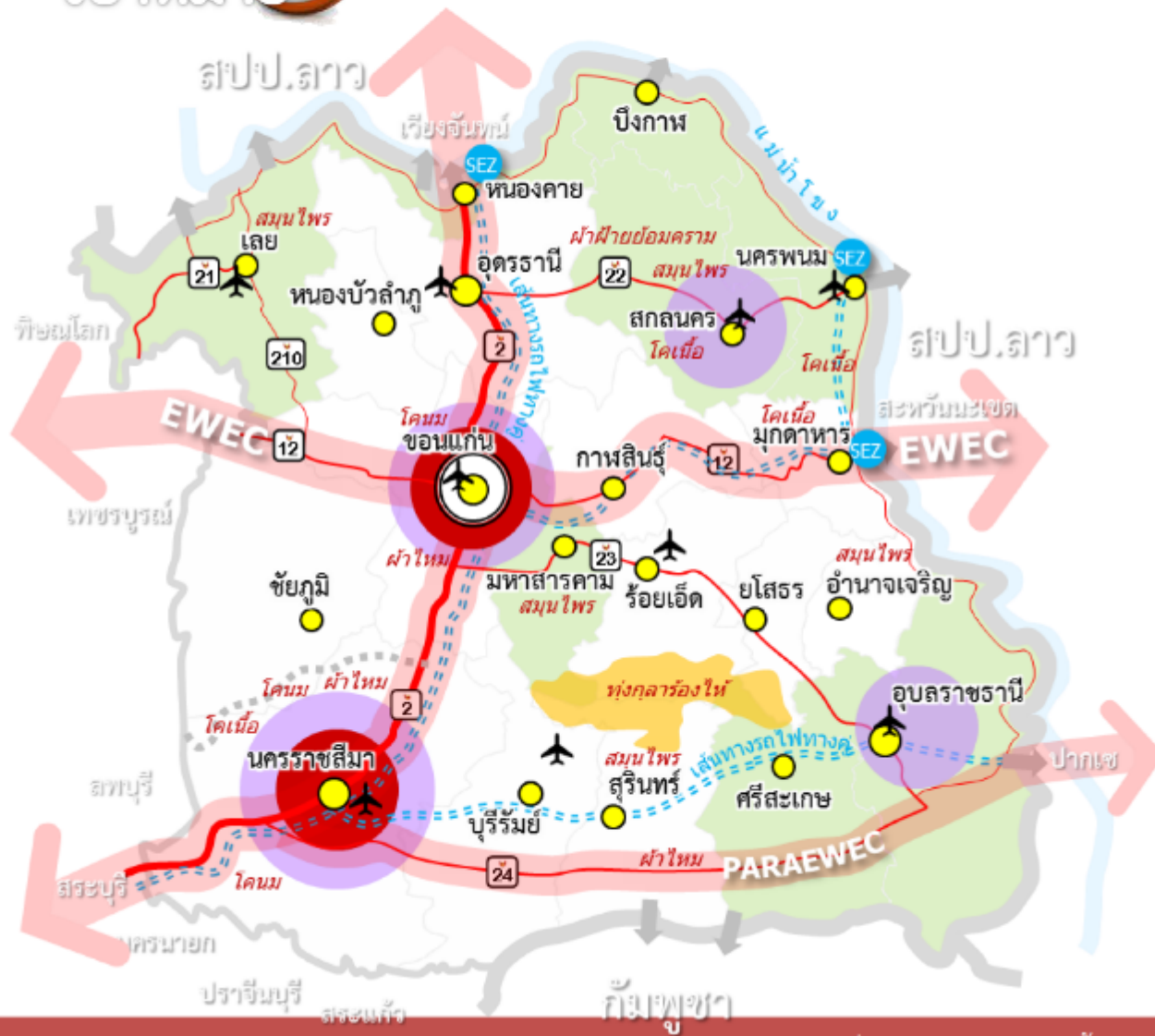
ยุทธศาสตร์ที่ 1: บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน 1)พัฒนาแหล่งน้ำและแหล่งน้ำขนาดเล็กในพื้นที่ที่เหมาะสมในพื้นที่เกษตร เพิ่มปริมาณการกักเก็บ 2)พัฒนาแหล่งน้ำใหม่ในพื้นที่ลุ่มน้ำเลย ชี มูล โดยศึกษา สำรวจ และจัดหาพื้นที่ เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำตลอดจนการผันน้ำระหว่างลุ่มน้ำ พัฒนาบ่อบำบัดและกระจายน้ำ 3)บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน และจัดทำแผนป้องกันความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้ง	ยุทธศาสตร์ที่ 2: แก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ 1) พัฒนาอาชีพและรายได้ของชนยากจน 2) พัฒนาคุณภาพชีวิตและจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส 3) พัฒนาความรู้ ทักษะ โดยกระจายการบริการด้านการศึกษามีคุณภาพ 4) พัฒนาระบบการป้องกันและควบคุมโรค 5) พัฒนาโภชนาการแม่และเด็ก 6) อำนวยความสะดวกยุติธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ	ยุทธศาสตร์ที่ 3: สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 1) พัฒนาอาชีพและรายได้ของเกษตรกรรายย่อย 2) พัฒนาทุ่งกุลาร้องไห้ให้เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิ 3) ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนไปสู่สินค้าเกษตรชนิดใหม่ตามศักยภาพของพื้นที่ ปรับปรุงพัฒนาพันธุ์ 4) ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพให้เป็นฐานรายได้ใหม่ ต่อยอดวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร 5) ส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจ SMEs Startup 6) ยกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าย้อมคราม ก้าวสู่การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นภูมิภาค 7) พัฒนาเมืองศูนย์กลางจังหวัด 8) พื้นฟูทรัพยากรป่าไม้และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพของพื้นที่ต้นน้ำ 9) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัย	ยุทธศาสตร์ที่ 4: พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ 1) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรม 2) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง ในพื้นที่จังหวัดเลยหนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหารอุบลราชธานี และสกลนคร 3) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ ในจังหวัดขอนแก่นกาฬสินธุ์ อุดรธานี หนองบัวลำภู และชัยภูมิ 4) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวธรรมชาติในจังหวัดชัยภูมิ เลยนครราชสีมา อุบลราชธานี 5) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน	ยุทธศาสตร์ที่ 5: ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ 1) เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคกับพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและEEC 2) เร่งพัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งภายในภาคให้เป็นระบบที่สมบูรณ์ 3) พัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองที่มีศักยภาพที่สำคัญ และบริเวณเมืองชายแดน ใกล้พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน อาทิ เมืองนครพนม เมืองหนองคาย เมืองมุกดาหาร
ยุทธศาสตร์ที่ 6: พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศ เพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ 1) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานบริเวณด่านศุลกากรให้เพียงพอและ สนับสนุนการจัดการด่านพรมแดนแบบเบ็ดเสร็จ CIQ (Customs/Immigration/Quarantine) ให้ได้มาตรฐานสากล 2) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงชายแดน โดยเร่งก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ 5 (บึงกาฬ-ปากซัน) ช่วยประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง 3) เร่งรัดการดำเนินงานโครงการและมาตรการสำคัญในเขตเศรษฐกิจพิเศษ นครพนม หนองคาย ให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน และบริการ CIQ ที่ได้มาตรฐานสากล				
ผลกระทบ + บริหารและเตือนภัยเมื่อเกิดภัยพิบัติอย่างทันทั่วทั้งในจังหวัดสกลนคร ซึ่งเป็นพื้นที่ประสบอุทกภัยบ่อยครั้ง + ประชากรได้รับการพัฒนาความรู้ทักษะ รองรับการทำงานและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ + เพิ่มความพร้อมในด้านโครงสร้างในจังหวัดนครพนม + แก้ไขปัญหาความยากจนในกลุ่มจังหวัด ทำให้จำนวนคนจนลดลง + สร้างรายได้จากการท่องเที่ยวและเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว โดยดึงดูดลักษณะประวัติศาสตร์ที่มียาวนาน ในเขตจังหวัด นครพนมและ มุกดาหาร + เกิดการลงทุนและเพิ่มมูลค่าการค้าขายจากการเชื่อมโยงแนวชายแดนและระเบียงเศรษฐกิจในจังหวัด มุกดาหารและนครพนม - ปัญหาแรงงานต่างด้าวข้ามชาติ และการทำผิดกฎหมายต่างๆ บริเวณแนวชายแดน				

เป้าหมาย

พัฒนาอีสานสู่มิติใหม่เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง”

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

1	บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน
2	แก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
3	สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายใน ควบคู่กับการแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
4	พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ
5	ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลาง และพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค
6	พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

ห่วงโซ่คุณค่า

แนวทางการพัฒนากายใต้แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ยุทธศาสตร์/แผนงาน	พื้นที่เป้าหมาย	ประเด็นการพัฒนาตามห่วงโซ่คุณค่า		
		ต้น	กลาง	ปลาย
1. บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน				
1.1 แผนงานพัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บ	ทุกจังหวัดในภาค	- ปรับปรุงอ่างเก็บน้ำ หนอง ฝาย พื้นที่ชุ่มน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติ - สร้างแหล่งกักเก็บ (แก้มลิง) อ่างเก็บน้ำฝาย แหล่งน้ำขนาดเล็ก - พัฒนาแหล่งน้ำ แหล่งน้ำในไร่นา ธนาคารน้ำใต้ดิน แก้มลิง (ป้องกันน้ำท่วม/ภัยแล้ง)		
1.2 แผนงานพัฒนาแหล่งน้ำใหม่ใน พื้นที่ลุ่มน้ำเลย ชี มูล	จังหวัดที่มีศักยภาพ	- ศึกษา สำรวจ จัดทำแหล่งน้ำใหม่ให้เหมาะสม - ศึกษาการผันน้ำระหว่างลุ่มน้ำในภาคและระหว่างภาค		
1.3 แผนงานพัฒนาระบบส่งและกระจายน้ำ	จังหวัดที่เป็นฐานผลิตพืชเศรษฐกิจหลักของภาค	ก่อสร้าง/ซ่อมประตู/ ฝายพร้อมอาคารบังคับน้ำ/ระบบสูบน้ำ/คลองส่งน้ำ	บำรุงรักษาคลองส่งน้ำ ระบบสูบน้ำ	
1.4 แผนงานบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ	ทุกจังหวัดในภาค	จัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการลุ่มน้ำระยะเร่งด่วนและระยะยาว		ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน/ใช้ทรัพยากรน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์/แผนงาน	พื้นที่เป้าหมาย	ประเด็นการพัฒนาตามห่วงโซ่คุณค่า		
		ต้น	กลาง	ปลาย
2. แก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม				
2.1 แผนงานพัฒนาอาชีพและรายได้ของคนยากจน	กาฬสินธุ์ นครพนม บุรีรัมย์ อำนาจเจริญ มุกดาหาร ยโสธร มหาสารคาม สกลนคร อุบลราชธานี อุตรธานี ศรีสะเกษ หนองบัวลำภู	สร้างโอกาสให้กลุ่มคนจนมีที่ดินทำกินของตนเอง	- ส่งเสริมการมีอาชีพ - สนับสนุนปัจจัยการผลิตและแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพ - ยกระดับฝีมือและอบรมให้ความรู้	
2.2 แผนงานพัฒนาคุณภาพชีวิตและจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส	กาฬสินธุ์ นครพนม บุรีรัมย์ อำนาจเจริญ มุกดาหาร ยโสธร มหาสารคาม สกลนคร อุบลราชธานี อุตรธานี ศรีสะเกษ หนองบัวลำภู	- เพิ่มสวัสดิการทางด้านสังคม ให้กับกลุ่มผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ - ยกระดับสถานพยาบาลชุมชนในพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน	สนับสนุนการออมเพื่อสร้างความมั่นคงในบั้นปลายชีวิต	- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแลผู้พิการและผู้สูงอายุ - ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากระบบสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตเชื่อมโยงโรงพยาบาลขนาดใหญ่ให้สามารถดูแลผู้ป่วยและผู้สูงอายุ

ห่วงโซ่คุณค่า

แนวทางการพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ยุทธศาสตร์/แผนงาน	พื้นที่เป้าหมาย	ประเด็นการพัฒนาตามห่วงโซ่คุณค่า		
		ต้น	กลาง	ปลาย
2.3 แผนงานพัฒนาความรู้ทักษะอาชีพ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต	กาฬสินธุ์ นครพนม บัรรัมย์ อำนาจเจริญ มุกดาหาร ยโสธร มหาสารคาม สกลนคร อุบลราชธานี อุดรธานี ศรีสะเกษ หนองบัวลำภู	ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชน	กระจายการบริการด้านการศึกษามีคุณภาพให้มีความเท่าเทียมระหว่างพื้นที่	ส่งเสริมให้มีระบบการจัดการความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น
2.4 แผนงานพัฒนาระบบการป้องกันและ ควบคุมโรคเฉพาะถิ่น แก้ปัญหาโรค พยาธิใบไม้ตับ ในพื้นที่เสี่ยง	ขอนแก่น สกลนคร ร้อยเอ็ดหนองบัวลำภู กาฬสินธุ์ อำนาจเจริญ มหาสารคาม อุดรธานี นครพนม และยโสธร	- พัฒนาระบบคัดกรองกลุ่มเสี่ยง - พัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อติดตามการทำงาน - กำจัดสิ่งปฏิกูลจากชุมชนบริเวณรอบแหล่งน้ำอย่าง ถูกหลักสุขาภิบาล	- ส่งเสริมการเรียนรู้ในการป้องกันโรค พยาธิใบไม้ตับให้แก่ประชาชนทั้งในชุมชนและเยาวชนในสถานศึกษา - ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและค่านิยมในการบริโภคอาหารปรุงสุกจากปลา น้ำจืดมีเกล็ด	สร้างเครือข่ายโรงพยาบาล ในการคัดกรอง เฝ้าระวัง วินิจฉัยและรักษาโรค พยาธิใบไม้ตับและผู้ป่วยมะเร็งท่อน้ำดี
2.5 แผนงานพัฒนาโภชนาการแม่และเด็ก	อุบลราชธานี	ยกระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในชุมชนและพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน	ให้ความรู้แก่พ่อแม่ หรือผู้ดูแลเด็กในด้านโภชนาการ และวิธีการเลี้ยงดูเด็กที่เหมาะสม	ส่งเสริมการบริโภคไอโอดีน

ห่วงโซ่คุณค่า

แนวทางการพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาภาคตะวันออกเชิงเหิน

ยุทธศาสตร์/แผนงาน	พื้นที่เป้าหมาย	ประเด็นการพัฒนาตามห่วงโซ่คุณค่า		
		ต้น	กลาง	ปลาย
3. สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม				
3.1 แผนงานพัฒนาอาชีพและรายได้ของเกษตรกร	กาฬสินธุ์ นครพนม บัรรัมย์ อำนาจเจริญ มุกดาหาร ยโสธร มหาสารคาม สกลนคร อุบลราชธานี อุตรธานี ศรีสะเกษ หนองบัวลำภู	- ส่งเสริมการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรทางเลือก เกษตรกรรมยั่งยืน เกษตรแปลงใหญ่ - สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรม	- พัฒนาความเข้มแข็งสถาบันเกษตรกร เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน สหกรณ์การเกษตร - พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่	สนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร
3.2 แผนงานพัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ให้เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง	ยโสธร สุรินทร์ ร้อยเอ็ด มหาสารคาม ศรีสะเกษ และพื้นที่ที่มีศักยภาพอื่นๆ	- ปรับกระบวนการผลิตให้อยู่ภายใต้มาตรฐานเกษตรปลอดภัย - พัฒนาห่วงโซ่เกษตรอินทรีย์ให้ครอบคลุมทุกขั้นตอนการผลิต - จัดทำโซนนิ่งระบบเกษตรอินทรีย์อย่างเป็นรูปธรรม - จัดทำฐานข้อมูลเกษตรอินทรีย์ - สนับสนุนการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมใหม่ๆ ให้ตอบสนองตลาดสินค้าเพื่อสุขภาพและการส่งออก	- พัฒนาระบบการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ - ส่งเสริมกระบวนการตรวจรับรองแบบมีส่วนร่วมในการตรวจสอบกันเองของสมาชิกกลุ่มผู้ผลิตและชุมชน	- ยกระดับราคาสินค้าเกษตรอินทรีย์ให้แตกต่างจากสินค้าเกษตรที่ใช้สารเคมี - ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรหรือการท่องเที่ยววิถีไทยเพื่อขยายฐานรายได้ - ส่งเสริมตลาดสีเขียวในชุมชนและท้องถิ่น - ส่งเสริมเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรจำหน่ายสินค้าผ่านช่องทางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

ห่วงโซ่คุณค่า

แนวทางการพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ยุทธศาสตร์/แผนงาน		พื้นที่เป้าหมาย	ประเด็นการพัฒนาตามห่วงโซ่คุณค่า		
			ต้น	กลาง	ปลาย
3.3 แผนงานส่งเสริมการปรับเปลี่ยนไปสู่สินค้าเกษตรชนิดใหม่ตามศักยภาพของพื้นที่					
3.3.1 ส่งเสริมการปลูกพืชผักผลไม้ และไม้ดอก	เลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม ศรีสะเกษ อุบลราชธานี	- สนับสนุนการปรับปรุงพัฒนาพันธุ์ - ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรสำคัญให้มีปริมาณมากพอและมีคุณภาพตามระบบมาตรฐานการเกษตร - จัดทำฐานข้อมูลพื้นที่ปลูกพืชสมุนไพรเพื่อการบริหารจัดการ	สนับสนุนการตรวจรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร	- ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ - สนับสนุนการจัดตั้งตลาดกลาง	
การปลูกสมุนไพร	สกลนคร มหาสารคาม เลย อุบลราชธานี				
3.3.2 ส่งเสริมการเลี้ยงโคนมคุณภาพสูง	สกลนคร มุกดาหาร นครพนม นครราชสีมา สุรินทร์ ชัยภูมิ บุรีรัมย์ อุบลราชธานี	- สนับสนุนการปรับปรุงพันธุ์ - ส่งเสริมการปลูกแปลงหญ้า - ปรับปรุงคุณภาพอาหารสัตว์ - พัฒนาเทคโนโลยีการเลี้ยง	- พัฒนาทักษะเกษตรกร - จัดระบบมาตรฐานโรงฆ่าสัตว์ให้ได้มาตรฐานอุตสาหกรรม (GMP)	เพิ่มช่องทางการจำหน่ายและขยายตลาดไปสู่อาเซียน	
การเลี้ยงโคนม	นครราชสีมา ขอนแก่น				
3.4 แผนงานส่งเสริมการผลิตเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) ให้เป็นฐานรายได้ใหม่ที่สำคัญของภาค					
3.4.1 พัฒนาศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารแบบครบวงจร	นครราชสีมา ขอนแก่น อุบลราชธานี สกลนคร	- สนับสนุนสถาบันการศึกษา/วิจัยให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานและบุคลากรด้าน STI* - ส่งเสริมการวิจัยในชั้นประยุกต์และทดลองเพิ่มขึ้น - สนับสนุนการจัดตั้งโรงงานนำร่อง	ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ	- ส่งเสริมและสนับสนุนการทำวิจัยตลาด ทดสอบผลิตภัณฑ์ - สร้างความเชื่อมโยงสถาบันการศึกษา และภาคเอกชนเพื่อพัฒนาเครือข่ายของอุตสาหกรรมในลักษณะคลัสเตอร์	

ห่วงโซ่คุณค่า

แนวทางการพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ยุทธศาสตร์/แผนงาน	พื้นที่เป้าหมาย	ประเด็นการพัฒนาตามห่วงโซ่คุณค่า		
		ต้น	กลาง	ปลาย
3.4.2 ส่งเสริมการแปรรูปสมุนไพร	สกลนคร มหาสารคาม สุรินทร์ อำนาจเจริญ		- พัฒนาเทคโนโลยีการผลิตให้ได้มาตรฐาน GMP - พัฒนาระบบรับรองผลิตภัณฑ์สมุนไพร	สร้างแบรนด์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและส่งออก
3.4.3 ส่งเสริมอุตสาหกรรมใหม่และธุรกิจแนวใหม่	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางและตอนล่าง	สนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรมระดับสูงในลักษณะสหวิทยาการที่ใช้ทรัพยากรฐานชีวภาพ และวัสดุเหลือทิ้ง พัฒนาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ชีวภาพที่มีมูลค่าสูง	พัฒนาผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง เช่น เอทานอล พลาสติกชีวภาพ (bio-plastic) สารสกัดจากพืชมูลค่าสูง เอนไซม์/อาหารเสริมสุขภาพจากจุลินทรีย์ เป็นต้น	
3.4.4 สร้างความมั่นคงทางพลังงานระดับชุมชน	ทุกจังหวัดในภาค		- นำวัตถุดิบในชุมชน ของเหลือทิ้งทางการเกษตร ขยะครัวเรือน มาผลิตเป็นพลังงานเพื่อใช้ภายในครัวเรือนหรือชุมชน - ส่งเสริมการใช้พลังงานหมุนเวียนในระดับชุมชน	
3.5 แผนงานส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจ SMEs Startup วิสาหกิจชุมชนผลิตสินค้าอุปโภค บริโภค	ชัยภูมิ ขอนแก่น กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด มุกดาหาร	ส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรม	ส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมสีเขียวและการใช้วัตถุดิบในพื้นที่ในการผลิตสินค้าอุปโภค บริโภค	พัฒนาช่องทางการตลาดในต้นทุนที่ต่ำโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ e-Commerce, e-Marketing

ห่วงโซ่คุณค่า

แนวทางการพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ยุทธศาสตร์/แผนงาน	พื้นที่เป้าหมาย	ประเด็นการพัฒนาตามห่วงโซ่คุณค่า		
		ต้น	กลาง	ปลาย
3.6 แผนงานยกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าย้อมคราม และ ศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค	กาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครราชสีมา สุรินทร์ สกลนคร	พัฒนาเทคโนโลยีและงานศึกษา วิจัยสร้างนวัตกรรมเพิ่มมูลค่า	- ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพสินค้า การออกแบบ และตราสัญลักษณ์ - พัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนอื่นๆ - ยกระดับผู้ประกอบการและ นักออกแบบรุ่นใหม่ให้มีทักษะ ความรู้ ความสามารถทั้งการออกแบบและการจัดการเพื่อให้สินค้ามีความหลากหลายและทันสมัย	- สร้างความเชื่อมโยงระหว่างวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับภาคอุตสาหกรรม - ส่งเสริมการจับคู่ธุรกิจเพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจ
3.7 แผนงานพัฒนาเมืองศูนย์กลางจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่	ทุกจังหวัดในภาค	- จัดระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ที่มีคุณภาพและเพียงพอต่อความต้องการและ กิจกรรมเศรษฐกิจในเมือง - สร้างที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย - จัดทำผังเมือง - เพิ่มพื้นที่สีเขียว	- จัดระบบบริการสังคมที่ได้มาตรฐาน - ดูแลความปลอดภัยของประชาชน	รักษาความสมดุลของระบบนิเวศ
3.8 แผนงานฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ รักษาความหลากหลายทางชีวภาพของพื้นที่ต้นน้ำ	เลย อุตรดิตถ์ สกลนคร ชัยภูมิ นครราชสีมา	กำหนดและทำเครื่องหมายแนวเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์และพื้นที่ป่านอกเขตอนุรักษ์		ส่งเสริมประชาชนมีส่วนร่วมในการฟื้นฟู ป่าปลูก ป่า ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่าต้นน้ำ

ห่วงโซ่คุณค่า

แนวทางการพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ยุทธศาสตร์/แผนงาน	พื้นที่เป้าหมาย	ประเด็นการพัฒนาตามห่วงโซ่คุณค่า		
		ต้น	กลาง	ปลาย
3.9 แผนงานการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์ ในการพัฒนาภาค	ทุกจังหวัดในภาค	- สนับสนุนสถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัย ให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานและบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม - ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยในชั้นประยุกต์และทดลองเพิ่มขึ้น - สนับสนุนการจัดตั้งโรงงานนำร่อง เพื่อแปลงงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์	พัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบ	- สร้างความเชื่อมโยงสถาบันการศึกษาและภาคเอกชน พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรม ในลักษณะคลัสเตอร์ - วิจัยตลาด ทดสอบผลิตภัณฑ์
4. พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ				
4.1 แผนงานพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรม	ทุกจังหวัดในภาค		- ส่งเสริมชุมชนในการสร้างสรรค์กิจกรรมหรือเทศกาลประจำปี - พัฒนาแบรนด์และสื่อสารความแตกต่างของชุมชนต่างๆ ในรูปแบบการเล่าเรื่อง (Storytelling)	- โฆษณาประชาสัมพันธ์ - ส่งเสริมการขายแพ็คเกจการท่องเที่ยว - ส่งเสริมการตลาดแบบมีเป้าหมายเฉพาะกลุ่ม

ยุทธศาสตร์/แผนงาน	พื้นที่เป้าหมาย	ประเด็นการพัฒนาตามห่วงโซ่คุณค่า		
		ต้น	กลาง	ปลาย
4.2 แผนงานพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้	นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี	- จัดทำแผนที่ท่องเที่ยวให้ท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี - พัฒนาระบบโลจิสติกส์ขนถ่ายนักท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ	- พัฒนาสินค้าและบริการที่มีจุดเด่นหรืออัตลักษณ์ ที่สร้างจากทุนทางวัฒนธรรม - พัฒนาบุคลากร/ผู้ประกอบการท่องเที่ยวให้เป็นมืออาชีพ รักษามาตรฐานการให้บริการ	- บูรณาการจัดการแผนท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัด - ดูแลความปลอดภัยและสุขลักษณะให้นักท่องเที่ยว
4.3 แผนงานพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง และสืเลียมวัฒนธรรมล้านช้าง	เลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อุบลราชธานี สกลนคร อุดรธานี หนองบัวลำภู	- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว - พัฒนาถนนเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยว และพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน - พัฒนาท่าเรือให้ได้มาตรฐานความปลอดภัย	- พัฒนาสินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับกระแสดความนิยมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของสองฝั่งโขง - พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย - พัฒนาผู้ประกอบการด้านการจัดการและทักษะภาษา	ส่งเสริมการบริหารจัดการที่เกิดจากชุมชนเพื่อสร้างงานและรายได้
4.4 แผนงานพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์	ขอนแก่น กาฬสินธุ์ อุดรธานี หนองบัวลำภู และชัยภูมิ	- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพิพิธภัณฑ์ - ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก - พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว	- ออกแบบกิจกรรมต่างๆ ให้ผู้ชมมีส่วนร่วม มีความสนุกสนาน - พัฒนาสินค้า/บริการ/ของที่ระลึก - ปลูกฝังให้เด็กเข้าพิพิธภัณฑ์	โฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง

ห่วงโซ่คุณค่า

แนวทางการพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉยงเหนือ

ยุทธศาสตร์/แผนงาน	พื้นที่เป้าหมาย	ประเด็นการพัฒนาตามห่วงโซ่คุณค่า		
		ต้น	กลาง	ปลาย
4.5 แผนงานพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	บุรีรัมย์ ศรีสะเกษ นครราชสีมา		- ส่งเสริมธุรกิจการแข่งขัน สนามแข่งขัน การจัดมหกรรมกีฬานานาชาติ - ส่งเสริมธุรกิจการผลิตอุปกรณ์/ชุดกีฬา/ของที่ระลึก - ส่งเสริมธุรกิจอาหารเสริม เครื่องดื่ม โรงแรม ร้านอาหาร - ส่งเสริมธุรกิจการเดินทางและขนส่ง ประกันภัย - ส่งเสริมธุรกิจสถาบันพัฒนากีฬาอาชีพ - ส่งเสริมการศึกษาในด้านเวชศาสตร์ การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และการบริหารจัดการธุรกิจกีฬา	ส่งเสริมกิจกรรมทางการตลาดและประชาสัมพันธ์
4.6 แผนงานพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวธรรมชาติ	ชัยภูมิ เลย นครราชสีมา อุบลราชธานี		- ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ - สร้างสรรค์กิจกรรมการท่องเที่ยว - ให้ความรู้นักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและจัดการขยะอย่างถูกวิธี	ประชาสัมพันธ์ให้คนไทยเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่มากขึ้นเพื่อลดการพึ่งพิงตลาดต่างประเทศ

ห่วงโซ่คุณค่า

แนวทางการพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ยุทธศาสตร์/แผนงาน	พื้นที่เป้าหมาย	ประเด็นการพัฒนาตามห่วงโซ่คุณค่า		
		ต้น	กลาง	ปลาย
4.7 แผนงานพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก ประชาสัมพันธ์ และเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยว	ทุกจังหวัดในภาค	- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน - พัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยว	- พัฒนาทักษะฝีมือบุคลากรในภาคบริการและการท่องเที่ยว - ฝึกอบรมภาษาต่างประเทศให้มัคคุเทศก์ - พัฒนาสินค้า OTOP สินค้าวิสาหกิจชุมชน ของที่ระลึก ร้านอาหาร ที่พักให้มีคุณภาพ	- ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว - เชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวระหว่างภาคเอกชนกับชุมชนและท้องถิ่นทั้งในประเทศและกับประเทศเพื่อนบ้าน - ส่งเสริมการท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม - ส่งเสริมระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

5. ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค

5.1 แผนงานเร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคกับพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลาง และ EEC ให้แล้วเสร็จตามแผน		เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ตามแผนการพัฒนารถไฟความเร็วสูง โครงข่ายรถไฟทางคู่ และโครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ตามยุทธศาสตร์แผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของไทย ๒๕๕๘-๖๕ (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)		
--	--	---	--	--

ยุทธศาสตร์/แผนงาน	พื้นที่เป้าหมาย	ประเด็นการพัฒนาตามห่วงโซ่คุณค่า		
		ต้น	กลาง	ปลาย
5.2 แผนงานเร่งพัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งภายในภาคให้เป็นระบบที่สมบูรณ์		เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน อาทิ รถไฟทางคู่สายใหม่ (บ้านไผ่-นครพนม) พัฒนาอากาศยานภายในภาค ๖ แห่ง และขยายถนน ๔ ช่องจราจร		
5.3 แผนงานพัฒนาเมืองสำคัญให้เป็นเมืองศูนย์กลางการค้า การลงทุน การบริการสุขภาพและศูนย์กลางการศึกษา	ขอนแก่น นครราชสีมา	- พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงกับระบบโครงสร้างพื้นฐานหลักที่เชื่อมโยงระหว่างภาค - เร่งรัดพัฒนาระบบขนส่งรางเบาเมืองขอนแก่น - ส่งเสริมระบบขนส่งสาธารณะในเมืองให้เชื่อมโยงระหว่างเมืองและระบบขนส่งอื่น		
5.4 แผนงานพัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งระบบรางและบริเวณเมืองชายแดนรวมทั้งบริเวณใกล้พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน	เมืองขอนแก่น เมืองนครพนม เมืองหนองคาย เมืองมุกดาหาร	จัดทำโครงการนำร่องที่ใช้แนวทางการจัดรูปที่ดิน การวางผังเมืองควบคู่กับการพัฒนาเมืองแบบประหยัดพลังงาน		

ยุทธศาสตร์/แผนงาน	พื้นที่เป้าหมาย	ประเด็นการพัฒนาตามห่วงโซ่คุณค่า		
		ต้น	กลาง	ปลาย
6. พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ				
6.1 แผนงานพัฒนาด่านชายแดน	เลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี บุรีรัมย์ สุรินทร์	- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานบริเวณด้านศุลกากร - เร่งเชื่อมต่อระบบสารสนเทศภายในและระหว่างหน่วยงานเพื่อให้บริการ ณ จุดเดียว - พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณจุดผ่อนปรนการค้าชายแดนที่มีศักยภาพ		สนับสนุนการจัดการด้านพรมแดนแบบเบ็ดเสร็จ CIQ (Customs/Immigration/Quarantine) ให้ได้มาตรฐานสากล
6.2 แผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงชายแดน	บึงกาฬ	เร่งก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ ๕ (บึงกาฬ-ปากซัน)		
6.3 แผนงานพัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน	มุกดาหาร หนองคาย นครพนม	เร่งรัดการดำเนินงานโครงการและมาตรการสำคัญในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานและบริการ CIQ ที่ได้มาตรฐานสากล		ส่งเสริมการลงทุนและสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาเศรษฐกิจชายแดน

สรุปประเด็นสำคัญจากนโยบายและแผนงาน ต่อการพัฒนาจังหวัด

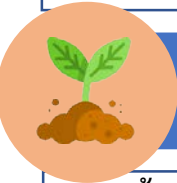
เศรษฐกิจ

- + มุ่งสร้างรายได้ให้เกิดขึ้นทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ (การค้าชายแดน/ส่งออก)
- + เศรษฐกิจเติบโตทั้งศักยภาพของพื้นที่ และสร้างห่วงโซ่มูลค่าเพื่อก่อให้เกิดเศรษฐกิจที่มีมูลค่าสูง และยั่งยืน
- + สร้างโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนอย่างเป็นธรรมให้กับ ผู้ประกอบการ และเกษตรกรรุ่นใหม่ในจังหวัด **มุกดาหาร** และ **นครพนม**
- + กระจายรายได้และพัฒนาเศรษฐกิจในท้องถิ่น

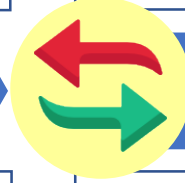
อุตสาหกรรม

- + สร้างการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โรงงานสีเขียวใน **จังหวัดมุกดาหาร**
- + พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและยังสามารถเชื่อมโยงกับฐานการผลิตของท้องถิ่นได้
- + รายได้เพิ่มเติมแก่อุตสาหกรรมโคขุนและการแปรรูปผลิตภัณฑ์เนื้อครบวงจร
- + ขยายตัวอุตสาหกรรมกลุ่มเป้าหมายไปยังตลาดต่างประเทศ
- + พัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอในจังหวัด **สกลนคร** ซึ่งมีสัดส่วนเป็นอันดับที่ 5 ของภาค

เกษตร

- + จัดตั้ง Sanook Farmer Market เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และ การพัฒนาตลาดสินค้าทางการเกษตรของ **สกลนคร นครพนม มุกดาหาร**
- + เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานคุณภาพโคเนื้อเพื่อสร้างรายได้ที่ยั่งยืน ในจังหวัด **สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร**
- + พื้นที่ **สกลนคร** มีพื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้น ส่งเสริมการเกษตร
- + เพิ่มประสิทธิภาพและสร้างนวัตกรรมการผลิตพันธุ์สัตว์น้ำตามมาตรฐาน GAP และมาตรฐานอินทรีย์ ส่งเสริมการแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม **กลุ่มจังหวัดสนุก**

การค้า

- + พัฒนาขีดความสามารถด้านการค้าการลงทุนสู่ไทยแลนด์ 4.0
- + พัฒนาช่องทางการคมนาคม เชื่อมโยงทั้ง **3 จังหวัด** และพัฒนาเส้นทางในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ และพื้นที่รอบสถานีขนส่ง **มุกดาหารและนครพนม** ส่งเสริมการค้าการลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน
- + โอกาสการเพิ่มมูลค่าการค้าจากโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)
- สินค้าหนีภาษีข้ามด่านตามแนวชายแดน สะพานมิตรภาพ

สรุปประเด็นสำคัญจากนโยบายและแผนงาน ต่อการพัฒนาจังหวัด

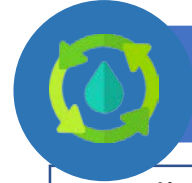
ท่องเที่ยว

- + ยกระดับคุณภาพ มาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชนภาคเขตพื้นที่ เนื่องจากเป็นรากฐานที่สำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ
- + ส่งเสริมการท่องเที่ยวตามรอยอารยธรรมแม่น้ำโขง (นครพนม มุกดาหาร)
- + ดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งภายในและนอกประเทศ จากการเพิ่มมูลค่ารูปแบบการท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยว 3 ธรรม (ธรรมะ ธรรมชาติ วัฒนธรรม)

สังคม

- + พัฒนาสื่อ และเทคโนโลยีให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพตรงตามกลุ่มผู้ใช้
- + สานพลังประชารัฐสร้างสุข สร้างอาชีพ แก้ไขปัญหาความยากจนสู่ความพอเพียง
- + ประชาชน ในกลุ่มจังหวัด มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ทั้งด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิต ด้านสวัสดิการ สร้างอาชีพ สร้างรายได้ มีการศึกษาและเพิ่มโอกาสการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ

สิ่งแวดล้อม

- + การจัดการพื้นที่เมืองและชุมชนมุ่งสู่การเป็นเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- + สร้างความสมดุลของระบบนิเวศ เพื่อสนับสนุนการผลิตและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน
- + บริหารจัดการน้ำในจังหวัดสกลนครแบบบูรณาการและยั่งยืน ไม่ให้เกิดปัญหาภัยพิบัติและการขาดแคลน ทั้งปริมาณน้ำสำหรับการอุปโภค บริโภค เกษตรกรรม
- + ลดปริมาณการกระทำที่ให้ขยะเพิ่มขึ้น โดยการเพิ่มมูลค่าวัสดุเหลือทิ้งทางเกษตร โดยการจัดตั้งธนาคารปุ๋ยอินทรีย์ ในจังหวัดมุกดาหาร

ความมั่นคง

- + เสริมสร้างการเฝ้าระวังและควบคุมอาชญากรรมในจังหวัดนครพนมโดยการติด CCTV
- + บุคลากรภาครัฐมีความสามารถในการแก้ไขปัญหา และดูแลความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้กับประชาชนในกลุ่มจังหวัด

การนำเสนอ

1

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2561 – 2564

2

นโยบาย ยุทธศาสตร์ระดับต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาจังหวัด

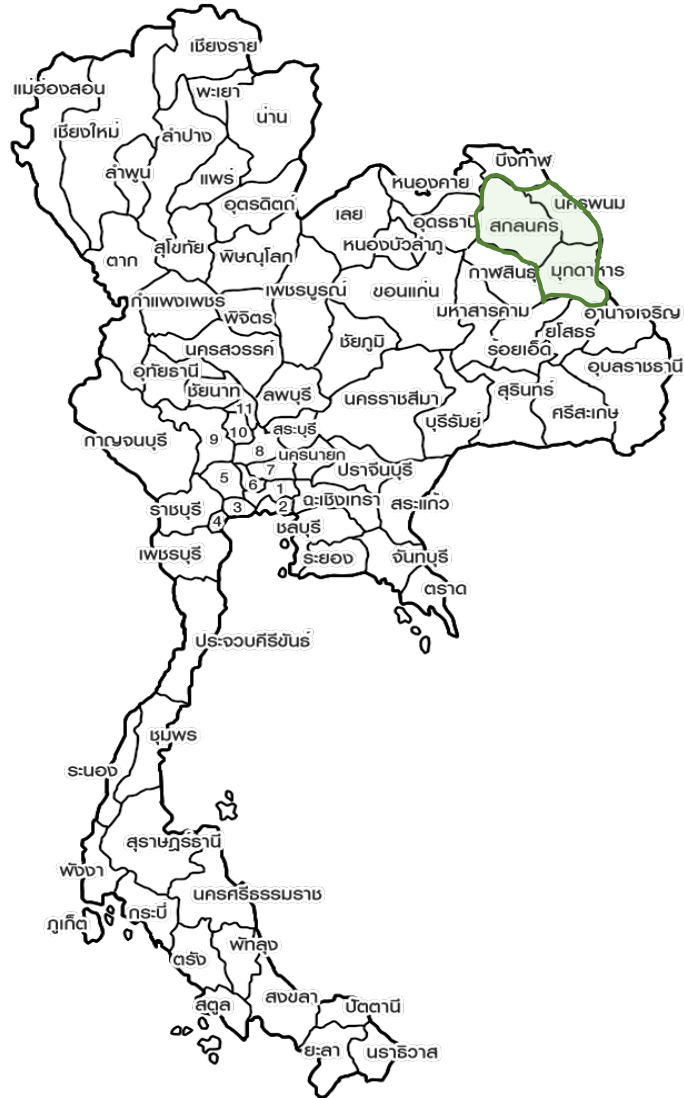
3

สรุปผลการศึกษาและทบทวนศักยภาพจังหวัด

4

(ร่าง) ผลการทบทวนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. 2561 - 2564

การวิเคราะห์ศักยภาพ

เศรษฐกิจภาพรวม

ท่องเที่ยว

เกษตร

สังคม

อุตสาหกรรม

ทรัพยากรธรรมชาติ/
สิ่งแวดล้อม

การค้า

ความมั่นคง

เศรษฐกิจภาพรวม

อันดับ				ตัวชี้วัด	ค่าเฉลี่ย	กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2		
1			18			ค่าสถิติ	หน่วย	อันดับ
				สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่	18.00	23.11	ร้อยละ	2
				สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาตัวกลางทางการเงินต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่	6.89	8.75	ร้อยละ	3
				สัดส่วนหนี้เสียต่อปริมาณเงินให้กู้ยืมเพื่อการเกษตร	4.98	2.34	ร้อยละ	3
				สัดส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ในระบบต่อครัวเรือนที่มีหนี้ทั้งหมด	90.34	95.70	ร้อยละ	4
				สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคบริการต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่	55.49	63.49	ร้อยละ	4
				สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่อยู่ในระบบประกันสังคมต่อกำลังแรงงาน	6.86	7.11	ร้อยละ	5
				สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย	221.58	248.47	พันลิตรต่อ 1 Ktoe	6
				สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่	4.02	3.47	ร้อยละ	6
				อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร แบบปริมาณลูกโซ่	-2.19	-0.79	ร้อยละ	7
				จำนวนวิสาหกิจชุมชนและเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับอนุมัติการจดทะเบียน	1,127.86	4,946.00	แห่ง	8
				อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคบริการ แบบปริมาณลูกโซ่	5.43	5.93	ร้อยละ	8
				สัดส่วนหนี้สินเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนกลุ่มที่ยากจนที่สุด	15.37	13.78	ร้อยละ	9
				อัตราขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ แบบปริมาณลูกโซ่	2.66	3.05	ร้อยละ	9
				อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรม แบบปริมาณลูกโซ่	2.16	1.88	ร้อยละ	10
				สัดส่วนการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ	6.65	6.49	พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ/พันลิ	11
				สัดส่วนองค์กรชุมชน (สหกรณ์และกลุ่มเกษตร) ที่มีเสถียรภาพทางการเงินอยู่ในระดับมั่นคงดีถึงดีมาก	50.54	48.96	ร้อยละ	11
				สัดส่วนหมู่บ้านมีน้ำใช้เพื่อการเกษตรเพียงพอตลอดปี	53.55	43.35	ร้อยละ	14
				สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่	3.73	0.78	ร้อยละ	16
				สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่	22.98	7.62	ร้อยละ	16
				ปริมาณการใช้น้ำมันดีเซล	234,447.06	244,193.12	พันลิตร	17
				ปริมาณการใช้พลังงานทดแทน	102,372.84	112,451.00	พันลิตร	17
				มูลค่าผลิตภัณฑ์ฯ เฉลี่ยต่อหัว (Per Capita)	156,386.83	67,968.73	บาท	17
				สัดส่วนคนจน	11.15	21.39	ร้อยละ	17
				อัตราเพิ่มของรายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP	22.54	19.29	ร้อยละ	17
				ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายได้ (Gini coefficient)	0.30	0.35	คะแนน Gini (0-1)	18

เศรษฐกิจภาพรวม

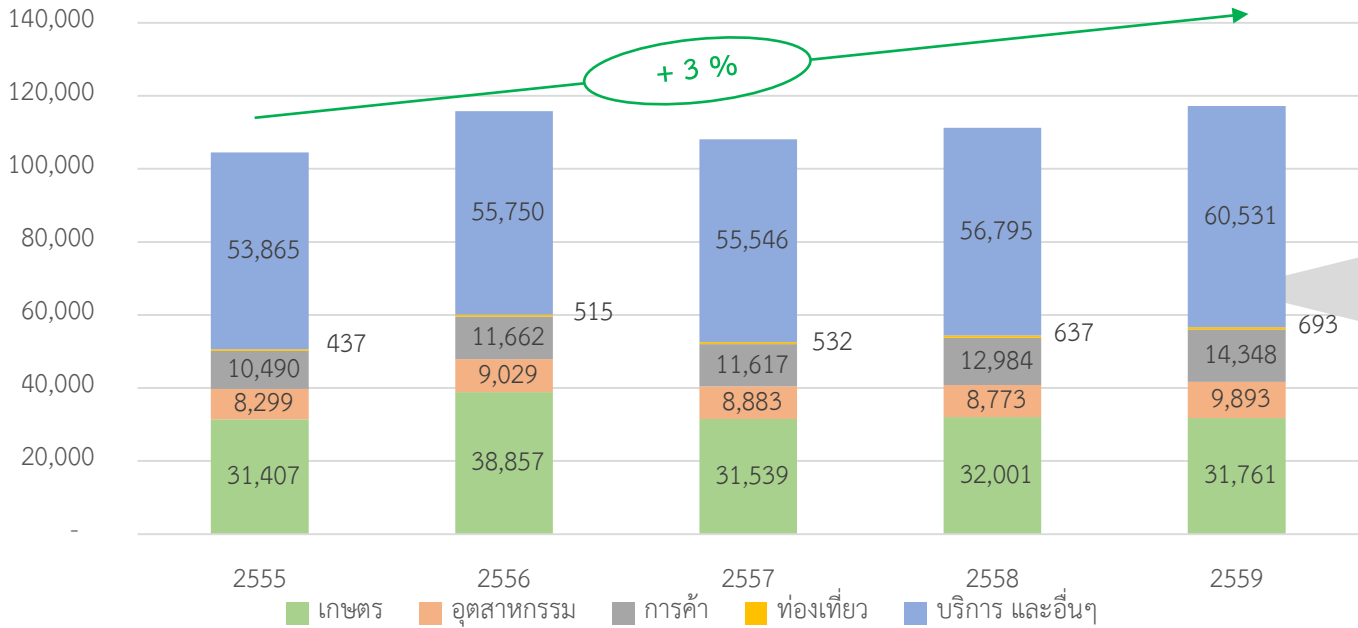
					2
					3
	สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคบริการต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่	55.49	63.49	ร้อยละ	4
	สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่	4.02	3.47	ร้อยละ	6
	อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร แบบปริมาณลูกโซ่	-2.19	-0.79	ร้อยละ	7
	อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคบริการ แบบปริมาณลูกโซ่	5.43	5.93	ร้อยละ	8
	อัตราขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ แบบปริมาณลูกโซ่	2.66	3.05	ร้อยละ	9
	อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรม แบบปริมาณลูกโซ่	2.16	1.88	ร้อยละ	10
	สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่	3.73	0.78	ร้อยละ	16
	สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่	22.98	7.62	ร้อยละ	16
	มูลค่าผลิตภัณฑ์ฯ เฉลี่ยต่อหัว (Per Capita)	156,386.83	67,968.73	บาท	17

เขียว: ดีมาก (Quartile 1: อันดับ 1-4)
ส้ม: ปานกลาง (Quartile 3: อันดับ 9-13)

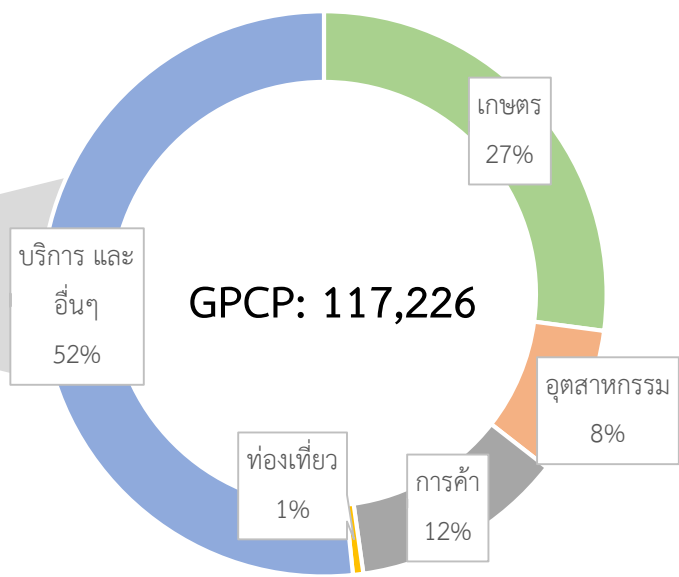
น้ำเงิน: ดี (Quartile 2: อันดับ 5-8)
แดง: ต้องปรับปรุง (Quartile 4: อันดับ 14-18)

เศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง เติบโตเฉลี่ยกว่าร้อยละ 3 ต่อปี

มูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 แบ่งตามอุตสาหกรรม ณ ราคาประจำปี (ล้านบาท)

สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด ปี 2559 (ล้านบาท)

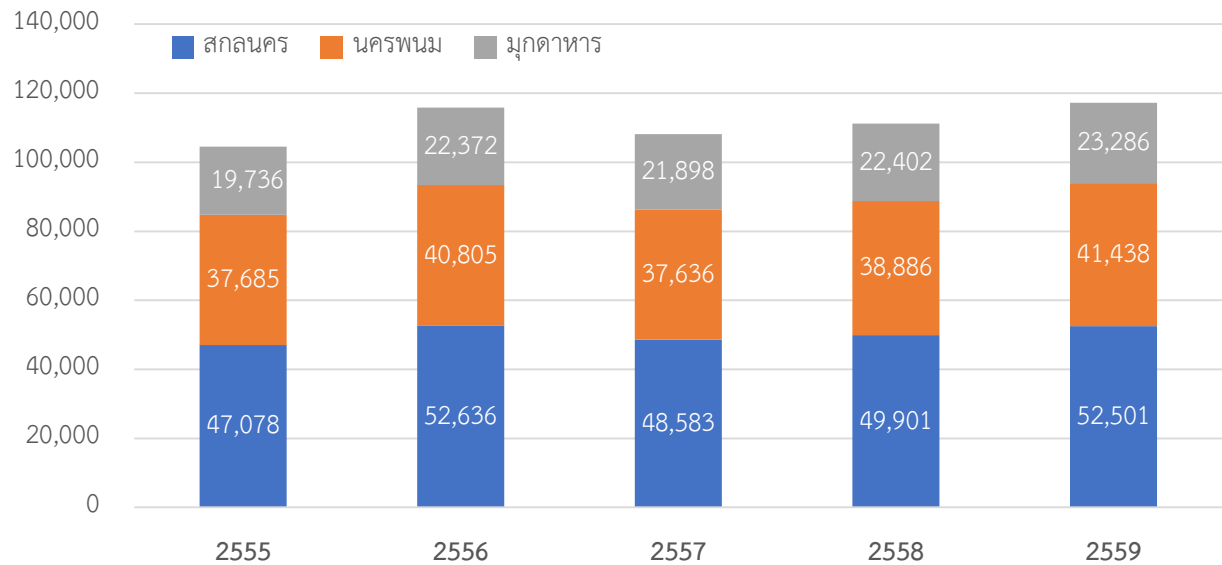

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	2555	2556	2557	2558	2559
เกษตร	31,407	38,857	31,539	32,001	31,761
อุตสาหกรรม	8,299	9,029	8,883	8,773	9,893
การค้า	10,490	11,662	11,617	12,984	14,348
ท่องเที่ยว	437	515	532	637	693
บริการ และอื่น ๆ	53,865	55,750	55,546	56,795	60,531
ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด	104,499	115,814	108,117	111,190	117,226
ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อคน (บาท)	59,601	66,300	62,157	64,190	67,969

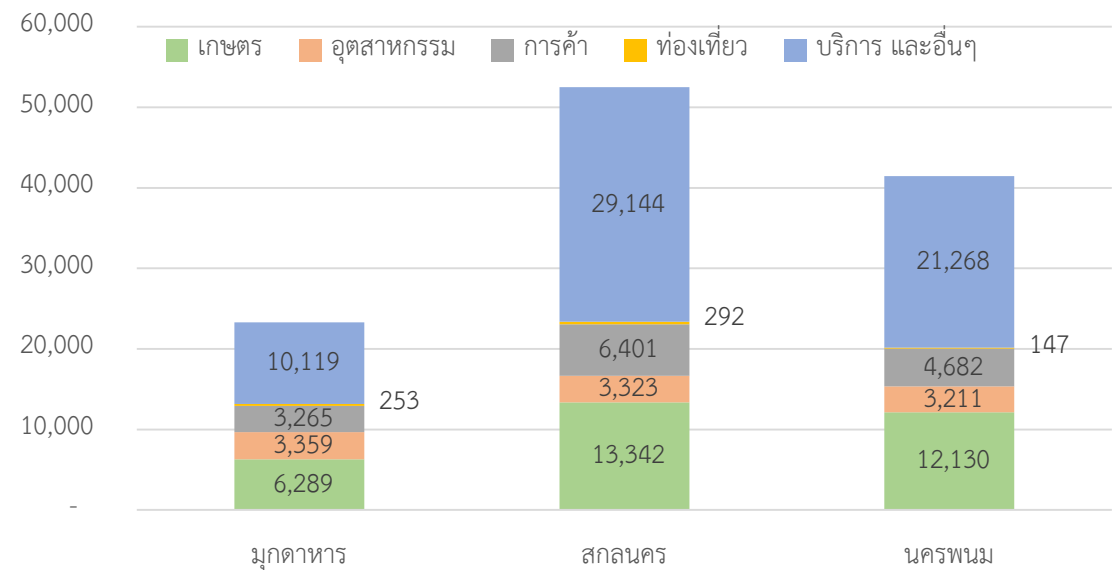
- เศรษฐกิจโดยรวมของกลุ่มจังหวัดมีแนวโน้มที่เติบโตขึ้น แต่ในแต่ละช่วงปีอาจยังคงมีความผันผวนอยู่บ้าง
- ภาคบริการและอื่น ๆ และภาคเกษตร นับว่าเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจในพื้นที่
- ภาคบริการมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา ในขณะที่ภาคการเกษตรกลับมีแนวโน้มที่ลดลง

สกลนคร และนครพนม เป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจในพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2

มูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ณ ราคาประจำปีแบ่งตามจังหวัด (ล้านบาท)

สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ปี 2559 ตามจังหวัด (ล้านบาท)

จังหวัดและกลุ่มจังหวัด	พ.ศ.2555		พ.ศ.2556		พ.ศ.2557		พ.ศ.2558		พ.ศ.2559	
	มูลค่า	สัดส่วน	มูลค่า	สัดส่วน	มูลค่า	สัดส่วน	มูลค่า	สัดส่วน	มูลค่า	สัดส่วน
สกลนคร	47,078	45.05%	52,636	45.45%	48,583	44.94%	49,901	44.88%	52,501	44.79%
นครพนม	37,685	36.06%	40,805	35.23%	37,636	34.81%	38,886	34.97%	41,438	35.35%
มุกดาหาร	19,736	18.89%	22,372	19.32%	21,898	20.25%	22,402	20.15%	23,286	19.86%
GPCP	104,499		115,814		108,117		111,190		117,226	

- สกลนครนับว่าเป็นจังหวัดที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจหลักของพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคบริการ
- ภาคการเกษตรของสกลนคร และนครพนมในช่วงปี 2559 มีมูลค่าที่ใกล้เคียงกันมาก

กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2: ขนาดทางเศรษฐกิจของสาขาต่าง ๆ เมื่อเทียบกับภายในกลุ่มจังหวัด

GROSS PROVINCIAL CLUSTER PRODUCT AT CURRENT MARKET PRICES

- ❑ กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีขนาดทางเศรษฐกิจเล็กมาก มีสัดส่วนเพียง 0.8% ของ GDP โดย จ.สกลนคร มีขนาด 45% ของกลุ่ม
- ❑ เมื่อเทียบ Sector by sector ระดับประเทศ (แนวขวาง) พบว่า สาขาการศึกษา มีสัดส่วนสูงสุดที่ 3.8% ของ GDP สาขาการศึกษา
- ❑ หากเอา Sector by sector ระดับกลุ่มจังหวัดเป็นตัวตั้ง จะพบว่า เกือบทุกสาขาการผลิตมีศูนย์กลางอยู่ที่ จ.สกลนคร ส่วนสาขาอุตสาหกรรมอยู่ที่ จ.นครพนม และ จ.มุกดาหาร ส่วนบริการที่เชี่ยวชาญเฉพาะด้านและการบริหารภาครัฐอยู่ที่ จ.มุกดาหาร

เทียบ Sector by sector ของระดับประเทศ

	สัดส่วนของภาคอีสานบน 2 ใน GDP ประเทศ
Agriculture	2.57
Agriculture, forestry and fishing	2.57
Non-Agriculture	0.64
Mining and quarrying	0.16
Manufacturing	0.23
Electricity, gas, steam and air conditioning supply	0.38
Water supply; sewerage, waste management and remediation activities	0.67
Construction	1.57
Wholesale and retail trade; repair of motor vehicles and motorcycles	0.66
Transportation and storage	0.42
Accommodation and food service activities	0.10
Information and communication	0.26
Financial and insurance activities	0.83
Real estate activities	1.46
Professional, scientific and technical activities	0.02
Administrative and support service activities	0.07
Public administration and defence; compulsory social security	0.78
Education	3.37
Human health and social work activities	1.34
Arts, entertainment and recreation	0.24
Other service activities	0.65
Gross provincial cluster product	0.81
Gross provincial cluster product per capita (Baht)	31.55
Population (1,000 persons)	2.56

เทียบ Sector by sector ของระดับกลุ่มจังหวัด

มุกดาหาร 2016p	นครพนม 2016p	สกลนคร 2016p	สัดส่วนรวม ในแต่ละสาขา
19.80	38.19	42.01	100.00
19.80	38.19	42.01	100.00
19.89	34.29	45.82	100.00
20.26	77.81	1.93	100.00
34.93	29.23	35.84	100.00
21.06	30.30	48.64	100.00
27.96	31.65	40.40	100.00
19.03	38.76	42.22	100.00
22.76	32.63	44.61	100.00
14.58	52.74	32.68	100.00
36.57	21.20	42.23	100.00
12.22	39.37	48.42	100.00
18.84	28.74	52.42	100.00
20.08	27.83	52.09	100.00
48.69	21.60	29.71	100.00
35.14	26.34	38.52	100.00
16.89	36.70	46.42	100.00
12.93	35.88	51.20	100.00
21.89	33.01	45.10	100.00
25.63	32.83	41.54	100.00
15.99	36.92	47.09	100.00
19.86	35.35	44.79	100.00
98.73	107.53	95.28	301.54
20.12	32.87	47.01	100.00

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หมายถึง สาขาเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่เมื่อเทียบกับกลุ่ม

กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2: ผลิตภัณฑ์มวลรวม โครงสร้างเศรษฐกิจ และอัตราการเติบโต

GROSS PROVINCIAL CLUSTER PRODUCT AT CURRENT MARKET PRICES

1

Share = 27.1%

Avg. Growth = 6.4%

สาขาเกษตรกรรม

2

Share = 12.2%

Avg. Growth = 10.1%

สาขาค้าส่งค้าปลีก

	Nominal Gross Provincial Cluster Product					Share					Growth					5 yrs Avg. Growth	Avg. Growth	Share Fixed 10%
	2012r	2013r	2014r	2015r	2016p	2012r	2013r	2014r	2015r	2016p	2012r	2013r	2014r	2015r	2016p			
Agriculture	31,407	38,857	31,539	32,001	31,761	30.06	33.55	29.17	28.78	27.09	26.31	23.72	-18.83	1.47	-0.75	6.4	HG	HS
Agriculture, forestry and fishing	31,407	38,857	31,539	32,001	31,761	30.06	33.55	29.17	28.78	27.09	26.31	23.72	-18.83	1.47	-0.75	6.4	HG	HS
Non-Agriculture	73,091	76,956	76,578	79,189	85,465	69.94	66.45	70.83	71.22	72.91	9.88	5.29	-0.49	3.41	7.93	5.2	LG	HS
Mining and quarrying	382	369	446	602	657	0.37	0.32	0.41	0.54	0.56	3.21	-3.47	21.00	34.89	9.17	13.0	HG	LS
Manufacturing	7,917	8,660	8,437	8,171	9,236	7.58	7.48	7.80	7.35	7.88	-9.38	9.39	-2.58	-3.15	13.03	1.5	LG	LS
Electricity, gas, steam and air conditioning supply	1,129	1,271	1,396	1,390	1,433	1.08	1.10	1.29	1.25	1.22	15.65	12.50	9.87	-0.45	3.10	8.1	HG	LS
Water supply; sewerage, waste management and remediation activities	216	466	344	378	389	0.21	0.40	0.32	0.34	0.33	6.13	115.42	-26.14	9.70	3.08	21.6	HG	LS
Construction	5,366	5,844	5,882	6,143	6,338	5.13	5.05	5.44	5.52	5.41	6.07	8.91	0.65	4.44	3.17	4.6	LG	LS
Wholesale and retail trade; repair of motor vehicles and motorcycles	10,490	11,662	11,617	12,984	14,348	10.04	10.07	10.74	11.68	12.24	17.54	11.18	-0.39	11.77	10.51	10.1	HG	HS
Transportation and storage	2,994	2,988	3,546	3,076	3,503	2.87	2.58	3.28	2.77	2.99	23.48	-0.21	18.67	-13.24	13.88	8.5	HG	LS
Accommodation and food service activities	437	515	532	637	693	0.42	0.44	0.49	0.57	0.59	5.44	17.70	3.28	19.77	8.78	11.0	HG	LS
Information and communication	1,005	986	1,040	1,088	895	0.96	0.85	0.96	0.98	0.76	4.12	-1.91	5.49	4.59	-17.77	-1.1	LG	LS
Financial and insurance activities	5,854	6,310	7,031	7,876	9,334	5.60	5.45	6.50	7.08	7.96	21.58	7.78	11.43	12.03	18.51	14.3	HG	LS
Real estate activities	4,289	5,241	4,285	4,503	5,148	4.10	4.53	3.96	4.05	4.39	-8.21	22.19	-18.25	5.08	14.34	3.0	LG	LS
Professional, scientific and technical activities	18	19	24	27	52	0.02	0.02	0.02	0.02	0.04	33.17	8.31	23.78	9.88	94.55	33.9	HG	LS
Administrative and support service activities	168	156	153	161	167	0.16	0.13	0.14	0.14	0.14	-33.63	-7.22	-1.70	5.03	3.38	-6.8	LG	LS
Public administration and defence; compulsory social security	9,144	7,521	5,312	6,521	6,799	8.75	6.49	4.91	5.86	5.80	16.99	-17.74	-29.37	22.76	4.27	-0.6	LG	LS
Education	19,185	20,150	21,431	20,213	20,738	18.36	17.40	19.82	18.18	17.69	13.59	5.03	6.36	-5.68	2.60	4.4	LG	HS
Human health and social work activities	3,101	3,305	3,573	3,831	4,098	2.97	2.85	3.30	3.45	3.50	11.13	6.59	8.09	7.23	6.98	8.0	HG	LS
Arts, entertainment and recreation	155	157	157	157	196	0.15	0.14	0.15	0.14	0.17	20.23	1.78	-0.34	0.07	24.95	9.3	HG	LS
Other service activities	1,241	1,336	1,374	1,432	1,441	1.19	1.15	1.27	1.29	1.23	16.69	7.68	2.81	4.23	0.62	6.4	HG	LS
Gross provincial cluster product	104,499	115,814	108,117	111,190	117,226	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	14.35	10.83	-6.65	2.84	5.43	5.4		
Gross provincial cluster product per capita (Baht)	59,601	66,300	62,157	64,190	67,969						14.76	11.24	-6.25	3.27	5.89			
Population (1,000 persons)	1,753	1,747	1,739	1,732	1,725						-0.35	-0.37	-0.42	-0.41	-0.43			

HG = High Growth // LG = Low Growth // HS = High Share // LS = Low Share

กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2: BCG Analytics

- ❑ Star = เกษตรกรรม ค้าส่งค้าปลีก // Question mark = เหมืองแร่ สาธารณูปโภค ท่องเที่ยว การเงิน ความเชี่ยวชาญ บันเทิง
- ❑ Cash cow = การศึกษา // Dog = อุตสาหกรรม ก่อสร้าง การสื่อสาร อสังหา การใช้จ่ายภาครัฐ

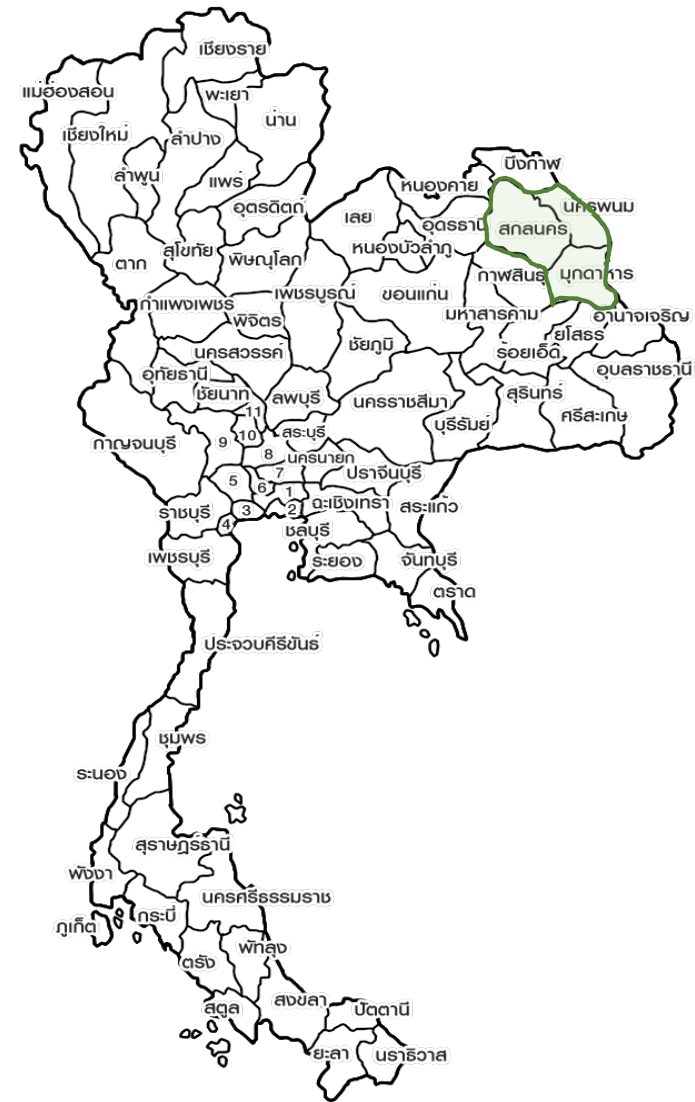
ปัญหา / ความต้องการ - เศรษฐกิจภาพรวม

- ศึกษาความเป็นไปได้การพัฒนาเส้นทางโลจิสติกส์ผ่านเทือกเขาภูพาน และเชื่อมโยงกับเส้นทางมอเตอร์เวย์ M5 (บึงกาฬ-สุรินทร์) โดยให้ครอบคลุมทั้งการขนส่งทางถนน ทางราง
- พัฒนาอาชีพและให้ความรู้แก่เกษตรกร
- มีการจัดตลาด และส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อเพิ่มอำนาจในการขายสินค้าเกษตร
- การแก้ไขปัญหาราคาน้ำมัน และราคาสินค้าจำเป็นพื้นฐาน
- ภาคประชาชนได้เข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้น
- การเข้าถึงแหล่งทุนของประชาชนให้ง่ายขึ้น
- มีอาชีพการทำอาชีพเสริม
- มีรายได้ที่มั่นคง
- ให้ทุกภาคส่วนส่งเสริมในการประกอบอาชีพอย่างต่อเนื่อง
- ให้มีการแก้ไขปัญหาการกระจายรายได้ที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างสังคมในเมืองและสังคมต่างจังหวัด(โดยเฉพาะคนที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม)
- แก้ไขปัญหาราคาสินค้าในท้องตลาดและค่าครองชีพในปัจจุบันสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ราคาสินค้าเกษตรลดลงแต่ต้นทุนการผลิตเพิ่มสูงขึ้น

สรุปประเด็นสำคัญ - เศรษฐกิจภาพรวม

- กลุ่มจังหวัดมีการเติบโตภาพรวมในระดับที่ค่อนข้างต่ำ [อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ แบบปริมาณลูกโซ่ (9)] โดยมีการเติบโตเฉลี่ยต่อปีอยู่ที่ประมาณร้อยละ 3 และยังมี**มูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อหัวที่ต่ำ (17)**
- ภาคการเกษตร ตัวกลางทางการเงิน และภาคบริการ เป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจหลัก [**สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตร (2) สาขาตัวกลางทางการเงิน (3) / ภาคบริการ (4)**] ภาคอุตสาหกรรมเป็นภาคเศรษฐกิจที่มีการเติบโตต่ำ [อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรม (10)]
- ภาคเกษตร และการค้า เป็นภาคที่มี**สัดส่วน** และ**การเติบโตสูง** หากเทียบกับภาคเศรษฐกิจอื่นๆของกลุ่มจังหวัด [BCG: Star]
- ในช่วงที่ผ่านมา ภาคการค้า การท่องเที่ยว และบริการมีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง
- **จังหวัดสกลนคร** นับว่าเป็นตัวขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจหลัก โดยเฉพาะภาคการค้า และบริการ
- ปัญหา / ความต้องการ: การสร้างรายได้ / สร้างอาชีพ / การเข้าถึงแหล่งทุน / เข้าถึงตลาด

การวิเคราะห์ศักยภาพ

เกษตร

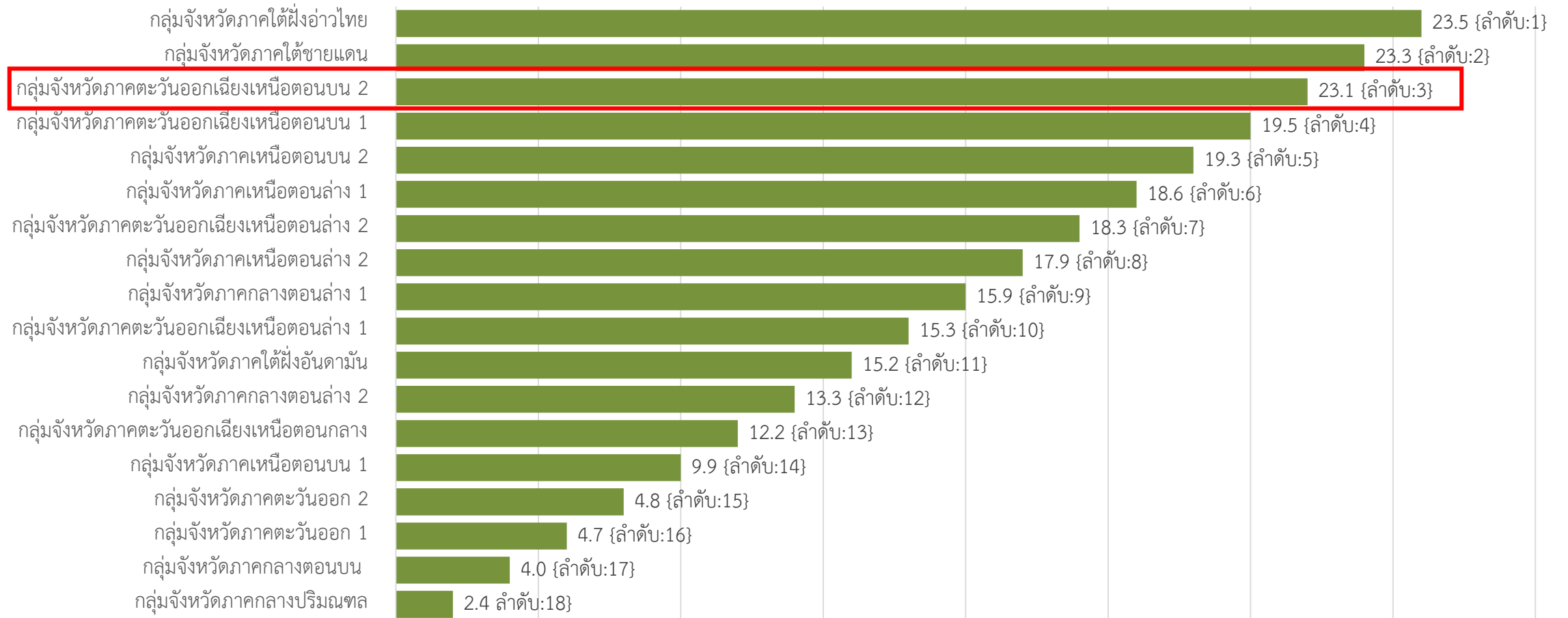
						2
						3
		อัตราขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร แบบปริมาณลูกโซ่	-2.19	-0.79	ร้อยละ	7
		สัดส่วนองค์กรชุมชน (สหกรณ์และกลุ่มเกษตร) ที่มีเสถียรภาพทางการเงินอยู่ในระดับมั่นคงดีถึงดีมาก	50.54	48.96	ร้อยละ	11
		สัดส่วนหมู่บ้านมีน้ำใช้เพื่อการเกษตรเพียงพอตลอดปี	53.55	43.35	ร้อยละ	14

เขียว: ดีมาก (Quartile 1: อันดับ 1-4)
ส้ม: ปานกลาง (Quartile 3: อันดับ 9-13)

น้ำเงิน: ดี (Quartile 2: อันดับ 5-8)
แดง: ต้องปรับปรุง (Quartile 4: อันดับ 14-18)

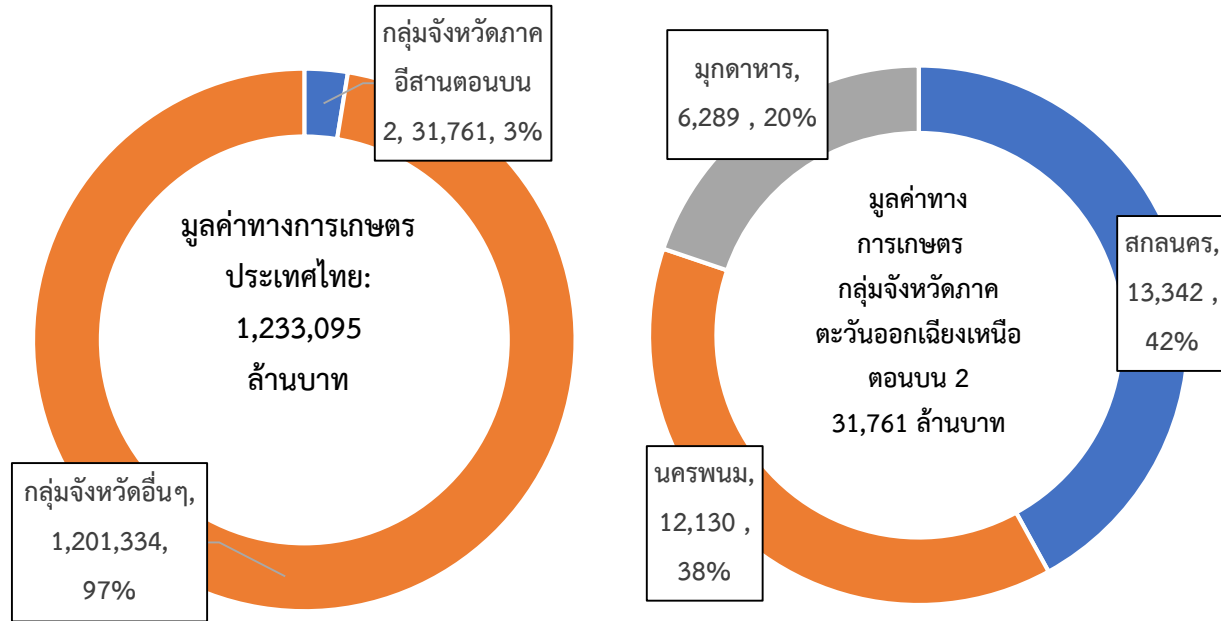
สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์เกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม ของกลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 อยู่อันดับ 3

สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์เกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม

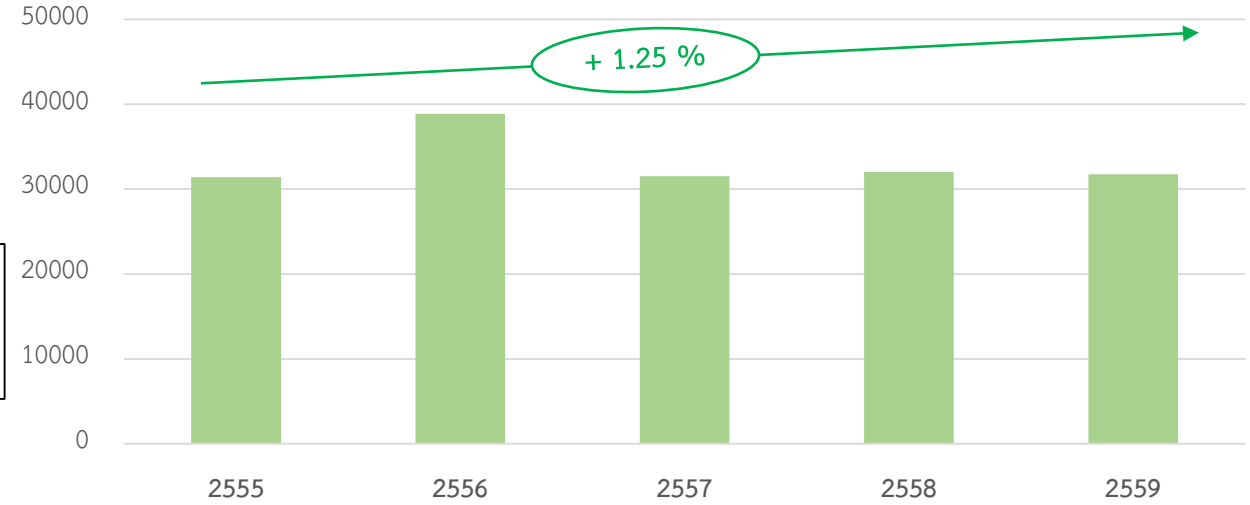

ตั้งแต่ปี 2557 มูลค่าทางด้านการเกษตรของกลุ่มจังหวัดมีแนวโน้มลดลง ซึ่งอาจเกิดจากราคาสินค้าเกษตรที่ลดต่ำลง

สัดส่วนมูลค่าด้านเกษตรกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 เทียบกับประเทศไทย ปี 2559 (ล้านบาท)

มูลค่าด้านเกษตรกรรม ของกลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ปี 2555 – 2559 (ล้านบาท)

สาขาการผลิต	2555	2556	2557	2558	2559
ภาคเกษตร	31,407	38,857	31,539	32,001	31,761
อัตราการเติบโต		24%	-19%	1%	-1%

- กลุ่มจังหวัดมีสัดส่วนมูลค่าทางด้านการเกษตรอยู่ที่ประมาณร้อยละ 3 โดยสกลนครนับว่ามีสัดส่วนสูงที่สุด (ร้อยละ 42)
- นับตั้งแต่ ปี 2557 เป็นต้นมา สถานการณ์ทางด้านการเกษตรของกลุ่มจังหวัดมีแนวโน้มที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งหากคำนวณการเติบโตเฉลี่ยตลอดช่วงระยะเวลา 5 ปี จะพบว่าภาคการเกษตรมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยประมาณร้อยละ 1.25

พื้นที่ทางการเกษตรส่วนใหญ่ของกลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 เป็นพื้นที่นาข้าว

เนื้อที่การใช้ประโยชน์ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ปี 2558 (ล้านไร่)เนื้อที่การใช้ประโยชน์ทางการเกษตร กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ปี 2558 (ล้านไร่)

- กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีเนื้อที่ที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรสูงกว่าร้อยละ 52 โดยพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นนาข้าว และพื้นที่สำหรับปลูกไม้ผล และพืชไร่ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน

กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีศักยภาพในการผลิตอ้อยโรงงาน ทั้งในเชิงปริมาณผลผลิต และผลิตภาพ

ผลผลิต และผลผลิต/ไร่ ของสินค้าเกษตรสำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2

	ข้าว		ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์		มันสำปะหลัง		ยางพารา		อ้อยโรงงาน	
	ผลผลิต	ผลผลิตต่อไร่/ เนื้อที่ปลูก (กก./ไร่)	ผลผลิต	ผลผลิตต่อไร่/ เนื้อที่ปลูก (กก./ไร่)	ผลผลิต	ผลผลิตต่อไร่/ เนื้อที่ปลูก (กก./ไร่)	ผลผลิต	ผลผลิตต่อไร่/ เนื้อที่ปลูก (กก./ไร่)	ผลผลิต	ผลผลิตต่อไร่/ เนื้อที่ปลูก (กก./ไร่)
ประเทศ	24,311,539	419	4,029,198	612	31,161,103	3,345	4,466,063	237	100,784,554	9,152
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	12,230,973	338	797,046	605	16,956,704	3,483	649,585	200	43,855,964	9,163
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1	1,302,816	343	377,890	630	2,592,544	3,403	326,431	209	11,949,563	9,023
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	1,263,465	327	-	-	1,010,588	3,265	63,883	190	15,704,199	9,231
สัดส่วนกลุ่มตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ต่อ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ %	10.3%		-		6.0%		9.8%		35.8%	
สัดส่วนกลุ่มตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ต่อ ประเทศ %	5.2%		-		3.2%		1.4%		15.6%	
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	3,158,156	343	6,912	616	2,092,988	3,367	120,725	197	1,468,070	8,848
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1	3,790,789	347	403,492	581	8,708,181	3,619	50.25	104.31	27.25	98.47
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2	3,115,680	339	8,752	747	2,552,403	3,322	7.31	88.23	11.86	98.59

ต่ำสุดในภาค

ต่ำสุดในภาค

ต่ำสุดในภาค

- กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีปริมาณผลผลิตข้าว มันสำปะหลัง และยางพารา ที่ค่อนข้างต่ำ หากเทียบกับกลุ่มจังหวัดอื่นๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน และยังมีผลิตภาพการผลิตที่ค่อนข้างต่ำอีกด้วย
- ในขณะที่ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีศักยภาพในการผลิตอ้อยโรงงานที่ค่อนข้างสูงมาก โดยมีปริมาณผลผลิต และผลิตภาพที่สูงที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผลผลิตเกษตรศักยภาพของกลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 – ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ

ข้าว

อ้อย

มันสำปะหลัง

ยางพารา

ปาล์มน้ำมัน

สินค้าทางการเกษตรที่เป็นที่รู้จักและยอมรับของตลาดทั้งในและต่างประเทศ

เนื้อโคขุน

(โพนยางคำ / หนองสูง / นครพนม)

ผ้าฝ้ายย้อมคราม

ผ้าหมักโคลน

ข้าวฮางหอมสกลทวาปี

หมากเม่า

ลิ้นจี่นครพนม

สับปะรดท่าอุเทน

กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีสัดส่วนปริมาณผลผลิตประมงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีผลิตภาพสูงกว่าค่าเฉลี่ยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

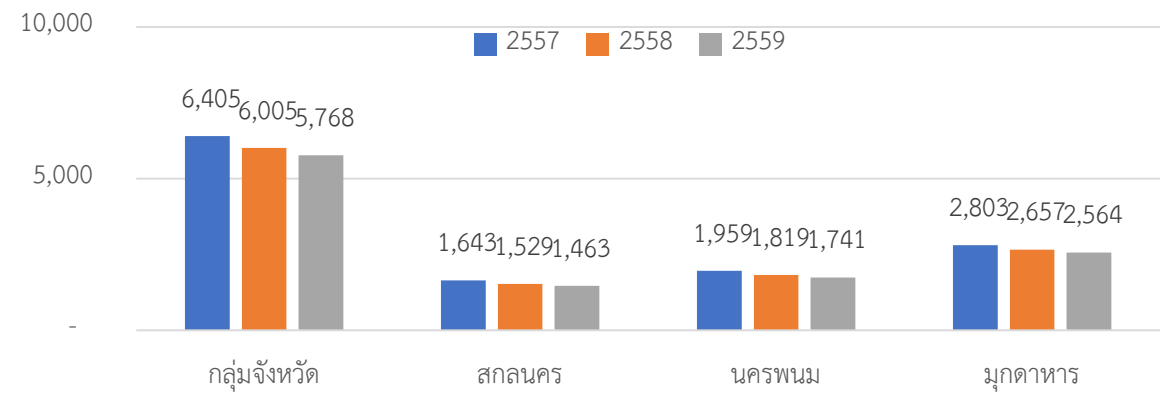
ผลผลิต และผลผลิต/ไร่ ของการประมงของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	เนื้อที่เพาะเลี้ยง (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)		
	ปี 2557	ปี 2558	ปี 2559	ปี 2557	ปี 2558	ปี 2559	ปี 2557	ปี 2558	ปี 2559
ประเทศ	527,314	515,380	500,922	302,732	291,100	274,709	574	565	548
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	212,903	207,838	204,335	70,163	66,120	62,928	330	318	308
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1	67,829	66,276	65,267	13,052	12,385	11,886	192	187	182
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	20,872	20,453	20,128	7,088	6,661	6,815	340	326	339
สัดส่วนกลุ่มตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ต่อภาคตะวันออกเฉียงเหนือ %	9.80%	9.84%	9.85%	10.10%	10.07%	10.83%			
สัดส่วนกลุ่มตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ต่อประเทศ %	3.96%	3.97%	4.02%	2.34%	2.29%	2.48%			
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	40,921	40,097	39,494	19,321	18,056	17,107	472	450	433
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1	65,947	64,681	63,374	20,891	19,891	18,729	317	308	296
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2	17,334	16,331	16,072	9,811	9,106	8,782	566	558	546

- แม้ว่าปริมาณพื้นที่ และผลผลิตประมงจะมีแนวโน้มที่ลดลง แต่จะเห็นได้ว่าสัดส่วนเนื้อที่ และผลผลิตประมง หากเทียบของทั้งภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน และของประเทศนั้นกลับมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น
- ผลิตภาพการผลิตของกลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ก็สูงกว่าค่าเฉลี่ยของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนด้วย โดยเป็นรองเพียงกลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนล่าง 2 และตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนกลาง

กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีศักยภาพ (ผลผลิตต่อเนื้อที่) ในการทำการประมงลดลงอย่างต่อเนื่อง

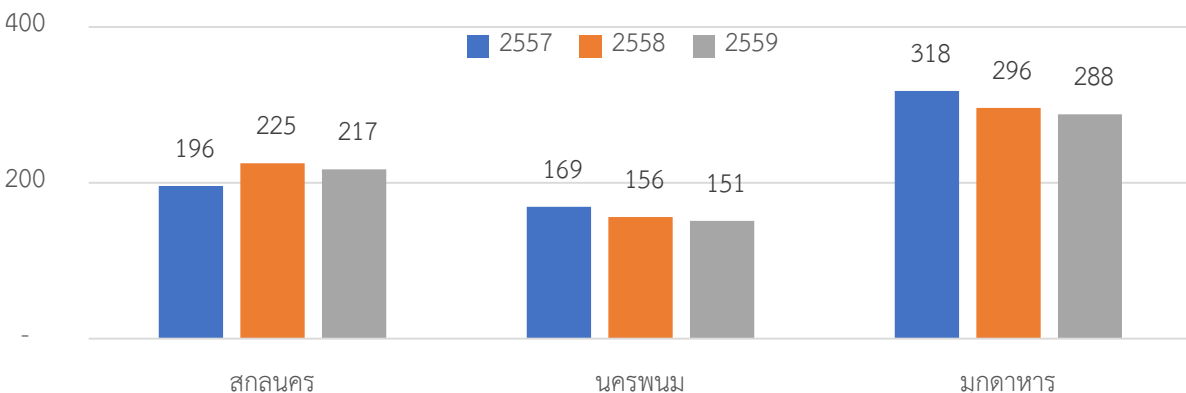
ผลผลิตของปลานิลในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (ตัน)

ปลานิล	เนื้อที่เพาะเลี้ยง			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อเนื้อที่ (กก.)		
	2557	2558	2559	2557	2558	2559	2557	2558	2559
ภาค/จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	2557	2558	2559	2557	2558	2559	2557	2558	2559
ตะวันออกเฉียงเหนือ	178,643	174,210	171,217	54,124	50,848	48,330	303	292	282
ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	19,363	18,320	18,018	6,405	6,005	5,768	331	328	320
สัดส่วนตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 / ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	10.8%	10.5%	10.5%	11.8%	11.8%	11.9%			
สกลนคร	7,269	7,016	6,901	1,643	1,529	1,463	226	218	212
นครพนม	4,718	4,024	3,956	1,959	1,819	1,741	415	452	440
มุกดาหาร	7,376	7,280	7,161	2,803	2,657	2,564	380	365	358

- แม้ว่าสัดส่วนเนื้อที่เพาะเลี้ยงลดลง แต่สัดส่วนผลผลิตกลับเพิ่มสูงขึ้น
- ผลผลิตสูงกว่าค่าเฉลี่ยของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

ผลผลิตของปลาตุ๊กในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (ตัน)

ปลาตุ๊ก	เนื้อที่เพาะเลี้ยง			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อเนื้อที่ (กก.)		
	2557	2558	2559	2557	2558	2559	2557	2558	2559
ภาค/จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	2557	2558	2559	2557	2558	2559	2557	2558	2559
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	34,260	33,628	33,118	16,039	15,272	14,598	468	454	441
ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	2,049	2,133	2,110	683	677	656	333	317	311
สัดส่วนตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 / ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	6.0%	6.3%	6.4%	4.3%	4.4%	4.5%			
สกลนคร	869	992	981	196	225	217	226	227	221
นครพนม	580	560	555	169	156	151	291	279	272
มุกดาหาร	600	581	574	318	296	288	530	509	502

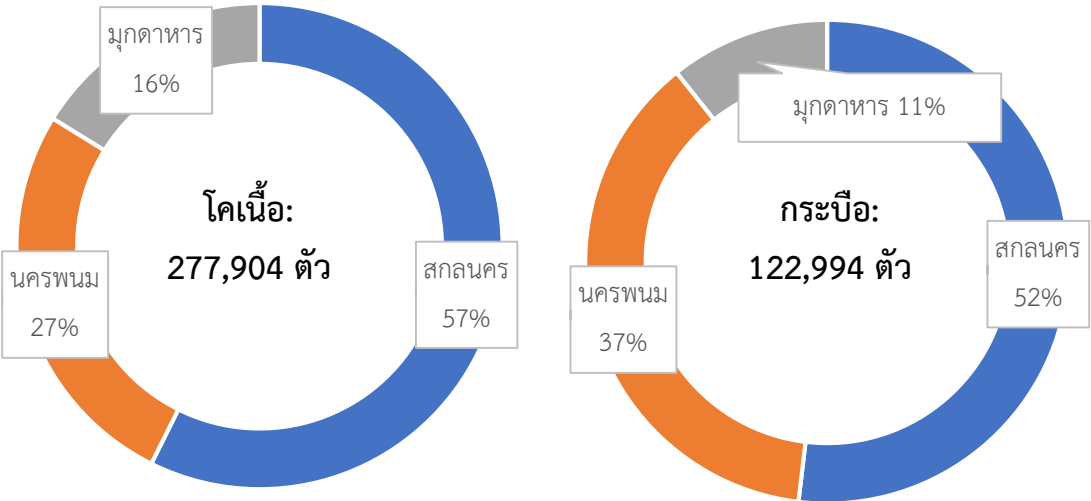
- สัดส่วนเนื้อที่เพาะเลี้ยง และสัดส่วนผลผลิตมีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้น
- ผลผลิตต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีสัดส่วนการเลี้ยงโคเนื้อ และกระบือที่สูง โดยเฉพาะจังหวัดสกลนคร

จำนวนปศุสัตว์ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ปี 2560

ประเทศ/ภาค/กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	โคเนื้อ (ตัว)	โคนม (ตัว)	กระบือ (ตัว)	สุกร (ตัว)	ไก่ (ตัว)	เป็ด (ตัว)	แพะ (ตัว)	แกะ (ตัว)	รวม
ประเทศไทย	4,876,228	584,327	1,029,924	10,191,784	429,979,458	26,287,094	652,964	45,628	473,647,407
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	2,284,682	177,278	730,892	730,892	94,747,779	5,942,601	46,478	2,231	104,662,833
กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน 2	277,904	5,387	122,994	127,720	4,038,805	451,710	955	236	5,025,711
กลุ่มจังหวัดต่อประเทศ	5.7%	0.9%	11.9%	1.3%	0.9%	1.7%	0.1%	0.5%	1.1%
กลุ่มจังหวัดต่อภาค	12.2%	3.0%	16.8%	17.5%	4.3%	7.6%	2.1%	10.6%	4.8%
สกลนคร	159,373	5,387	63,827	56,990	2,319,299	287,885	592	72	2,893,425
นครพนม	73,533	-	46,014	45,555	1,080,695	117,915	124	164	1,364,000
มุกดาหาร	44,998	-	13,153	25,175	638,811	45,910	239	-	768,286

สัดส่วนโคเนื้อ และกระบือของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2

- กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีสัดส่วนปริมาณกระบือ และโคเนื้อต่อจำนวนของทั้งประเทศสูงที่สุด ในบรรดาปศุสัตว์ที่เลี้ยงในกลุ่มจังหวัดทั้งหมด
- หากเทียบกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพียงอย่างเดียว จะพบว่ากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน มีสัดส่วนการเลี้ยงสุกรสูงที่สุดของกลุ่มจังหวัด ตามมาด้วยกระบือ
- จังหวัดสกลนครยังเป็นแหล่งในการเลี้ยงหลัก

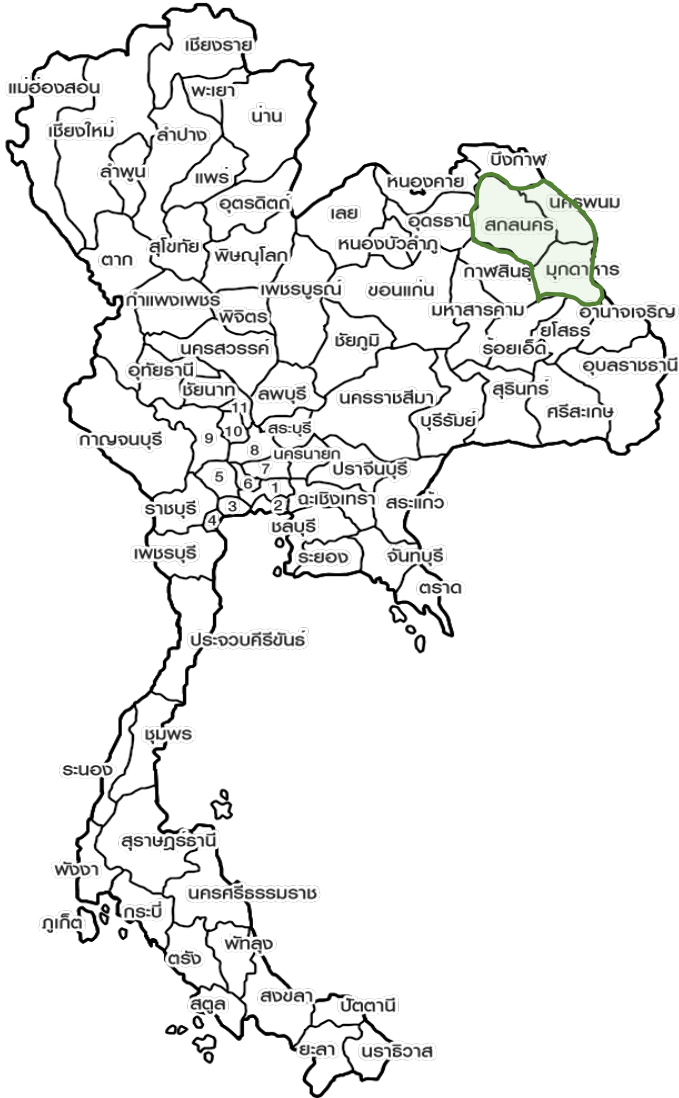
ปัญหา / ความต้องการ - เกษตร

- มุ่งสู่การเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษที่ตอบสนองการของประชาชนและเป็นเมืองเกษตรปลอดภัย/เกษตรอินทรีย์
- ต้องการน้ำสำหรับการเกษตรเพื่อปลูกพืช และเลี้ยงสัตว์
- พัฒนาการปลูกข้าวให้มีผลผลิตคุณภาพและผลผลิตต่อไร่สูงขึ้น
- ให้ภาครัฐส่งเสริมในการประกอบอาชีพอย่างต่อเนื่อง
- มีตลาดรับซื้อผลผลิตทางการเกษตรมีความยุติธรรมกับเกษตรกร
- นโยบายหรือโครงการที่สนับสนุนด้านต่างๆเกิดจากความต้องการของประชาชนในพื้นที่จริงๆ
- ควรมีการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อยกระดับการทำการเกษตรให้มีความทันสมัย
- เน้นการให้องค์ความรู้สมัยใหม่เพิ่มเติมแก่เกษตรกรและควรลดการแจกปัจจัยการผลิต
- ส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์
- การนำเทคโนโลยีใหม่มาช่วยส่งเสริมเกษตรกร
- สามตำสกลนคร(ไถดำ หมูดำ วัวดำ) ควรจะมีการขยายพื้นที่ส่งเสริมให้เกษตรกรเลี้ยง และช่วยส่งเสริมด้านการตลาด
- ผลผลิตด้านการเกษตรควรมีตลาดรองรับ
- มีการประกันราคาสินค้าด้านการเกษตร
- ส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ
- การส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตร
- ส่งเสริมเกษตรกรให้ปลูกพืชเศรษฐกิจมากขึ้น
- มีการก่อสร้างถนน และแหล่งน้ำ ที่มีความเชื่อมโยงและสอดคล้องกันภายในกลุ่มจังหวัด
- ภาครัฐส่งเสริมอุปกรณ์ทางการเกษตร

สรุปประเด็นสำคัญ - ด้านการเกษตร

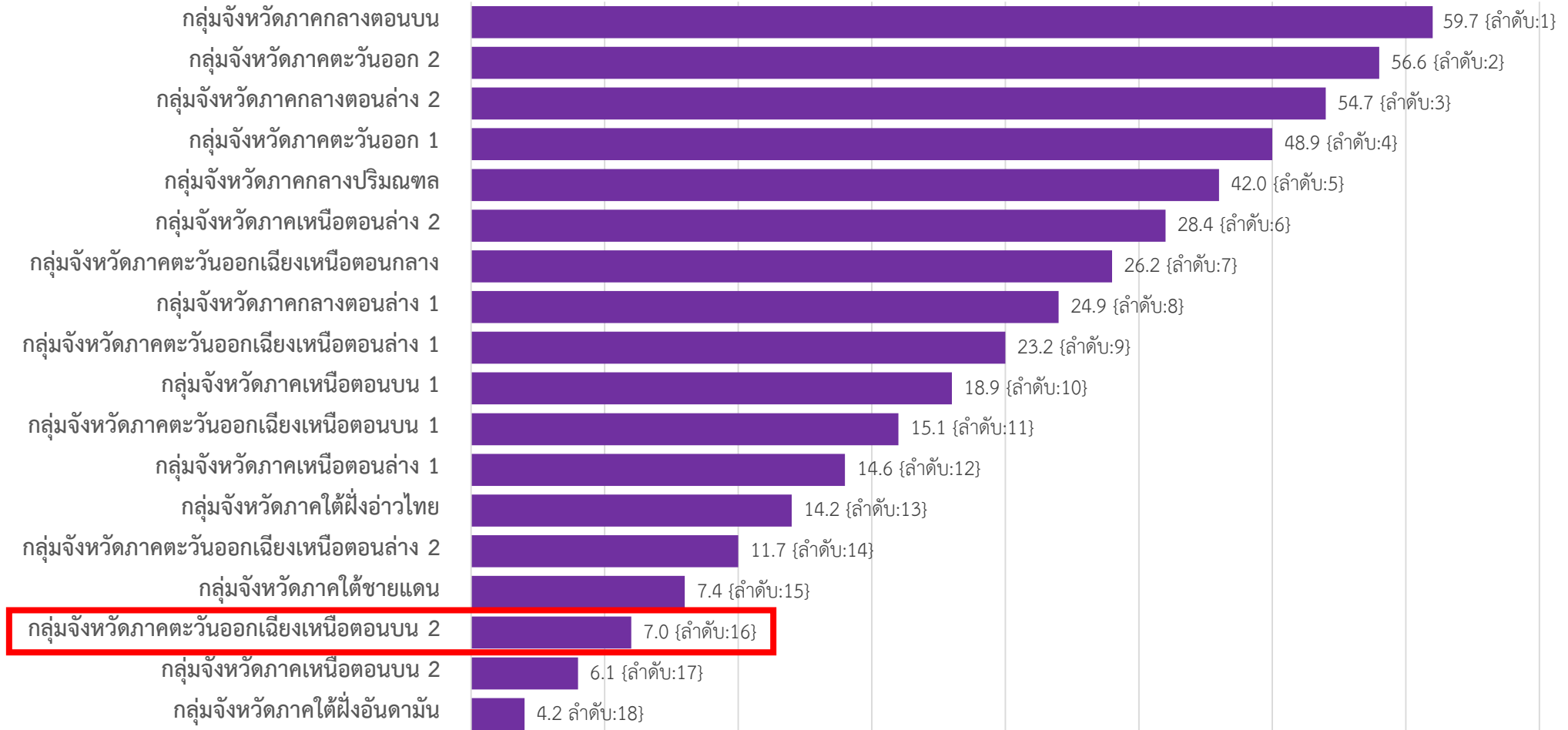
- กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีการขับเคลื่อนภาคการเกษตรที่สูงมาก [สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาเกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม (2) / อัตราการขยายตัวเกษตรแบบปริมาณลูกโซ่ (7)] ซึ่งหากพิจารณาตามมูลค่าในช่วงที่ผ่านมาจะพบว่าภาคการเกษตรของกลุ่มจังหวัดมีการเติบโตเฉลี่ยประมาณร้อยละ 1.25 ต่อปี
- เกษตรกรยังคงต้องการน้ำจำนวนมาก [สัดส่วนหมู่บ้านมีน้ำใช้เพื่อการเกษตร (14)]
- กลุ่มสถาบันเกษตรกรมีสถานการณ์ทางการเงินในระดับปานกลาง [สัดส่วนองค์กรชุมชนเกษตรมีเสถียรภาพทางการเงินที่ดี (11)] โดยเกษตรกรในพื้นที่มีปัญหาเรื่องหนี้เสียที่น้อย [สัดส่วนหนี้เสียของเกษตรกร (3)]
- กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 เป็นแหล่งผลิตอ้อยโรงงาน (15.6%) สำคัญของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน และของประเทศ แต่โดยรวมกลุ่มจังหวัดมีผลิตภาพในการผลิตพืชชนิดอื่นที่ต่ำ
- กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ตอนบน 2 มีสัดส่วนการเลี้ยงกระบือ (11.9%) และโคเนื้อ (5.7%) สูงที่สุด หากเทียบกับปริมาณการผลิตของทั้งประเทศ โดยจังหวัดสกลนครมีปริมาณสูงที่สุด
- ความต้องการ: ส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์ (ข้าว+ปศุสัตว์) เน้นการผลิตคุณภาพสูง พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานรองรับการเกษตร ส่งเสริมองค์ความรู้และเทคโนโลยี ดูแลราคาสินค้า เชื่อมโยงตลาด

การวิเคราะห์ศักยภาพ

สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม ของกลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 อยู่อันดับ 16

สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม

อุตสาหกรรม

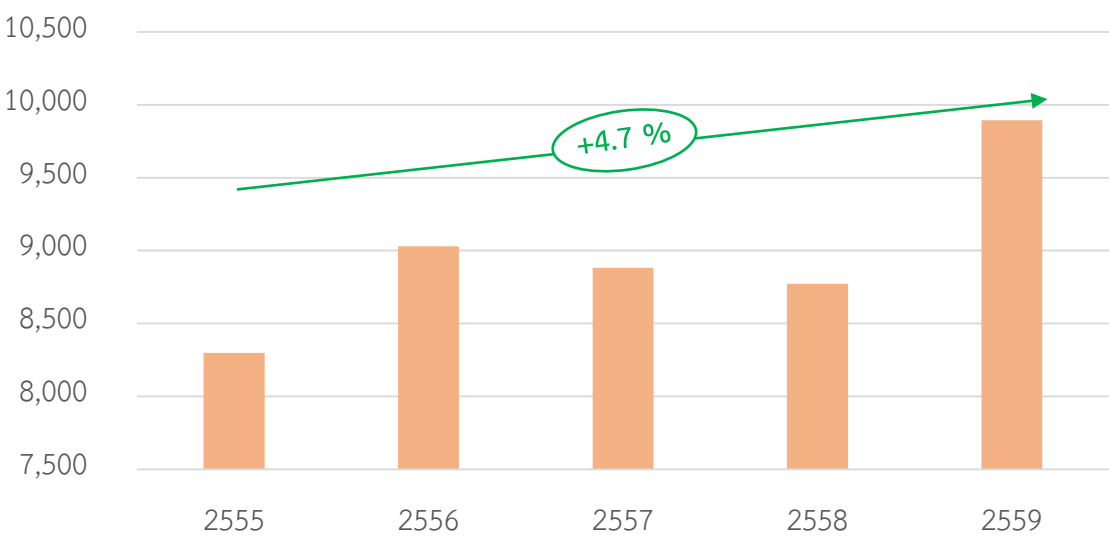
	สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย	221.58	248.47	พันลิตรต่อ 1 Ktoe	6
	อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรม แบบปริมาณลูกโซ่	2.16	1.88	ร้อยละ	10
	สัดส่วนการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ	6.65	6.49	พีดัดนเทียบเท่า น้ำมันดิบ/พีดนส์	11
	สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่	22.98	7.62	ร้อยละ	16
	ปริมาณการใช้น้ำมันดิบเชล	234,447.06	244,193.12	พันลิตร	17
	ปริมาณการใช้พลังงานทดแทน	102,372.84	112,451.00	พันลิตร	17

เขียว: ดีมาก (Quartile 1: อันดับ 1-4)
ส้ม: ปานกลาง (Quartile 3: อันดับ 9-13)

น้ำเงิน: ดี (Quartile 2: อันดับ 5-8)
แดง: ต้องปรับปรุง (Quartile 4: อันดับ 14-18)

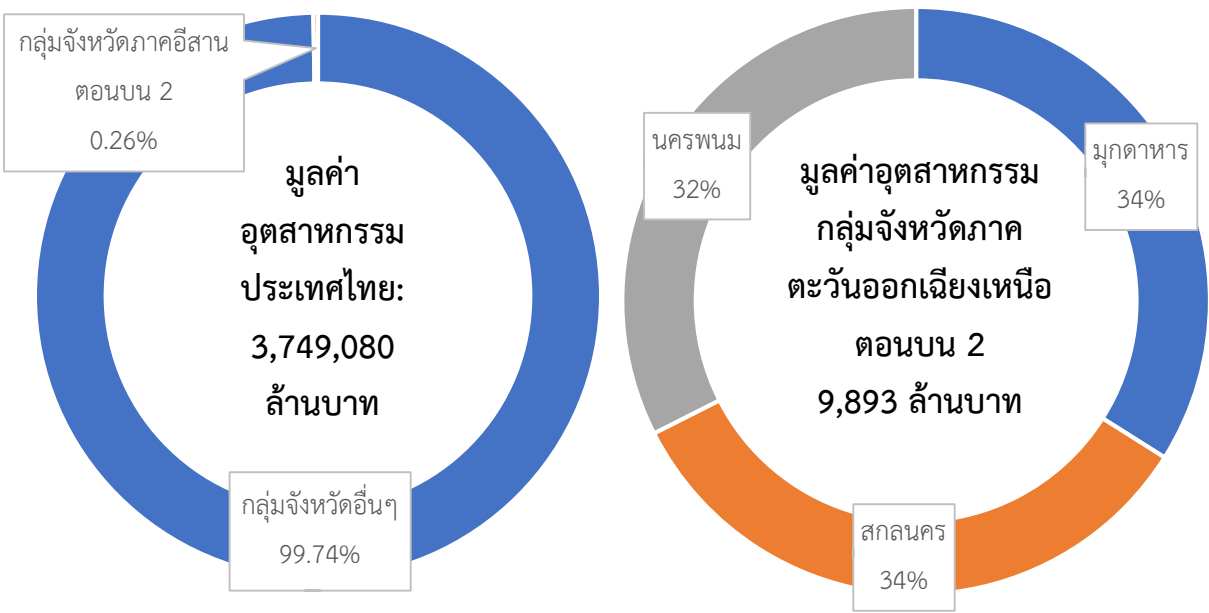
แนวโน้มมูลค่าอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดเติบโตขึ้น แต่ก็ยังถือว่ามีส่วนน้อยมากหากเทียบกับประเทศ

มูลค่าด้านอุตสาหกรรม ของกลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ปี 2555 – 2559 (ล้านบาท)

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	2555	2556	2557	2558	2559
ภาคอุตสาหกรรมและเหมืองแร่	8,299	9,029	8,883	8,773	9,893
อัตราการเติบโต		8.8%	-1.6%	-1.2%	12.8%

สัดส่วนมูลค่าด้านอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 เทียบกับ ประเทศไทย ปี 2559 (ล้านบาท)

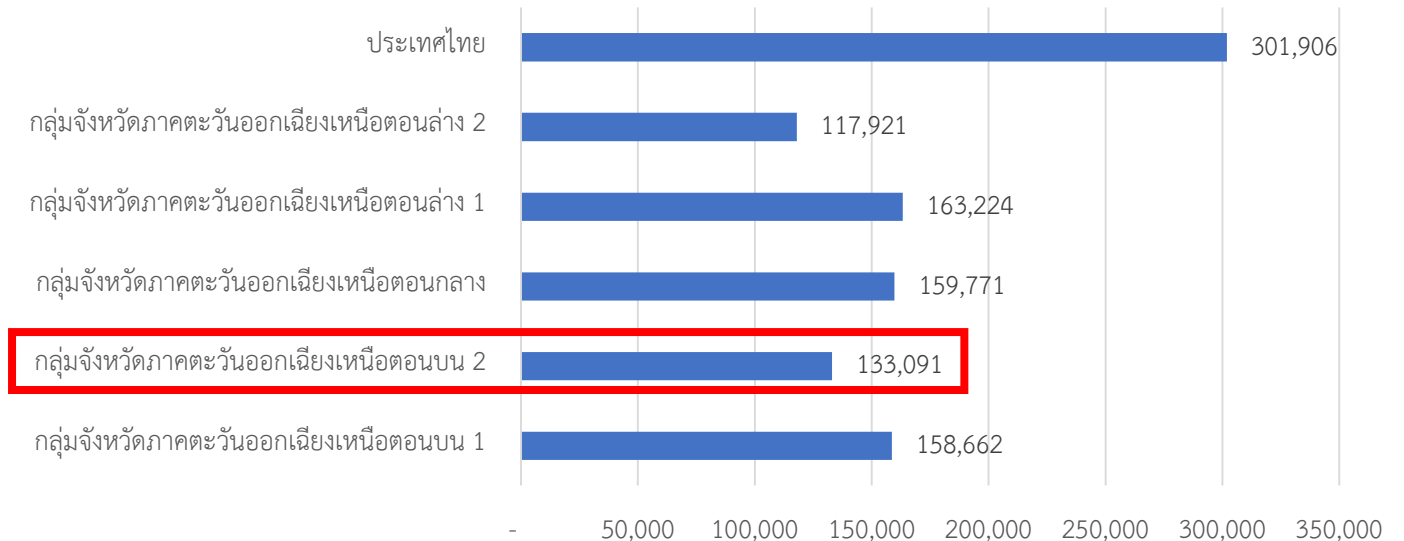
- ภาคอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ในช่วงที่ผ่านมาค่อนข้างมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะในปี 2559 ทำให้มีอัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปีอยู่ที่ประมาณร้อยละ 4.7
- ภาคอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 คิดเป็นสัดส่วนต่ออุตสาหกรรมอยู่ที่ร้อยละ 0.2 ของทั้งประเทศ
- จังหวัดในกลุ่มจังหวัดมีสัดส่วนของภาคอุตสาหกรรมที่ค่อนข้างใกล้เคียงกันมาก แม้ว่านครพนม มุกดาหารจะมีพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ

จำนวนโรงงาน และจำนวนคนงานมีปริมาณที่ลดลง แต่คุณภาพ (ผลิตภาพ) ของแรงงานมีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้น

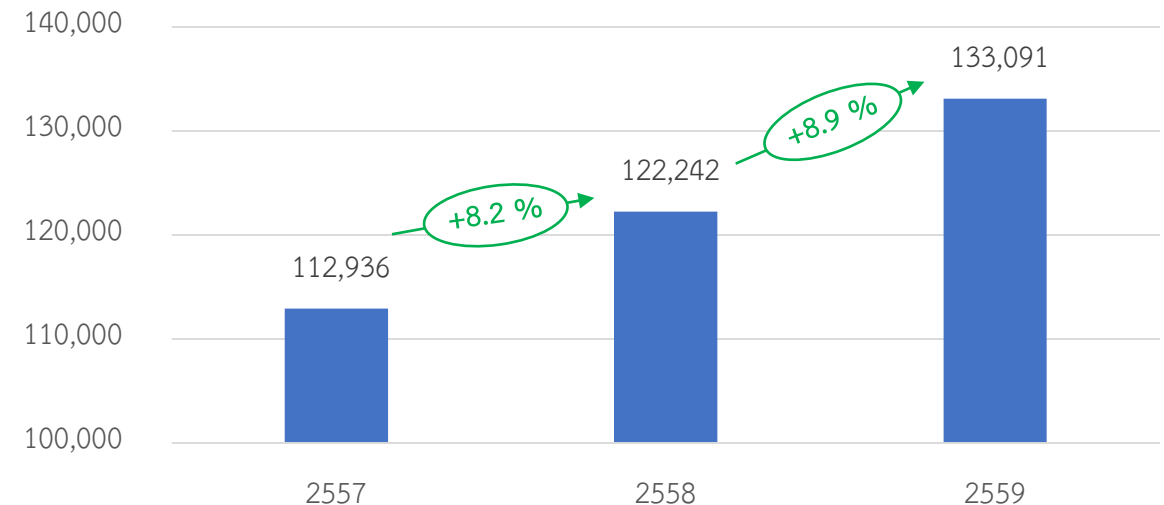
สถานภาพด้านอุตสาหกรรม ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2

ประเด็นอุตสาหกรรม	2557	2558	2559
จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	3,247	3,314	3,333
อัตราการเปลี่ยนแปลง		2.1%	0.6%
จำนวนเงินทุน (ล้านบาท)	17,149	19,014	19,450
อัตราการเปลี่ยนแปลง		10.9%	2.3%
จำนวนคนงาน (ราย)	15,943	16,339	16,133
อัตราการเปลี่ยนแปลง		2.5%	-1.3%

ผลิตภาพแรงงานของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2

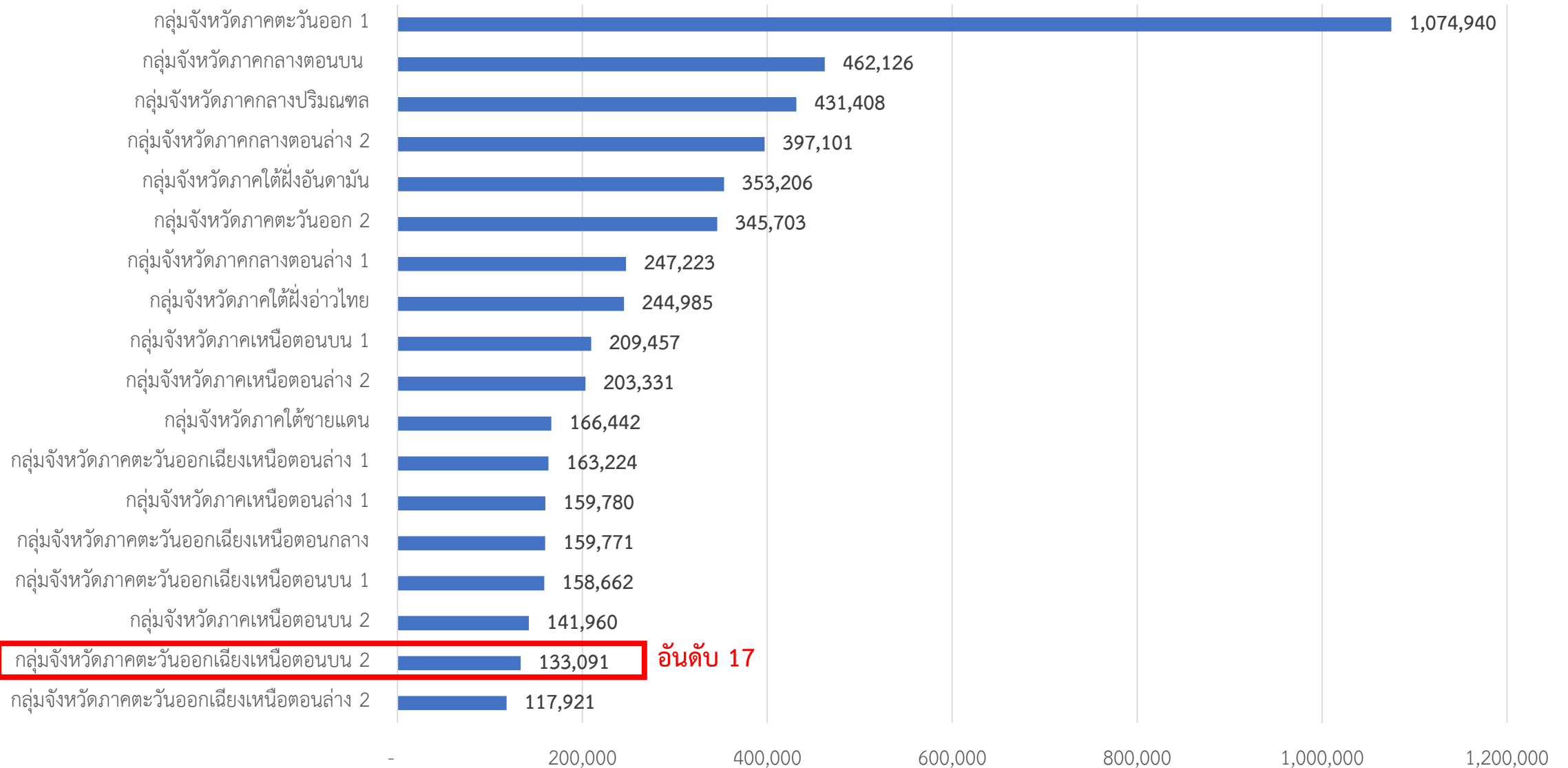

- จำนวนโรงงาน และเงินทุนของกลุ่มจังหวัด มีการเพิ่มขึ้น ในขณะที่จำนวนคนงานกลับลดลง (อาจสะท้อนการปรับปรุงโรงงาน ที่เน้นเครื่องจักรมากขึ้น)
- ผลิตภาพแรงงานของกลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ถือว่าอยู่ในลำดับที่ 4 ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนทั้งหมด แต่อยู่ในลำดับที่ 17 ของทั้งประเทศ
- อย่างไรก็ตาม ผลิตภาพแรงงานมีการเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงที่ผ่านมา โดยเฉพาะในปี 2559

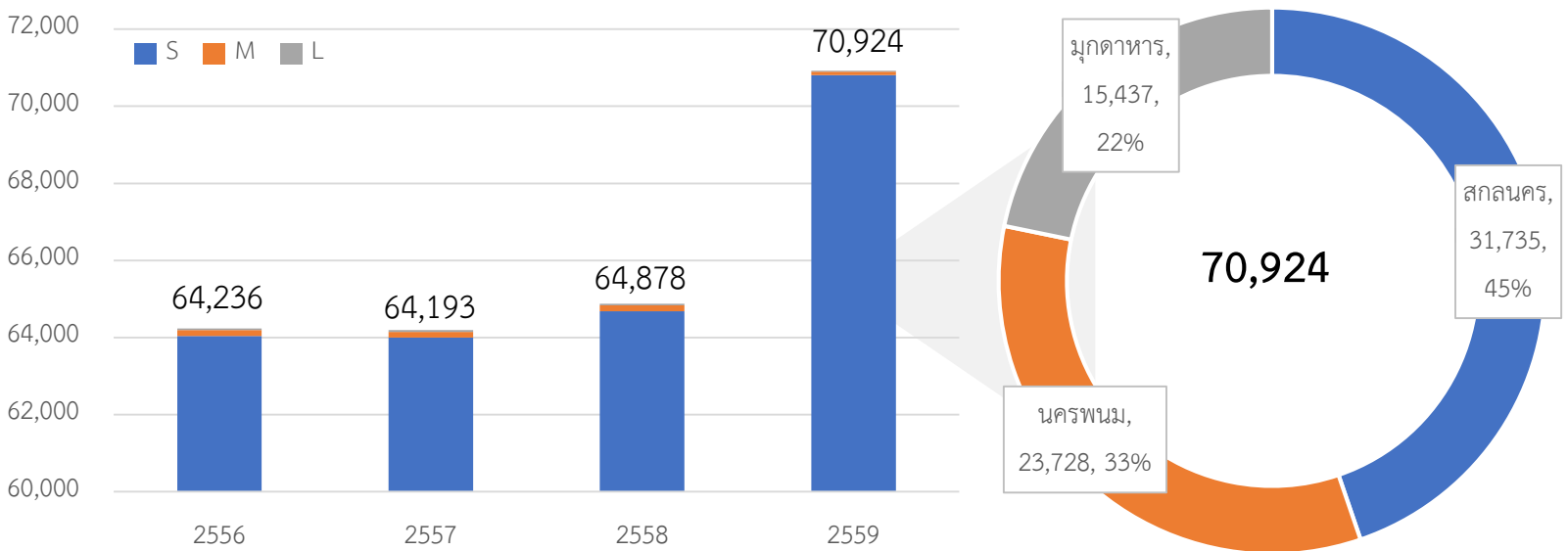
ผลิภาพแรงงานของกลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 อยู่อันดับที่ 17

ผลิภาพแรงงาน ปี 2559

วิสาหกิจขนาดเล็กมีจำนวนเพิ่มขึ้นมากในช่วงปี 2559 โดยธุรกิจเกินครึ่งหนึ่งจะเกี่ยวข้องกับการค้าขาย และการผลิต

จำนวน และสถานการณ์วิสาหกิจ ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2

ประเภทวิสาหกิจสำคัญ ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2

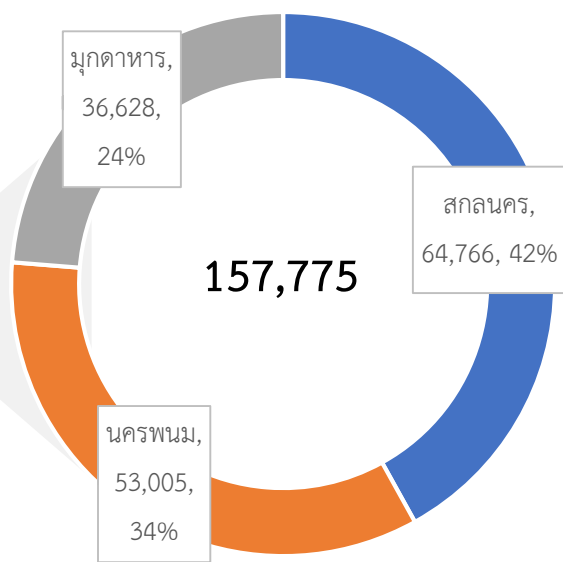
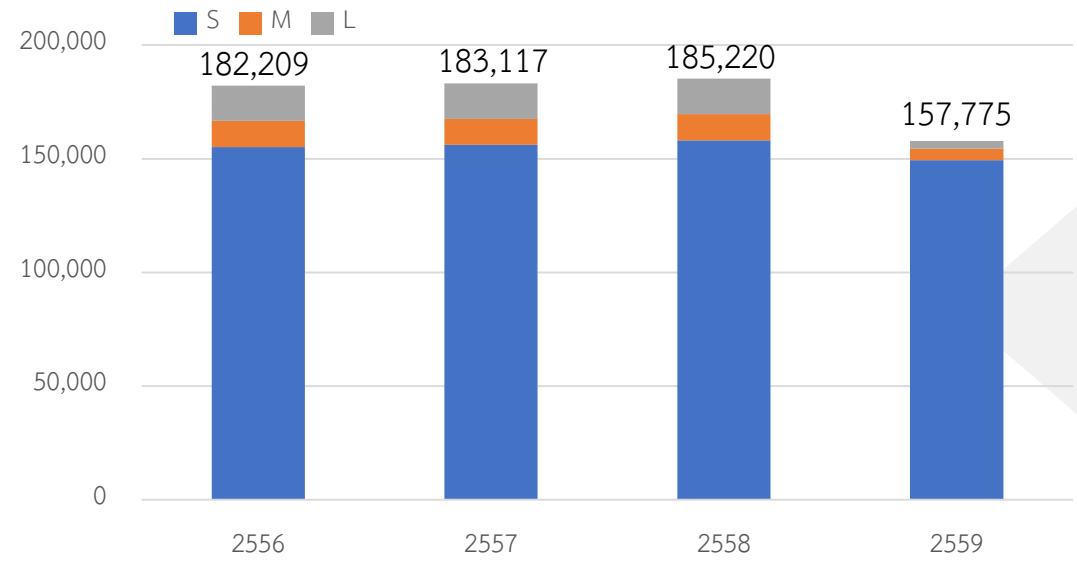
ประเภทวิสาหกิจ	จำนวน	สัดส่วน
การค้าขายและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์	28,057	39.6%
การผลิต	22,590	31.9%
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	6,305	8.9%
กิจกรรมการบริการด้านอื่น ๆ	3,612	5.1%
เกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง	2,371	3.3%

วิสาหกิจ	2556	2557	2558	2559
S	64,039	63,996	64,680	70,807
M	153	153	154	93
L	44	44	44	24
รวม	64,236	64,193	64,878	70,924
อัตราการเติบโต %		-0.1%	1.1%	9.3%

- ในช่วงที่ผ่านมาการเติบโตของจำนวนวิสาหกิจของกลุ่มจังหวัดค่อนข้างผันผวน จนในช่วงปี 2559 ที่มีการเติบโตขึ้นกว่าร้อยละ 9 ซึ่งมาจากการเพิ่มขึ้นของวิสาหกิจขนาดเล็ก (S)
- ในขณะที่วิสาหกิจขนาดกลาง (M) และขนาดใหญ่ (S) กลับมีจำนวนที่ลดลง
- จังหวัดสกลนครมีสัดส่วนวิสาหกิจสูงที่สุดของกลุ่มจังหวัด อยู่ที่ร้อยละ 45 ตามมาด้วยจังหวัดนครพนม
- วิสาหกิจส่วนใหญ่ของกลุ่มจังหวัดจะเป็นประเภทการค้าขาย และการผลิตเป็นหลัก

การจ้างงานโดยรวมในปี 2559 ลดลงทุกระดับของวิสาหกิจ แม้ว่าจะมีจำนวนวิสาหกิจขนาดเล็กเพิ่มสูงขึ้น

จำนวน และสถานการณ์การจ้างงานของวิสาหกิจ ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2

ประเภทแรงงานในกลุ่มวิสาหกิจสำคัญ ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2

ประเภทวิสาหกิจ	จำนวน	สัดส่วน
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์	61,765	40.0%
การผลิต	39,227	25.4%
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	16,505	10.7%
การก่อสร้าง	14,448	9.4%
กิจกรรมการบริการด้านอื่น ๆ	4,860	3.1%

วิสาหกิจ	2556	2557	2558	2559
S	155,202	156,103	158,111	149,330
M	11,466	11,473	11,568	5,069
L	15,541	15,541	15,541	3,376
รวม	182,209	183,117	185,220	157,775
อัตราการเติบโต %		0.5%	1.1%	-14.8%

- จำนวนการจ้างงานในวิสาหกิจของกลุ่มจังหวัดมีการลดลงจำนวนมาก โดยจำนวนการจ้างงานนั้นลดลงในวิสาหกิจทุกระดับ
- จังหวัดสกลนครยังเป็นจังหวัดที่มีสัดส่วนการจ้างงานในวิสาหกิจสูงที่สุดของกลุ่มจังหวัด อยู่ที่ร้อยละ 42 (จำนวนวิสาหกิจอยู่ที่ร้อยละ 45)
- การจ้างงานของวิสาหกิจส่วนใหญ่จะเป็นประเภทการค้า และการผลิตเป็นหลัก

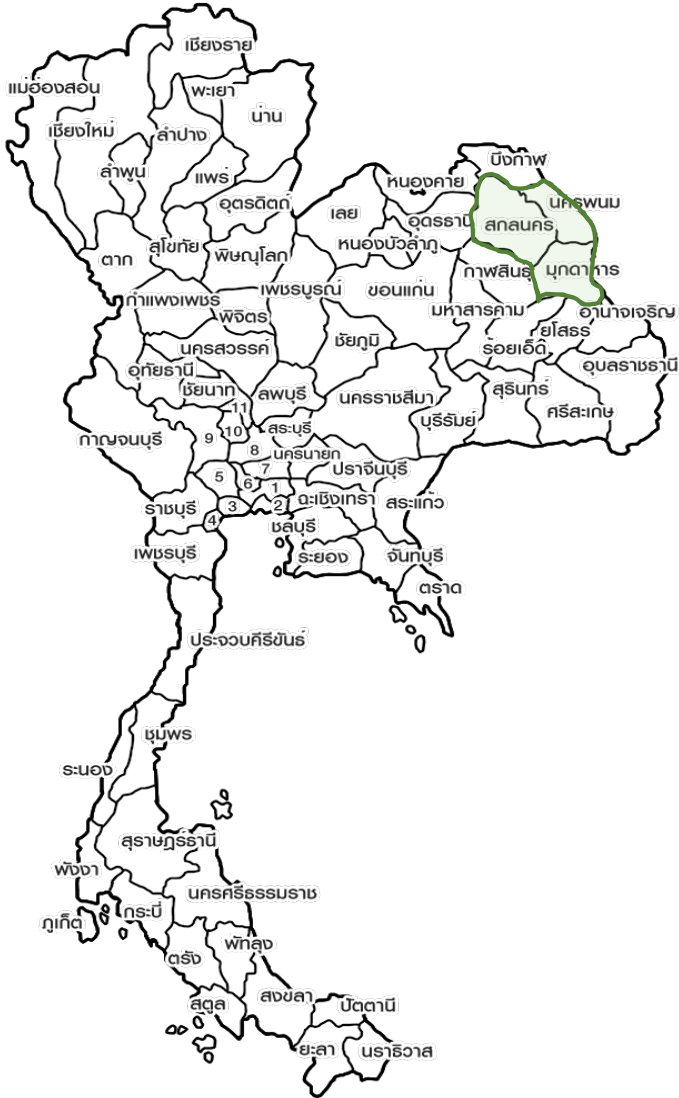
ปัญหา / ความต้องการ - อุตสาหกรรม

- ควรมีการควบคุมดูแลการก่อตั้งอุตสาหกรรมที่อาจเกิดมลภาวะอย่างเข้มงวด
- มีการส่งเสริมอุตสาหกรรมระดับครัวเรือน
- ต้องการให้แก้ไขปัญหา อุตสาหกรรมโรงงานเกลือ เนื่องจากมีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม
- พัฒนาแรงงาน
- ต้องการให้มีการสนับสนุนการมาตั้งโรงงานอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดฯ เพื่อให้แรงงานกลับมาทำงานในท้องถิ่น
- พืชเศรษฐกิจของคนในพื้นที่เป็นพืชชนิดใด ก็ควรมีโรงงานแปรรูปสินค้าเกษตรด้านนั้นๆ
- ควรมีโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่เพื่อขยายแรงงานเพิ่มขึ้น

สรุปประเด็นสำคัญ – ด้านอุตสาหกรรม

- ภาคอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีสัดส่วนที่ต่ำ แต่ในช่วงที่ผ่านมา มีการเติบโตที่ค่อนข้างสูง [สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาอุตสาหกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม (16) / อัตราการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม (10)]
- ผลผลิตภาพแรงงานของกลุ่มจังหวัดต่ำ [ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ย(17)]
- มีการบริหารจัดการการใช้พลังงานในระดับค่อนข้างต่ำ [สัดส่วนการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม (11) / สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย (6) / ปริมาณการใช้พลังงานทดแทน (17) / ปริมาณการใช้น้ำมันดีเซล (16)]
- ความต้องการ: การดูแลด้านสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการสร้างโรงงานเพื่อให้มีแรงงานกลับมาทำงาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เชื่อมโยงกับผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญในพื้นที่

การวิเคราะห์ศักยภาพ

เศรษฐกิจภาพรวม	ท่องเที่ยว
เกษตร	สังคม
อุตสาหกรรม	ทรัพยากรธรรมชาติ/ สิ่งแวดล้อม
การค้า	ความมั่นคง

การค้า

	สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่	4.02	3.47	ร้อยละ	6
	จำนวนวิสาหกิจชุมชนและเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับอนุมัติการจัดทะเบียน	1,127.86	4,946.00	แห่ง	8
	ปริมาณการใช้น้ำมันดีเซล	234,447.06	244,193.12	พันลิตร	17
	อัตราเพิ่มของรายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP	22.54	19.29	ร้อยละ	17

เขียว: ดีมาก (Quartile 1: อันดับ 1-4)
ส้ม: ปานกลาง (Quartile 3: อันดับ 9-13)

น้ำเงิน: ดี (Quartile 2: อันดับ 5-8)
แดง: ต้องปรับปรุง (Quartile 4: อันดับ 14-18)

มูลค่าการค้าชายแดนมีการเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในส่วนของ สปป.ลาว

มูลค่าการค้าชายแดนไทย-สปป.ลาว ปี 2557-2559 (ล้านบาท)

ด่านจังหวัด	2557			2558			2559		
	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า
นครพนม	4,205.92	219.64	3,986.28	4,871.50	3,126.85	1,744.65	8,422.76	3,974.40	4,448.36
มุกดาหาร	16,771.47	22,553.70	-5,782.24	25,627.71	28,309.06	-2,681.35	30,010.75	32,063.33	-2,052.58
รวม	20,977.39	22,773.34	-1,795.96	30,499.21	31,435.91	-936.7	38,433.51	36,037.73	2,395.51

มูลค่าการค้าผ่านแดนไทย-เวียดนาม ปี 2557-2559 (ล้านบาท)

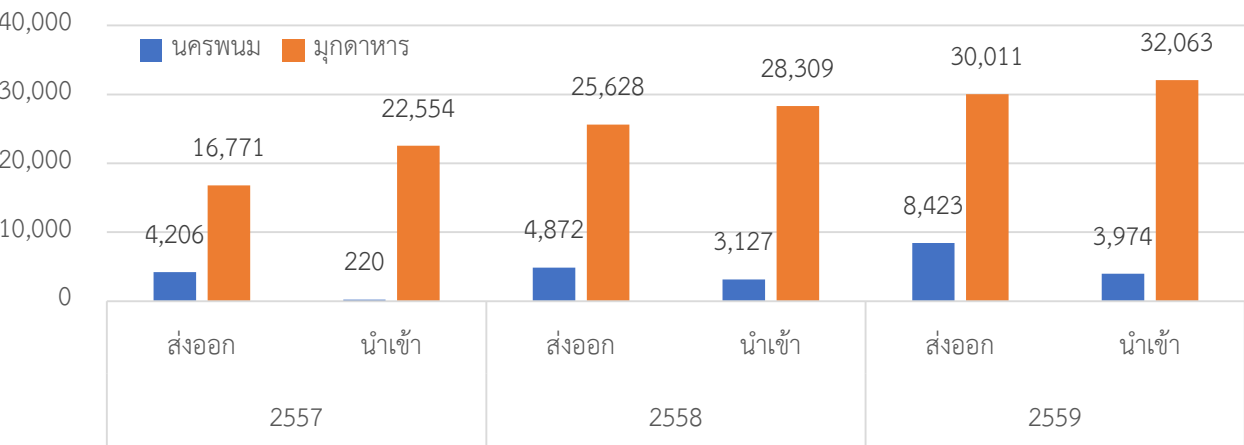
ด่านจังหวัด	2557			2558			2559		
	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า
มุกดาหาร	4,467.70	1,698.60	2,769.10	2,690.17	2,124.40	565.78	4,528.90	1,430.40	3,098.50
นครพนม	16,391.63	23,497.65	-7,106.02	22,730.71	21,419.85	1,310.86	29,588.37	17,218.91	12,369.47
รวม	20,859.33	25,196.25	-4,336.92	25,420.88	23,544.25	1,876.63	34,117.27	18,649.31	15,467.97

มูลค่าการค้าผ่านแดนไทย-จีนตอนใต้ ปี 2557-2559 (ล้านบาท)

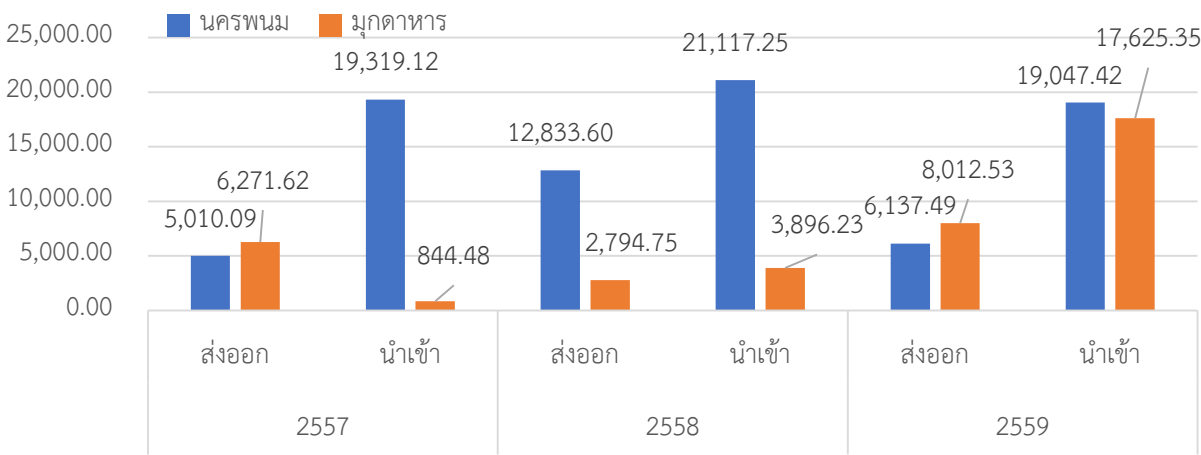
จังหวัด	2557			2558			2559		
	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า
มุกดาหาร	6,271.62	844.48	5,427.14	2,794.75	3,896.23	-1,074.48	8,012.53	17,625.35	-9,612.82
นครพนม	5,010.09	19,319.12	-14,309.03	12,833.60	21,117.25	-8,283.65	6,137.49	19,047.42	-12,909.93
รวม	11,281.71	20,163.60	-8,881.89	15,632.35	24,986.48	-9,354.13	14,150.02	36,672.77	22,522.75

มูลค่าการค้าชายแดนมีการเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในส่วนของ สปป.ลาว

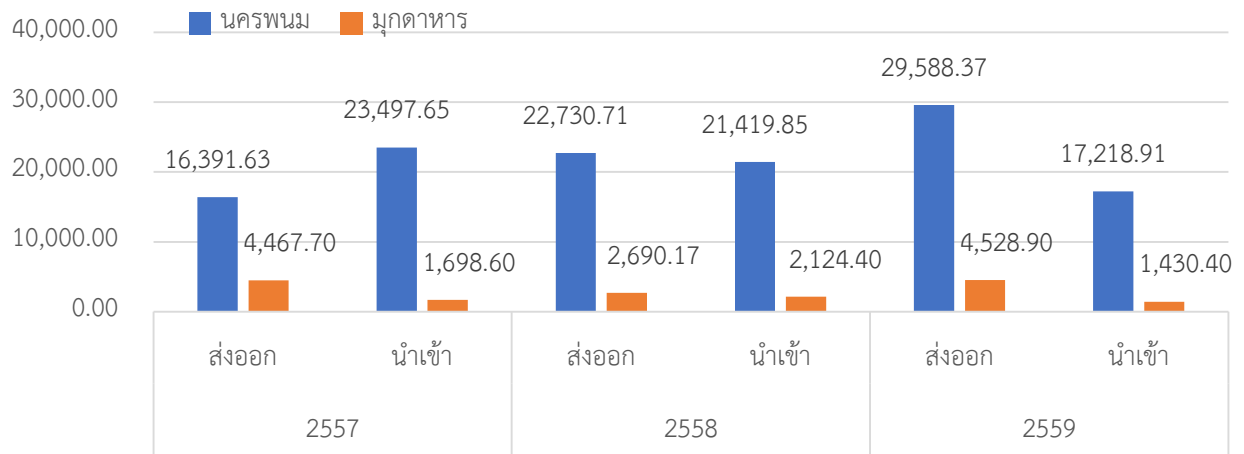
มูลค่าการค้าผ่านแดนไทย – สปป.ลาว ปี 2557 – 2559 (ล้านบาท)

มูลค่าการค้าผ่านแดนไทย – จันทอนใต้ ปี 2557 – 2559 (ล้านบาท)

มูลค่าการค้าผ่านแดนไทย – เวียดนาม ปี 2557 - 2559 (ล้านบาท)

- สปป ลาวนับว่ามีปริมาณการค้ากับไทย ผ่านด่านมุกดาหาร และนครพนม สูงที่สุดเทียบกับเวียดนามและจันทอนใต้
- ด่านมุกดาหาร เป็นประตูหลักทางการค้ากับ สปป ลาว แต่ด่านมุกดาหารเองก็มีแนวโน้มการนำเข้าจากจันทอนใต้เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องเช่นกัน
- ด่านนครพนม เป็นประตูหลักทางการค้ากับเวียดนาม และจันทอนใต้

สินค้านำเข้ายังเป็นสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ วัตถุดิบ ในขณะที่สินค้าส่งออกมีทั้งสินค้าอุปโภค บริโภค และวัตถุดิบ

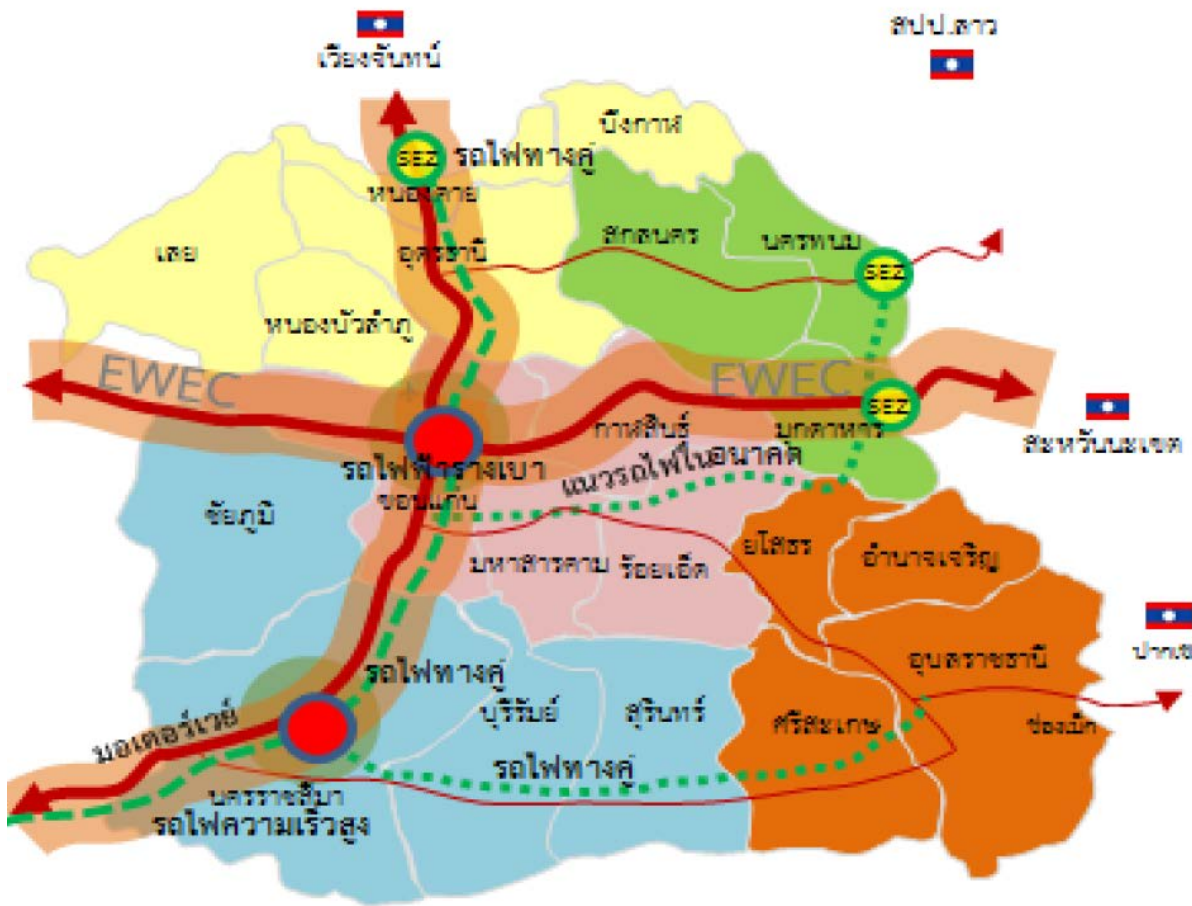
สินค้านำเข้า ส่งออก 10 อันดับแรก ของด่านศุลกากรจังหวัดนครพนม
ณ เดือนกุมภาพันธ์

ที่	ชนิดสินค้านำเข้า	ล้านบาท	ที่	ชนิดสินค้าส่งออก	ล้านบาท
1	เครื่องรับ-ส่งวิทยุ โทรศัพท์พร้อมอุปกรณ์ครบชุด	1,527.17	1	หน่วยประมวลผลข้อมูล	1,662.17
2	คอมพิวเตอร์พร้อมอุปกรณ์ครบชุด	893.042	2	เครื่องดื่มบำรุงกำลัง	836.158
3	แผงวงจรพิมพ์	32.496	3	ผลไม้สด(ขนุน ทุเรียน มะขาม ลำไย)	255.669
4	ไอโซแท้งค์ สำหรับบรรจุก๊าซ	30.8	4	แบตเตอรี่	127.062
5	ของที่ใช้ประกอบกับเครื่องแต่งกาย	17.602	5	ผลไม้ลำไยอบแห้ง	61.665
6	พัดลม ปัม โบเวอร์	14.135	6	ลูกบดแร่	60.901
7	สิ่งปรุงแต่งสารทำลายเชื้อ	12.509	7	ส่วนประกอบหัวอ่านข้อมูลเครื่องคอมพิวเตอร์	52.658
8	ผ้าทอมีขนแบบไฟล์และแบบเชนิลล์	11.47	8	พลังงานไฟฟ้า	48.257
9	กระเป๋าสาน	10.344	9	น้ำมันปิโตรเลียมและสิ่งปรุงแต่ง	45.369
10	ของอื่นๆ ทำด้วยพลาสติก	9.381	10	เครื่องปรับอากาศ	37.024
รวม		2,558.94	รวม		3,186.93
มูลค่านำเข้ารวม		2,775.00	มูลค่าส่งออกรวม		3,628.65

สถิติสินค้าส่งออก/นำเข้าสูงสุด 10 อันดับ ด่านศุลกากรมุกดาหาร
ประจำปีงบประมาณ 2560

ที่	ชนิดสินค้านำเข้า	ล้านบาท	ที่	ชนิดสินค้าส่งออก	ล้านบาท
1	เครื่องประมวลผลหรือหน่วยเก็บข้อมูล	15,164	1	หน่วยประมวลผลหรือหน่วยเก็บข้อมูล	69,268
2	ทองแดงบริสุทธิ์	10,371	2	แผ่นวงจรพิมพ์	5,082
3	พลังงานไฟฟ้า	9,691	3	อุปกรณ์สำรองไฟ	5,045
4	ส่วนประกอบของกล้อง	9,263	4	ทรานซิสเตอร์และอุปกรณ์กึ่งตัวนำที่คล้ายกัน	3,554
5	เครื่องโทรศัพท์	6,943	5	น้ำตาลทราย	1,892
6	สื่อบันทึกหรืออุปกรณ์หน่วยความจำต่าง	4,612	6	น้ำมันเชื้อเพลิง	1,645
7	แผ่นวงจรพิมพ์	1,821	7	ส่วนประกอบของกล้อง	1,384
8	เครื่องจักรสำหรับวัดและตรวจสอบ	1,171	8	ผลไม้อบแห้ง	998
9	เสื้อเบลาส์ เชิ้ตสตรีหรือเด็กหญิง	1,166	9	ชิ้นงานทำด้วยพลาสติก	873
10	เหล็ก	724	10	เครื่องอุปกรณ์ไฟฟ้าสำหรับให้สัญญาณ	798
11	อื่นๆ	22,732	11	อื่นๆ	22,522
รวมทั้งสิ้น		83,656	รวมทั้งสิ้น		113,061

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 เป็นประตูเชื่อมโยงระหว่างไทย ไปสู่สปป ลาว และเวียดนาม

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 (ถนนมิตรภาพ) เชื่อมโยงทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 (ถนนพหลโยธิน) และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 22 (อุดรธานี-สกลนคร นครพนม) เชื่อมสู่ สปป.ลาว

เส้นทางแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor: EWEC) เชื่อมโยงจากชายแดนไทย-เมียนมา จากจังหวัดตาก-พิษณุโลก-เพชรบูรณ์ เข้าสู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 12 (ชัยภูมิ ขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์ มุกดาหาร) และเชื่อมสู่ สปป.ลาว

รถไฟ: 1) กรุงเทพฯ-หนองคาย เชื่อมสู่ สปป.ลาว 2) กรุงเทพฯ-อุบลราชธานี 3) สายใหม่ เชื่อมโยงบ้านไผ่ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด มุกดาหาร นครพนม

โครงข่ายทางถนนเชื่อมโยงไทย-ลาว-เวียดนาม

- **R12** ออกจากไทยที่นครพนม ผ่านสะพานมิตรภาพ 3 (นครพนม – คำม่วน) แล้วข้ามไปยังด้านท่าแขก แขวงคำม่วนในฝั่งลาว ก่อนจะวิ่งผ่านจังหวัด Quang Binh กรุงฮานอย และจังหวัด Lang Son ของเวียดนาม ไปเข้าจีนทางด่านผิงเสียง (ไห่ยวอ๊กวาน) มณฑลกว่างซี
-
- **R9** ออกจากไทยที่มุกดาหาร ผ่านสะพานมิตรภาพ 2 (มุกดาหาร – สะหวันนะเขต) แล้วข้ามไปยังสะหวันนะเขต ในฝั่งลาว ก่อนจะวิ่งผ่านด่านแดนสะหวัน/ลาวบาว จังหวัด Ha Tinh จังหวัด Thanh Hoa และกรุงฮานอยของเวียดนาม ไปเข้าจีนทางด่านผิงเสียง มณฑลกว่างซี

ปัญหา อุปสรรคทางการค้า

ปัญหา/อุปสรรคการค้าผ่านแดนไทย – เวียดนาม (จากจังหวัดมุกดาหารและนครพนม)

- เส้นทางการค้า R9 มี 2 ช่องจราจร ถนนค่อนข้างแคบ ระยะทางไกลกว่าเส้น R12 และค่าขนส่งค่อนข้างสูง เนื่องจากการขนส่งส่วนใหญ่ในเส้นทางช่วง สปป.ลาว และเวียดนามยังเป็นของผู้ให้บริการขนส่งเวียดนาม
- ปัญหาการจำกัดความเร็วของรถยนต์ในเวียดนามอันเป็นผลจากการที่ถนนสายหลักของเวียดนาม R3A มี 2 ช่องจราจร เป็นเส้นทางผ่านชุมชน และมีระบบการจราจรต่างจากไทย

ปัญหา/อุปสรรคการค้าผ่านแดนไทยกับจีนตอนใต้

- ประเทศไทยยังไม่สามารถให้สัตยาบรรณความตกลงขนส่งสินค้าข้ามแดนภายใต้กรอบความร่วมมือ GMS กับประเทศคู่อีก

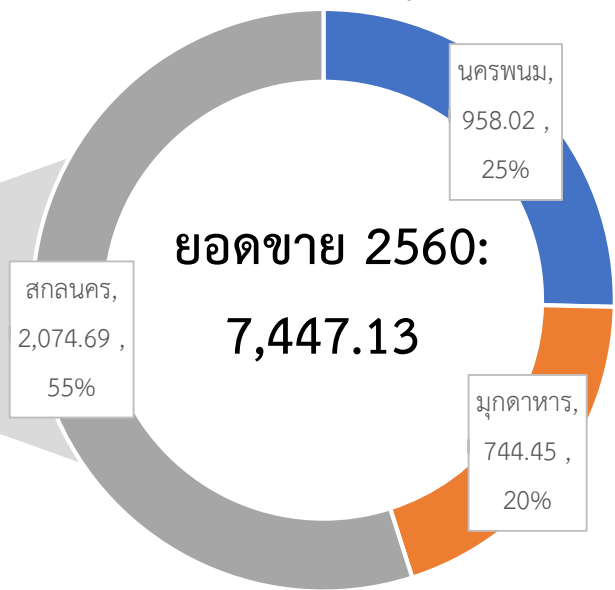

ยอดจำหน่ายสินค้า OTOP ยังเติบโตเพิ่มขึ้น โดยจังหวัดสกลนครเป็นจังหวัดที่มียอดขายสูงสุด

มูลค่าจำหน่ายสินค้า OTOP กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2

สัดส่วนการจำหน่ายสินค้า OTOP กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2

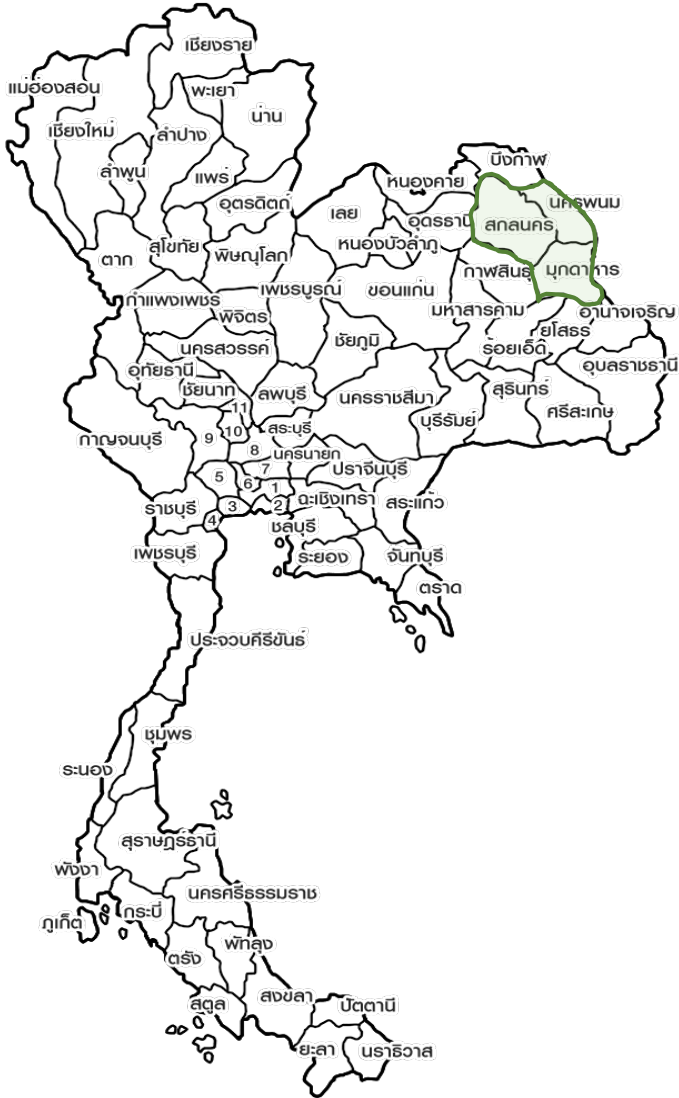

- มูลค่าการค้าผลิตภัณฑ์ OTOP ยังเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2560 โตกว่าร้อยละ 10 มีมูลค่ากว่า 6,300 ล้านบาท
- จังหวัดที่มียอดขายผลิตภัณฑ์ OTOP มากที่สุดคือจังหวัดสกลนคร

สรุปประเด็นสำคัญ – ด้านการค้า

- กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 เป็นประตูเชื่อมโยงระหว่างไทย ไปสู่สปป. ลาว และเวียดนาม
- สัดส่วนมูลค่าทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับทางด้านการค้าค่อนข้างสูง [สัดส่วนมูลค่าสาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และคมนาคม (6)]
- มีแนวโน้มการค้าผ่านแดนที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะกับ สปป. ลาว ที่มีมูลค่าการค้าสูงที่สุด
- สินค้านำเข้ายังเป็นสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ วัตถุดิบ ในขณะที่สินค้าส่งออกมีทั้งสินค้าอุปโภค บริโภค และวัตถุดิบ
- มีจำนวนวิสาหกิจชุมชนที่จดทะเบียนที่ค่อนข้างสูง [จำนวนวิสาหกิจชุมชนและเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับอนุมัติจดทะเบียน (8)]
- มียอดขายผลิตภัณฑ์ OTOP ที่โตต่อเนื่อง แต่ในอัตราที่ถือว่าค่อนข้างต่ำหากเทียบกับกลุ่มจังหวัดอื่นๆ [อัตราเพิ่มของรายได้จากการขายสินค้า OTOP (17)] โดยจังหวัดสกลนครมีสัดส่วนการจำหน่ายสูงที่สุด
- ปัญหา ความต้องการในพื้นที่: ตลาดรองรับผลิตภัณฑ์ / การพัฒนามูลค่าเพิ่ม หรือนวัตกรรมของผลิตภัณฑ์ / การตลาด

การวิเคราะห์ศักยภาพ

การท่องเที่ยว

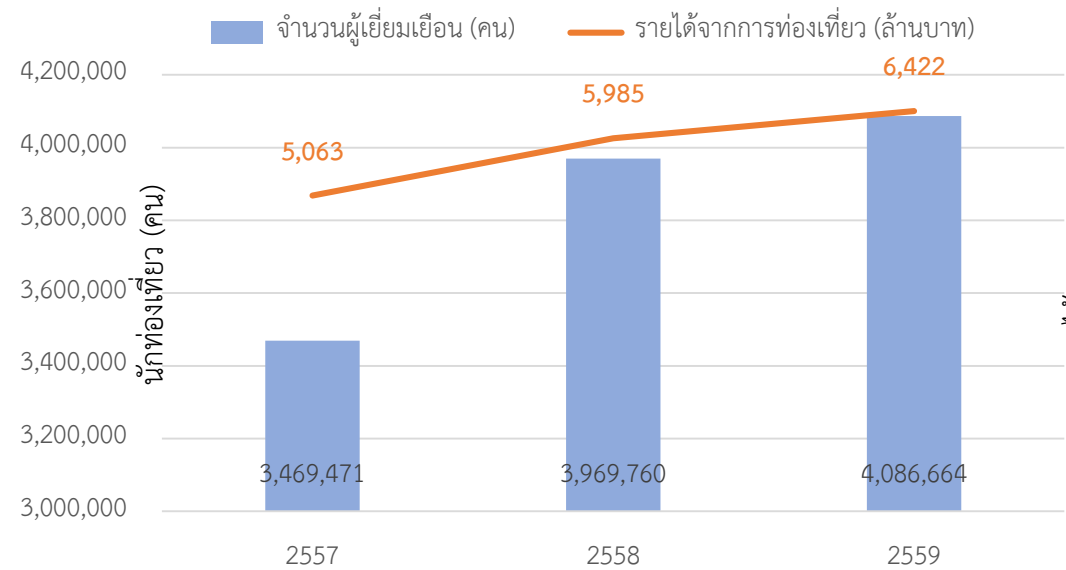
		สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่	3.73	0.78	ร้อยละ	16
		อัตราเพิ่มของรายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP	22.54	19.29	ร้อยละ	17

เขียว: ดีมาก (Quartile 1: อันดับ 1-4)
ส้ม: ปานกลาง (Quartile 3: อันดับ 9-13)

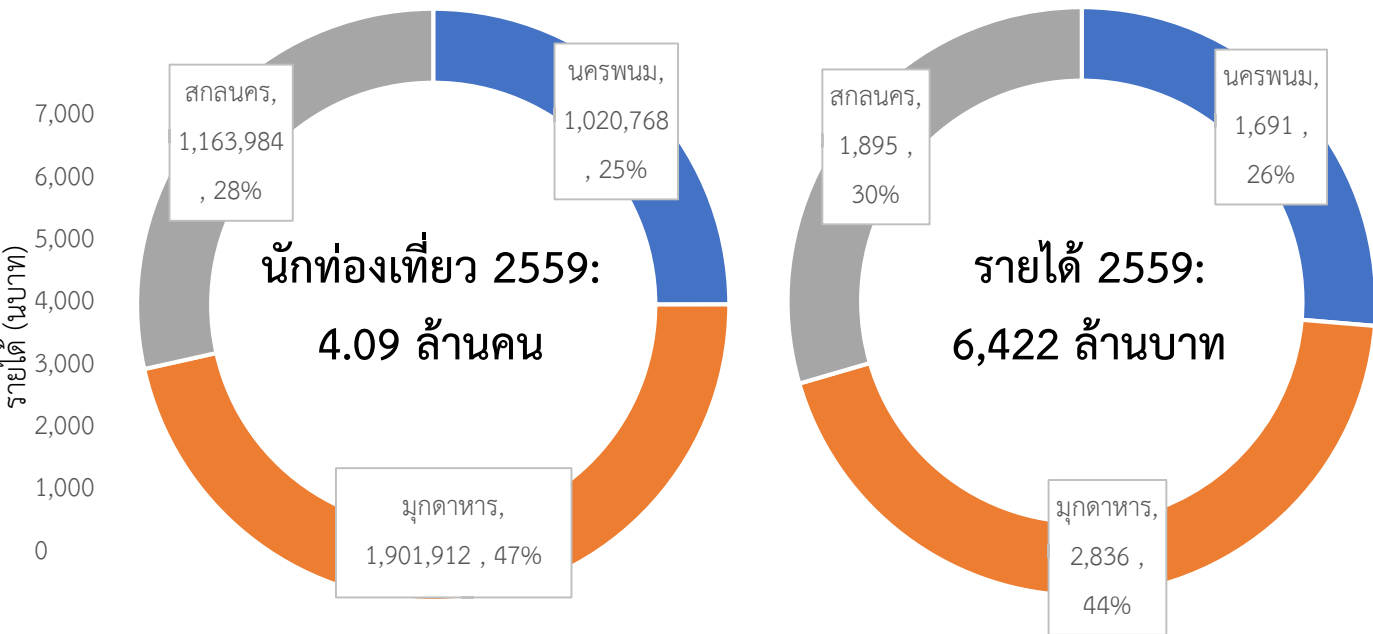
น้ำเงิน: ดี (Quartile 2: อันดับ 5-8)
แดง: ต้องปรับปรุง (Quartile 4: อันดับ 14-18)

กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีแนวโน้มการเติบโตทั้งทางด้านนักท่องเที่ยว และรายได้

จำนวนนักท่องเที่ยว (ผู้เยี่ยมเยือน) และรายได้จากการท่องเที่ยว กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2

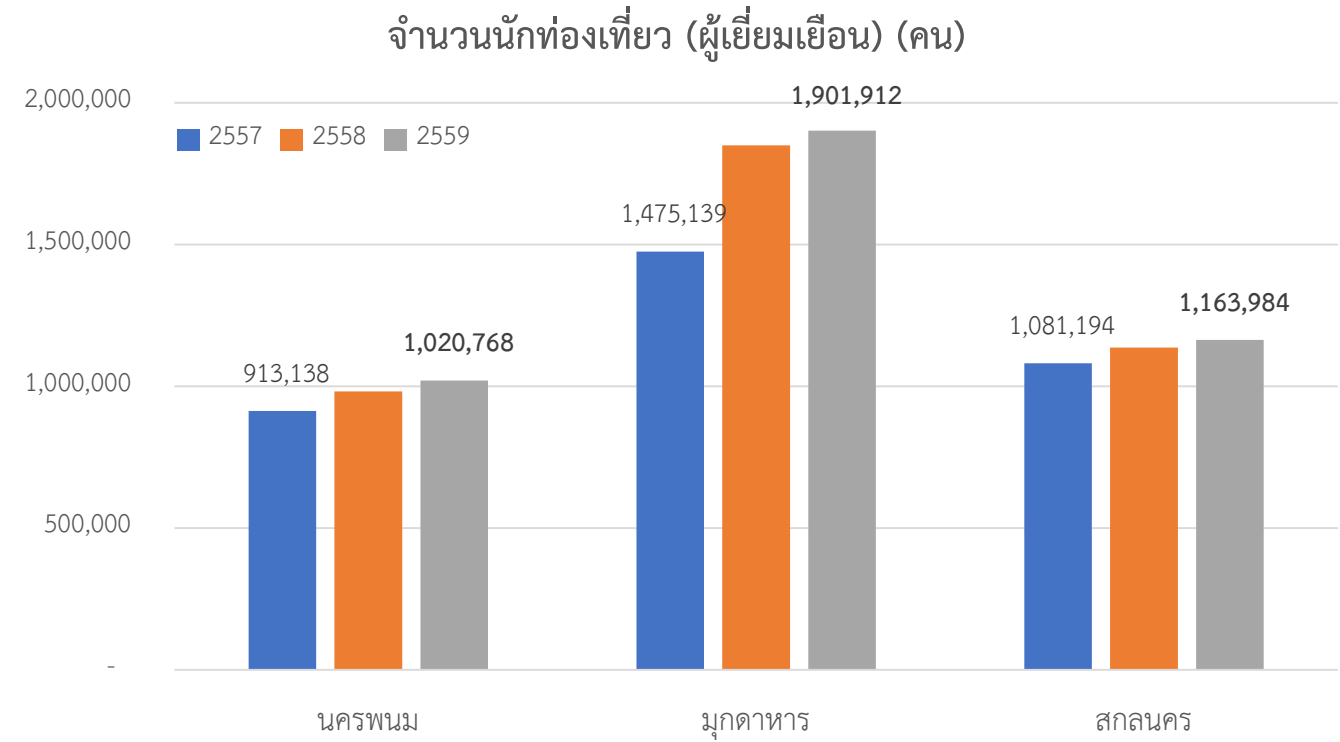
สัดส่วนนักท่องเที่ยว และรายได้จากการท่องเที่ยว กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ปี 2559

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	2557	2558	2559
จำนวนผู้เยี่ยมเยือน (คน)	3,469,471	3,969,760	4,086,664
อัตราการเติบโต		14.42%	2.94%
รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)	5,063	5,985	6,422
อัตราการเติบโต		18.21%	7.30%

- กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีแนวโน้มด้านการท่องเที่ยวที่เพิ่มสูงขึ้นต่อเนื่อง โดยเฉพาะในปี 2558 ที่มีจำนวนนักท่องเที่ยว และรายได้เติบโตสูงเกินกว่าร้อยละ 10
- สกลนครจังหวัดที่มีสัดส่วนนักท่องเที่ยว แต่มุกดาหารมีรายได้สูงสุดในกลุ่ม
- มุกดาหารมีสัดส่วนนักท่องเที่ยวที่ ร้อยละ 37 ซึ่งเท่ากับสกลนคร ในขณะที่มีสัดส่วนรายได้ อยู่ที่ร้อยละ 44 อาจสะท้อนให้เห็นถึงกิจกรรม หรือค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวในจังหวัดที่สูงกว่าพื้นที่อื่นๆ

จังหวัดสกลมีจำนวนเวลาพำนักรุงที่สุด แต่มุกดาหารมีค่าใช้จ่ยต่อหัวสูงที่สุด

- ในเชิงจำนวนนักท่องเที่ยว จังหวัดสกลนครจะมีนักท่องเที่ยวสูงที่สุด แต่กลับมีค่าใช้จ่ายต่อหัวต่ำที่สุด โดยจังหวัดมุกดาหารมีค่าใช้จ่ายต่อหัวสูงที่สุดในกลุ่ม
- แนวโน้มค่าใช้จ่ายต่อหัว และอัตราการเข้าพัก มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น
- เวลาพำนักของจังหวัดสกลนคร มีแนวโน้มลดลง

สถิติด้านการท่องเที่ยวที่สำคัญ

จังหวัด	รายการ	2557	2558	2559
สกลนคร	ค่าใช้จ่ายต่อหัว	803	822	849
	เวลาพำนัก (วัน)	2.51	2.47	2.48
	อัตราการเข้าพัก (%)	46	49	51
นครพนม	ค่าใช้จ่ายต่อหัว	933	962	990
	เวลาพำนัก (วัน)	2.32	2.31	2.35
	อัตราการเข้าพัก (%)	45	49	51
มุกดาหาร	ค่าใช้จ่ายต่อหัว	950	978	1021
	เวลาพำนัก (วัน)	2.16	2.16	2.19
	อัตราการเข้าพัก (%)	47	50	52
ตะวันออกเฉียงเหนือ	ค่าใช้จ่ายต่อหัว	898	933	968
	เวลาพำนัก (วัน)	2.33	2.30	2.30
	อัตราการเข้าพัก (%)	49	52	54
ประเทศไทย	ค่าใช้จ่ายต่อหัว	1,517	1,598	1,673
	เวลาพำนัก (วัน)	2.42	2.39	2.38
	อัตราการเข้าพัก (%)	50	55	57

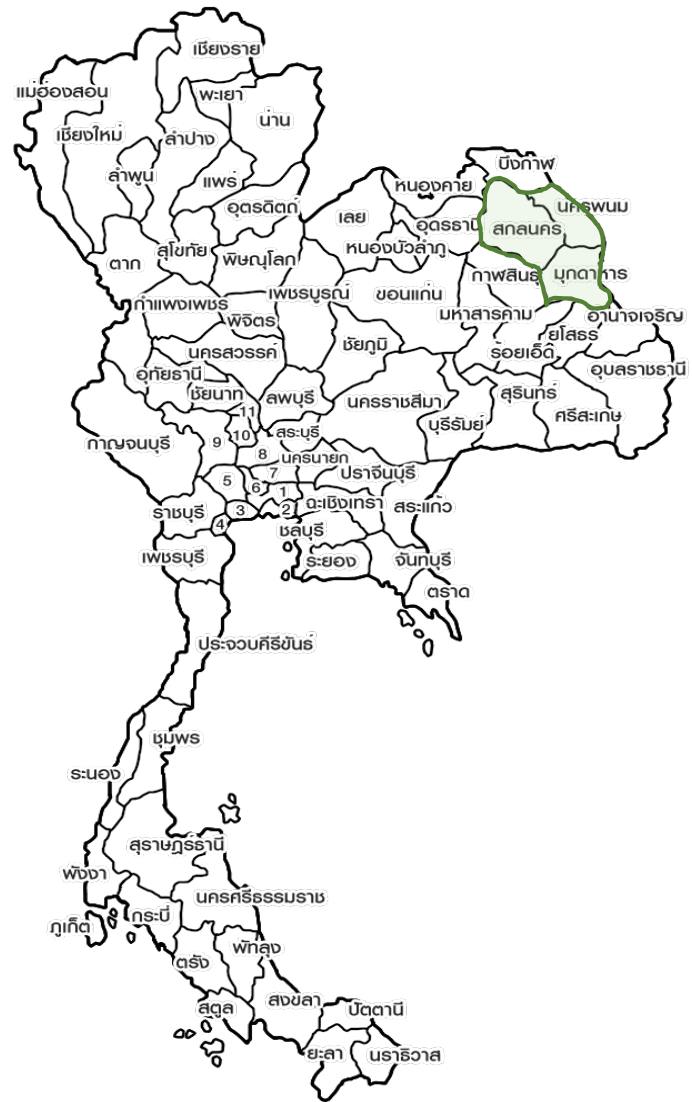
ปัญหา / ความต้องการ - การท่องเที่ยว

- เป็น HUB ท่องเที่ยวของภูมิภาคเชื่อมโยง ลาว เวียดนาม
- พัฒนาถนนสู่แหล่งการท่องเที่ยว
- ส่งเสริมสนับสนุนประเพณีท้องถิ่นให้เป็นที่รู้จักของบุคคลทั่วไป
- ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมท้องถิ่น
- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่มีอยู่ในพื้นที่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักในระดับสากล
- ปรับปรุงถนนที่จะเข้าไปในแหล่งท่องเที่ยว
- ตัดป้ายประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวให้มากขึ้น
- เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวหรืองานประเพณีในกลุ่มจังหวัดฯ ให้เกิดประโยชน์ร่วมกัน เช่น งานออกพรรษาทั้ง 3 จังหวัด (แห่ปราสาทผึ้ง ไหลเรือไฟ แข่งเรือยาว)ควรจัดให้มีการเชื่อมโยงกัน
- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมีศักยภาพ สร้างจุดขายเพื่อสร้างแรงดึงดูดนักท่องเที่ยว
- ส่งเสริมการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดฯ ให้มากขึ้น
- ประชาสัมพันธ์ของดีของกลุ่มจังหวัดให้นักท่องเที่ยวรู้จัก

สรุปประเด็นสำคัญ – ด้านท่องเที่ยว

- สัดส่วนของภาคการท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 อยู่ในระดับต่ำ [สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม (16)] แม้ว่าในช่วงที่ผ่านมาพบว่ามีจำนวนนักท่องเที่ยว และรายได้จากการท่องเที่ยวที่เติบโตสูงขึ้นมา (อัตราการเติบโตของรายได้ สูงกว่า อัตราการเติบโตของจำนวนนักท่องเที่ยว)
- จังหวัดมุกดาหาร นับว่าเป็นจังหวัดที่มีนักท่องเที่ยว และมีรายได้เข้ามาเป็นหลัก แต่ก็ยังเป็นจังหวัดเดียวที่มีสัดส่วนนักท่องเที่ยว (ร้อยละ 47) มากกว่าสัดส่วนรายได้ (ร้อยละ 44) และจังหวัดมุกดาหารยังเป็นจังหวัดที่มีค่าใช้จ่ายต่อหัวสูงที่สุดในกลุ่มด้วย
- อัตราการเข้าพักรมีการเติบโต แต่ยังคงมีอัตราที่ต่ำอยู่ (ไม่ถึงร้อยละ 50)
- ปัญหา / ความต้องการ: เป็น HUB ท่องเที่ยวของภูมิภาค ปรับปรุงแหล่งให้ได้มาตรฐาน พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว ส่งเสริมกิจกรรม และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

การวิเคราะห์ศักยภาพ

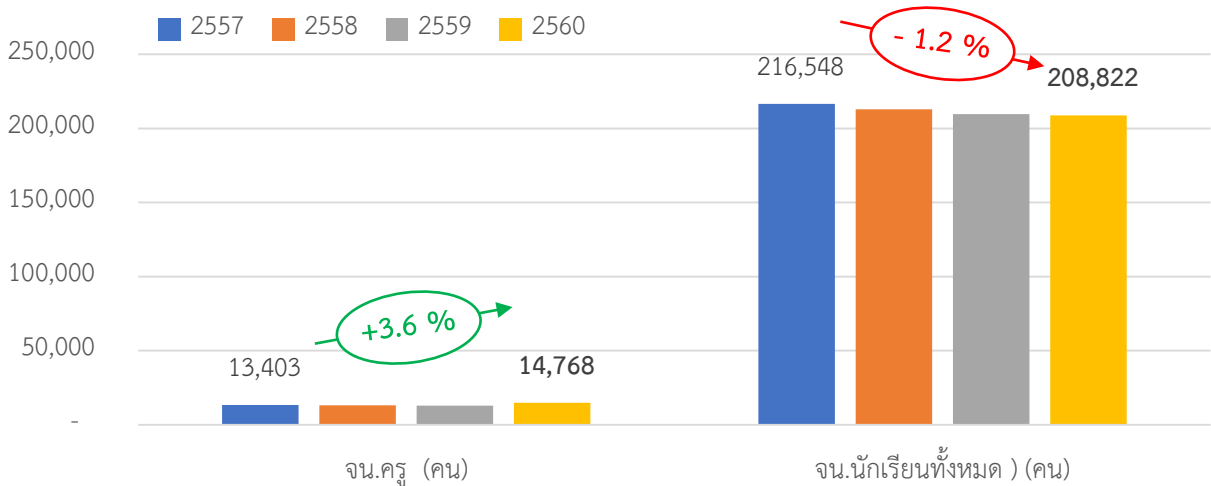
อันดับ				ตัวชี้วัด	ค่าเฉลี่ย	กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2		
1			18			ค่าสถิติ	หน่วย	อันดับ
				สัดส่วนเด็กที่มีพัฒนาการสมวัย	95.43	96.96	ร้อยละ	2
				จำนวนผู้มีภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือปราชญ์ชาวบ้านเฉลี่ยต่อหมู่บ้าน	44.53	63.52	คน	3
				จำนวนนักเรียนพิการเรียนรวมเฉลี่ยต่อโรงเรียน	11.48	13.80	คนต่อโรงเรียน	4
				จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย	8.05	7.60	ปี	11
				ระดับคะแนนเฉลี่ย O-NET	32.22	30.21	คะแนน	15
				คะแนนเฉลี่ยสติปัญญา (IQ) เด็กนักเรียนไทย	98.10	93.79	คะแนน	16
				สัดส่วนนักเรียนด้อยโอกาสต่อนักเรียนทั้งหมด	59.33	73.36	ร้อยละ	16
				สัดส่วนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตต่อจำนวนประชากร	47.75	35.54	ร้อยละ	18

เขียว: ดีมาก (Quartile 1: อันดับ 1-4)
ส้ม: ปานกลาง (Quartile 3: อันดับ 9-13)

น้ำเงิน: ดี (Quartile 2: อันดับ 5-8)
แดง: ต้องปรับปรุง (Quartile 4: อันดับ 14-18)

แนวโน้มนักเรียนลดลง แต่ความแออัดในห้องเรียนยังสูงอยู่

จำนวนครู และนักเรียนของกลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (คน)อัตราส่วนครูต่อนักเรียน และจำนวนนักเรียนต่อห้อง

- จำนวนครู และนักเรียนของกลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีแนวโน้มที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะนักเรียนที่มีอัตราการลดลงสูงกว่าของครู
- ทำให้สัดส่วนอัตราส่วนของครูต่อนักเรียนของกลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ลดลง และต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ
- อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจำนวนนักเรียนจะลดลง แต่สัดส่วนจำนวนนักเรียนเฉลี่ยต่อห้องยังคงสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศอยู่ (แม้ว่าจะมีแนวโน้มที่ลดลงมาแล้วบ้างก็ตาม)

อัตราส่วนครูต่อนักเรียน (สพป.-รวมทุกชั้น)	2557	2558	2559	2560
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	16.2	16.2	16.3	14.1
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	15.4	15.3	15.5	13.2
ประเทศไทย	16.4	16.4	16.5	13.7
จำนวนนักเรียนเฉลี่ยต่อห้อง (สพป.-รวมทุกชั้น)	2557	2558	2559	2560
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	17.1	16.9	16.6	16.5
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	15.9	15.6	15.5	15.2
ประเทศไทย	16.9	16.7	16.7	16.4

สรุปประเด็นสำคัญ – ด้านสังคม

การศึกษา

- มีการส่งเสริมพัฒนาการเด็กอย่างมีคุณภาพ [สัดส่วนเด็กที่มีการพัฒนาการที่สมวัย (2)]
- คุณภาพการศึกษาในระบบยังต้องมีการพัฒนา [ปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย(11) / คะแนนเฉลี่ยสติปัญญา (IQ) (16) / ระดับคะแนนเฉลี่ย O-Net (15)]
- สถานการณ์ของจำนวนนักเรียนลดลงอย่างต่อเนื่อง ทำให้สัดส่วนจำนวนนักเรียนต่อห้อง และครูต่อนักเรียนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น (จากการที่มีจำนวนนักเรียนลดลง)
- มีการเปิดโอกาสให้กลุ่มคนพิการได้ดี [จำนวนนักเรียนพิการเรียนร่วม (4)] แต่ยังคงมีปัญหาการเข้าถึงการศึกษาสำหรับคนด้อยโอกาสบางกลุ่ม [สัดส่วนนักเรียนด้อยโอกาสต่อนักเรียนทั้งหมด(16)]

สาธารณสุข

อันดับ				ตัวชี้วัด	ค่าเฉลี่ย	กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2		
1			18			ค่าสถิติ	หน่วย	อันดับ
				สัดส่วนคนอายุ 6 ปีขึ้นไป ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วัน ๆ ละ 30 นาที	99.12	99.70	ร้อยละ	2
				สัดส่วนครัวเรือนมีการใช้ยาเพื่อบำบัด บรรเทาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้นอย่างเหมาะสม	98.73	99.36	ร้อยละ	2
				สัดส่วนคนพิการได้รับการดูแลจากคนในครัวเรือน ชุมชน หรือภาครัฐ	99.84	99.91	ร้อยละ	3
				สัดส่วนคนอายุ 35 ปีขึ้นไป ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี	95.09	98.16	ร้อยละ	3
				สัดส่วนค่าใช้จ่ายประเภทเวชภัณฑ์และค่าตรวจรักษาพยาบาล ต่อค่าใช้จ่ายทั้งหมดของครัวเรือน เฉลี่ยต่อเดือน	2.18	1.42	ร้อยละ	4
				อัตราการคลอดในมารดาอายุน้อยกว่า 15 ปี	1.43	1.20	รายต่อหญิงวัยเดียวกัน พันคน	4
				อัตราการฆ่าตัวตายต่อประชากรแสนคน	6.52	5.65	รายต่อประชากรแสนคน	6
				อัตราการคลอดในมารดาอายุ 15-19 ปี	43.40	41.30	รายต่อหญิงวัยเดียวกัน พันคน	8
				สัดส่วนประชากรที่มีภาวะอ้วนและหรืออ้วนลงพุง	33.16	32.78	ร้อยละ	9
				อัตราการเกิดมีชีพ	10.45	9.10	รายต่อประชากรพันคน	11
				สัดส่วนคนดื่มสุรา	6.52	7.72	ร้อยละ	12
				สัดส่วนคนสูบบุหรี่	7.19	8.46	ร้อยละ	15
				สัดส่วนประชากรต่อแพทย์ 1 คน	6,419.46	7,450.00	คน	15
				สัดส่วนประชากรผู้ไปใช้สิทธิประกันสุขภาพ	20.40	17.97	ร้อยละ	16
				อัตราเพิ่มของการเจ็บป่วยด้วย 5 โรคไม่เรื้อรังที่สำคัญ (โรคหัวใจ เบาหวาน หลอดเลือดสมอง ความดันโลหิตสูง หรือมะเร็ง)	5.10	6.27	ร้อยละ	16
				อัตราผู้ป่วยทางสุขภาพจิต	3,259.73	4,249.55	รายต่อประชากรแสนคน	17
				สัดส่วนคนอายุยืน ตั้งแต่ 80 ปีขึ้นไป	2.32	1.49	ร้อยละ	18
				สัดส่วนครัวเรือนกินอาหารถูกสุขลักษณะ ปลอดภัยและได้มาตรฐาน	98.63	97.31	ร้อยละ	18

เขียว: ดีมาก (Quartile 1: อันดับ 1-4)

ส้ม: ปานกลาง (Quartile 3: อันดับ 9-13)

น้ำเงิน: ดี (Quartile 2: อันดับ 5-8)

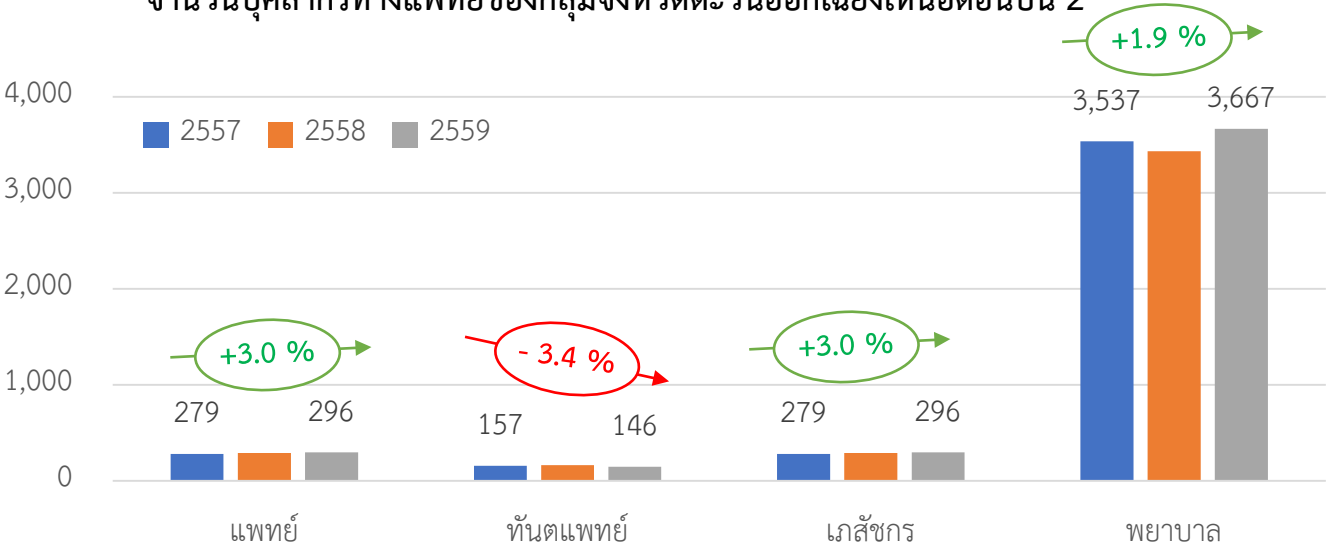
แดง: ต้องปรับปรุง (Quartile 4: อันดับ 14-18)

บุคลากรทางการแพทย์สามารถรองรับประชากรได้ดีมากขึ้น ยกเว้นทันตแพทย์ และเตียงคนไข้

สัดส่วนประชากรต่อแพทย์ 1 คน ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

สัดส่วนประชากรต่อแพทย์ 1 คน	2557	2558	2559
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1	8,004	7,783	7,724
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	7,863	7,613	7,450
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	6,938	6,694	6,412
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1	8,163	8,193	8,387
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2	7,771	7,789	7,566
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	7,718	7,599	7,494
ประเทศไทย	6,339	6,127	6,017

จำนวนบุคลากรทางการแพทย์ของกลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2

สัดส่วนการรองรับจำนวนประชากรต่อทรัพยากรทางการแพทย์

	2557	2558	2559
ประชากร	2,193,725	2,200,097	2,205,136
แพทย์ต่อประชากร	7,863	7,613	7,450
ทันตแพทย์ต่อประชากร	13,973	13,665	15,104
เภสัชกรต่อประชากร	7,863	7,613	7,450
พยาบาลต่อประชากร	620	641	601
เตียงต่อประชากร	696	651	690

- ในภาพรวม บุคลากรทางการแพทย์ของกลุ่มจังหวัดมีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้น ยกเว้นในส่วนของทันตแพทย์
- หากคิดเป็นสัดส่วนการรองรับต่อประชากรในพื้นที่ จะเห็นได้ว่าแพทย์ เภสัชกร และพยาบาล ต่างมีสัดส่วนการรองรับประชากรที่ดีขึ้นทั้งหมด
- จะมีในส่วนของทันตแพทย์ และเตียงต่อประชาชน ที่กลับมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น

สรุปประเด็นสำคัญ – ด้านสังคม

สาธารณสุข

- จำนวนคนสูงอายุน้อย และเด็กทารกแรกเกิดมีความเสี่ยงสูง [สัดส่วนอายุยืน ตั้งแต่ 80 ปีขึ้นไป (18)/อัตราการเกิดมีชีพ(11)]
- สุขภาพโดยรวมของประชากรยังมีปัญหา ทั้งร่างกายและจิตใจ [ประชากรมีภาวะอ้วน (9) / อัตราการเพิ่มของโรคเรื้อรัง (16) / อัตราผู้ป่วยสุขภาพจิต (17) / อัตราฆ่าตัวตายต่อประชากรแสนคน (6)]
- คนในพื้นที่มีการดูแลสุขภาพเบื้องต้น [คนอายุ 6 ปีขึ้นไป ออกกำลังกาย (2) / คนในครัวเรือนมีการใช้ยาเพื่อบำบัด บรรเทาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้นอย่างเหมาะสม (2) / สัดส่วนคนไปตรวจสุขภาพ (3)] แต่มีปัญหาเรื่องการบริโภค [คนในครัวเรือนกินอาหารถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย และได้มาตรฐาน (18) / ดื่มสุรา(12) / ยาสูบ(15)]
- ทรัพยากรทางการแพทย์โดยรวมมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น แต่ยังคงมีอัตราส่วนการรองรับประชาชนที่สูงอยู่ [สัดส่วนประชากรต่อแพทย์ 1 คน (15)] โดยเฉพาะของทันตแพทย์
- มีการดูแลคนพิการที่ดี [สัดส่วนคนพิการได้รับการดูแล (3)]
- ประชาชนอาจไม่สามารถเข้าถึงสิทธิประกันสุขภาพได้ [สัดส่วนผู้ไปใช้สิทธิประกันสุขภาพ (16)]

ความยากจน

					4
	สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่อยู่ในระบบประกันสังคมต่อกำลังแรงงาน	6.86	7.11	ร้อยละ	5
	สัดส่วนหนี้สินเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนกลุ่มที่ยากจนที่สุด	15.37	13.78	ร้อยละ	9
	สัดส่วนคนจน	11.15	21.39	ร้อยละ	17
	ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายได้ (Gini coefficient)	0.30	0.35	คะแนน Gini (0-1)	18

เขียว: ดีมาก (Quartile 1: อันดับ 1-4)

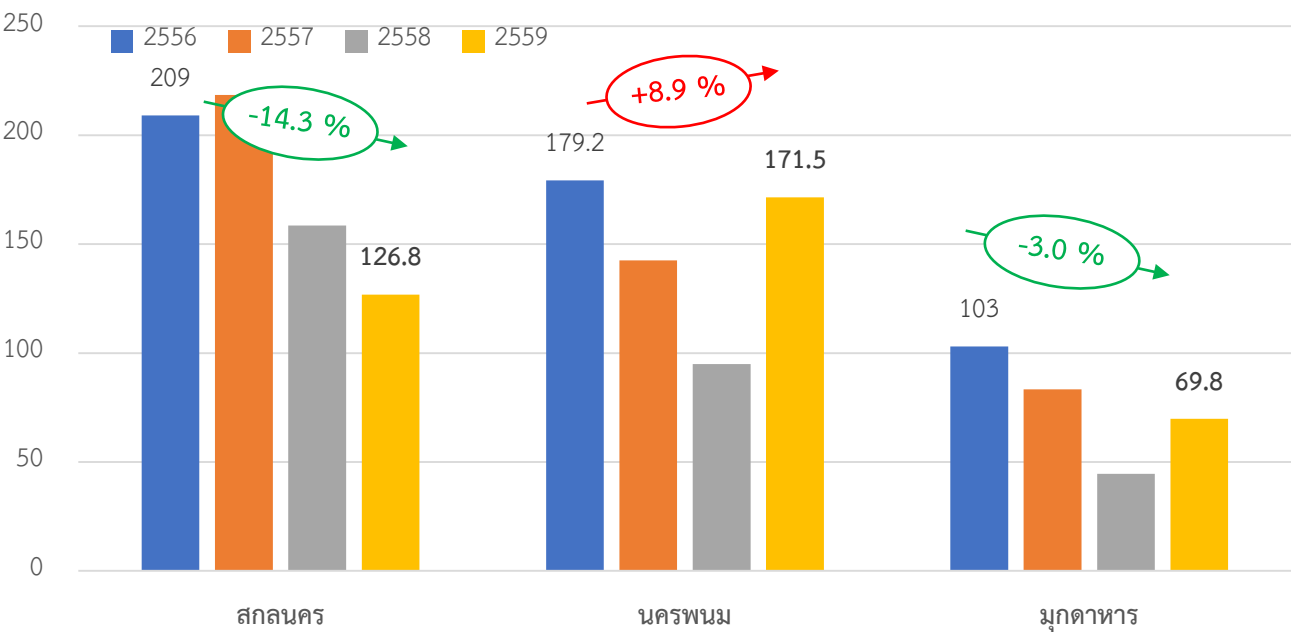
สี่: ปานกลาง (Quartile 3: อันดับ 9-13)

น้ำเงิน: ดี (Quartile 2: อันดับ 5-8)

แดง: ต้องปรับปรุง (Quartile 4: อันดับ 14-18)

ในปี 2559 สกลนครมีสัดส่วนคนจนที่ลดลง ในขณะที่อีกสองจังหวัดมีสัดส่วนคนจนเพิ่มสูงขึ้นมาก

จำนวนคนจน (ด้านรายจ่าย) ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (หน่วย: พันคน)

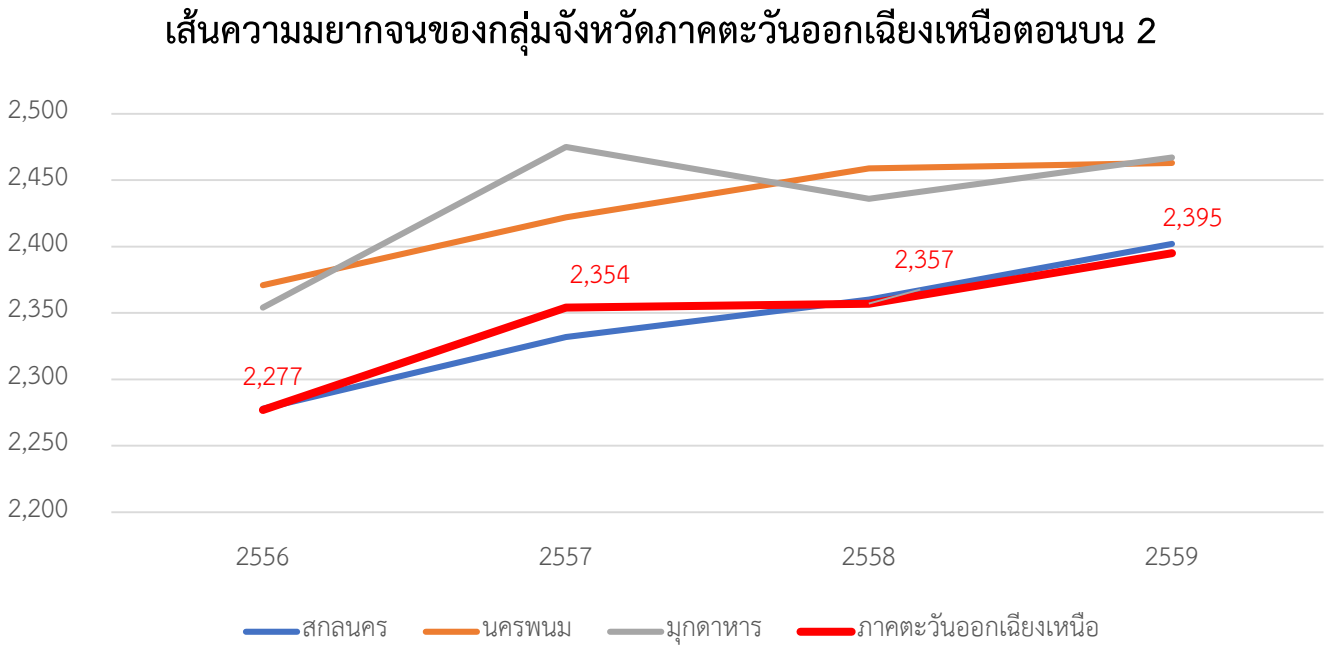

สัดส่วนคนจน (ด้านรายจ่าย) ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2

สัดส่วนคนจน (ร้อยละ)	2556	2557	2558	2559
นครพนม	31.13	24.89	16.64	30.24
มุกดาหาร	29.26	23.78	12.76	20.12
สกลนคร	22.46	23.58	17.19	13.81
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	17.87	16.92	10.47	13.85
ประเทศไทย	13.46	12.76	9.00	11.15

- ในภาพรวม การเปลี่ยนแปลงของจำนวนคนจนของกลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ค่อนข้างหลากหลาย โดยจำนวนคนยากจนในจังหวัดสกลนคร และมุกดาหารมีค่อนข้างหลากหลาย โดยจังหวัดสกลนคร และมุกดาหารมีอัตราการลดลงของคนจนเฉลี่ยต่อปี ในขณะที่นครพนมมีอัตราเพิ่มขึ้น
- ในเชิงสัดส่วน ปี 2559 มีเพียงจังหวัดสกลนครที่มีสัดส่วนคนยากจนลดลง และยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ในขณะที่นครพนม และมุกดาหารกลับเพิ่มสูงขึ้นมาก

กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีเส้นความยากจนสูงกว่าของภูมิภาค

- กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีเส้นความยากจนสูงกว่าของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน โดยเฉพาะจังหวัดนครพนม และมุกดาหาร
- ทุกจังหวัดมีหนี้สินเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้ากว่าร้อยละ 30 ทั้งสิ้น
- ในช่วงที่ผ่านมา ทุกจังหวัดในกลุ่มมีสัดส่วนหนี้สิน / รายได้เพิ่มสูงขึ้นทั้งสิ้น แต่มีเพียงจังหวัดนครพนมที่สัดส่วนยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของภาคอีสาน
- สกลนคร เป็นเพียงจังหวัดเดียวที่มีรายได้ และหนี้สินสูงกว่าค่าเฉลี่ยของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

สัดส่วนรายได้ และหนี้สินของกลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2

จังหวัด		2558	2560	2558 / 2560
นครพนม	รายได้	9,312	6,351	-31.80%
	หนี้สิน	57,455	77,999	35.76%
	หนี้สิน/รายได้	6.2	12.3	
มุกดาหาร	รายได้	9,163	7,090	-22.62%
	หนี้สิน	74,669	102,486	37.25%
	หนี้สิน/รายได้	8.1	14.5	
สกลนคร	รายได้	9,709	10,052	3.54%
	หนี้สิน	104,805	143,251	36.68%
	หนี้สิน/รายได้	10.8	14.3	
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	รายได้	10,355	8,763	-18.20%
	หนี้สิน	119,905	120,230	0.30%
	หนี้สิน/รายได้	11.6	13.7	
ประเทศไทย	รายได้	9,782	10,445	6.40%
	หนี้สิน	147,044	155,378	5.40%
	หนี้สิน/รายได้	15	14.9	

หมายเหตุ: เป็นรายได้ และหนี้สินของครัวเรือน กลุ่ม Quintile 1 ที่มีรายได้ต่ำสุด
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน / หนี้สินเฉลี่ยสะสม ณ วันที่สำรวจ

ความเสมอภาค

คุณภาพชีวิต

ความอบอุ่น

เขียว: ดีมาก (Quartile 1: อันดับ 1-4)

น้ำเงิน: ดี (Quartile 2: อันดับ 5-8)

ส้ม: ปานกลาง (Quartile 3: อันดับ 9-13)

แดง: ต้องปรับปรุง (Quartile 4: อันดับ 14-18)

อันดับ					ตัวชี้วัด	ค่าเฉลี่ย	กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2		
1				18			ค่าสถิติ	หน่วย	อันดับ
					สัดส่วนครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง	78.81	94.18	ร้อยละ	1
					สัดส่วนคนอายุ 15 -59 ปี มีอาชีพและมีรายได้	99.00	99.60	ร้อยละ	1
					สัดส่วนคนอายุ 60 ปีขึ้นไป มีอาชีพและมีรายได้	92.77	98.02	ร้อยละ	1
					สัดส่วนครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ชุมชนหรือท้องถิ่น	99.24	99.95	ร้อยละ	1
					อัตราพึงพิง	50.82	46.38	ร้อยละ	1
					อัตราเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว	8.20	1.72	เหตุการณ์ต่อแสนครัวเรือน	1
					จำนวนเรื่องร้องเรียนด้านปัญหามลพิษที่ได้รับแจ้งทั้งหมดในพื้นที่	5.72	4.00	เรื่อง	2
					สัดส่วนคนอายุ 6 ปีขึ้นไปปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง	99.32	99.80	ร้อยละ	2
					อัตราการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน	88.44	24.20	na	2
					จำนวนสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ	1.76	2.46	na	3
					สัดส่วนครัวเรือนที่มีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภคเพียงพอตลอดปี	99.76	99.94	ร้อยละ	3
					สัดส่วนครัวเรือนที่มีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี อย่างน้อยคนละ 45 ลิตรต่อวัน	99.68	99.93	ร้อยละ	3
					สัดส่วนผู้สูงอายุอยู่ลำพังคนเดียว	6.62	5.78	ร้อยละ	6
					จำนวนคดียาเสพติด	2,030.84	6,932.00	คดี	8
					จำนวนองค์กรชุมชนต่อประชากรแสนคน	136.16	118.30	na	9
					สัดส่วนของครอบครัวขยาย	37.41	38.22	ร้อยละ	9
					สัดส่วนหมู่บ้านที่มีระบบน้ำประปา	95.21	96.98	ร้อยละ	9
					อัตราการจดทะเบียนหย่า	5.47	5.26	คู่ต่อพันครัวเรือน	9
					สัดส่วนครัวเรือนที่มีน้ำประปาใช้ในครัวเรือน	81.17	77.57	ร้อยละ	11
					สัดส่วนผู้สูงอายุที่พักอาศัยอยู่ในห้องนอนชั้นล่างหรืออยู่บ้านชั้นเดียว	81.53	81.28	ร้อยละ	12
					สัดส่วนครัวเรือนที่มีรายได้สูงกว่ารายจ่ายร้อยละ 10 ขึ้นไป	52.72	45.91	ร้อยละ	16
					สัดส่วนผู้สูงอายุที่มีห้องน้ำห้องส้วมแบบโถนั่งห้อยเท้าภายในบ้าน	46.63	23.37	ร้อยละ	16
					อัตราส่วนการออมเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน	19.58	13.39	ร้อยละ	16
					รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย	23,552.04	18,031.18	บาทต่อเดือน	17
					มูลค่าสินทรัพย์ทางการเงินของกลุ่มประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุด	45,405.04	19,847.49	na	18
					รายได้เฉลี่ยต่อหัวของกลุ่มประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุด	9,368.49	6,427.64	na	18
					สัดส่วนผู้หญิงในระดับบริหารหรือในระดับการตัดสินใจต่อจำนวนแรงงานในระดับบริหารทั้งหมด	26.91	17.83	ร้อยละ	18
					สัดส่วนแรงงานเพศหญิงต่อประชากรแรงงาน	43.53	40.14	ร้อยละ	18
					อัตราเด็กที่อยู่ในการคุมประพฤติ	0.38	0.98	คดีต่อเยาวชนพันคน	18

สาธารณูปโภค

สัดส่วนครัวเรือนที่มีน้ำประปาใช้ในครัวเรือน (ร้อยละ)

กลุ่มจังหวัด	2558	2560	จังหวัด	2558	2560
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1	86.08	86.57	นครพนม	87.9	85.9
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	78.13	77.57	มุกดาหาร	88.6	86.4
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	95.52	96.19	สกลนคร	68.5	69.4
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1	84.73	90.72			
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2	67.67	70.63			
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	83.85	86.43			
ประเทศไทย	80.11	82.86			

เทียบกับปีที่ผ่านมา

อัตราการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน (ต่อประชากรแสนคน)

กลุ่มจังหวัด	2557	2558	2559	จังหวัด	2558	2559
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1	19.7	21.3	21.9	นครพนม	17.8	24.3
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	19.7	20.4	24.2	มุกดาหาร	20.1	30.0
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	28.4	28.2	28.9	สกลนคร	23.2	18.3
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1	63.6	72.8	65.8			
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2	42.5	65.4	82.0			
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	34.8	41.6	44.4			
ประเทศไทย	59.8	74.3	88.4			

เทียบกับปีที่ผ่านมา

สาธารณูปโภค

การเข้าถึงอินเทอร์เน็ต

กลุ่มจังหวัด	2557	2558	2559	2560
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1	24.63	26.01	34.24	41.41
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	25.37	26.71	28.09	35.54
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	29.51	33.18	39.24	45.56
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1	27.88	32.23	37.82	43.01
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2	24.50	28.61	34.63	42.04
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	26.86	30.22	36.02	42.45
ประเทศไทย	32	36.18	44.3	49.69

จังหวัด	2559	2560
นครพนม	30.12	37.62
มุกดาหาร	29.34	37.07
สกลนคร	26.37	33.69

เทียบกับปีที่ผ่านมา

ปัญหา / ความต้องการ - สังคม

- พัฒนาคุณภาพชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการศึกษาให้ครอบคลุมอย่างเท่าเทียม โดยเฉพาะในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- ให้มีการบรรจุวิชาการเรียนด้านอาชีพหลักสูตรไว้เป็นวิชาบังคับขั้นพื้นฐานของการเรียน
- ฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับโทษของยาเสพติด
- ให้มีแหล่งเงินทุน หรือจัดตั้งกองทุนกู้ยืม
- มีการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นให้มีความยั่งยืน
- การสร้างเครือข่ายการค้า การเกษตรที่มีความมั่นคง
- แก้ไขปัญหาเด็กอ่านหนังสือไม่ออก ONETไม่ผ่านเกณฑ์อยากให้แก้ไขปัญหาด้านนี้
- แก้ไขปัญหาคนย้ายถิ่นฐานเข้าไปทำงานในเมืองหลวง ทำให้ในต่างจังหวัดขาดแรงงานที่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม
- สร้างสังคมการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทุกระดับ
- ส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตั้งแต่เล็กเพื่อสร้างประชากรที่มีคุณภาพในอนาคต

สรุปประเด็นสำคัญ – ด้านสังคม

ความยากจน

- ประชาชนในจังหวัดมีอาชีพจำนวนมาก ส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงที่ค่อนข้างต่ำ [คนอายุ 15-59 ปี มีอาชีพและมีรายได้ (1) / สัดส่วนคนอายุ 60 ปีขึ้นไปมีอาชีพและมีรายได้ (1) / อัตราพึ่งพิง (1)]
- ประชาชนมีงานทำ แต่อาจมีรายได้ที่ต่ำ ทำให้ในภาพรวม กลุ่มจังหวัดยังถือว่ามีสัดส่วนคนยากจนที่สูง [สัดส่วนคนจน (17) / รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย (17) / อัตราการออม (16) / สัดส่วนครัวเรือนที่มีรายได้มากกว่ารายจ่ายร้อยละ 10 ขึ้นไป (18)] โดยเฉพาะจังหวัดนครพนม และมุกดาหาร
- ครัวเรือนส่วนใหญ่ยังคงมีสัดส่วนหนี้สินอยู่บ้าง [หนี้สินเฉลี่ยต่อรายได้ (9)] แต่ส่วนใหญ่ยังเป็นหนี้ในระบบ [สัดส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ในระบบต่อหนี้ทั้งหมด (4)]
- เส้นความยากจนของจังหวัดในกลุ่มอยู่ใกล้เคียงหรือสูงกว่าเส้นความยากจนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนมาโดยตลอด

สรุปประเด็นสำคัญ – ด้านสังคม

ความเสมอภาค

- กลุ่มจังหวัดมีความไม่เสมอภาคทางด้านรายได้สูง [ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายได้ (18) / รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรที่มีรายได้ต่ำสุด (18) / มูลค่าทรัพย์สินของประชากรที่มีรายได้ต่ำสุด (18)]
- เพศหญิงยังมีบทบาทน้อยมาก [สัดส่วนแรงงาน เพศหญิง ต่อประชากรทั้งหมด(18)/ สัดส่วนผู้หญิงในระดับบริหารหรือในระดับการตัดสินใจ(18)]
- มีการดูแลผู้สูงอายุบ้าง [สัดส่วนผู้สูงอายุอยู่ลำพัง (6)] แต่ยังคงต้องมีการพัฒนาการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น [ผู้สูงอายุพักอยู่ชั้นล่าง (12) / สัดส่วนผู้สูงอายุที่มีรูปแบบห้องน้ำที่เหมาะสม (16)]

การเข้าถึงสาธารณูปโภค

- ครัวเรือนในพื้นที่มีน้ำใช้ที่เพียงพอ [ครัวเรือนมีการเข้าถึงน้ำประปา (3) / ครัวเรือนมีน้ำสะอาด (3)]
- มีอัตราการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนนที่ต่ำ [2]
- การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตต่ำที่สุดของประเทศ [18]

สรุปประเด็นสำคัญ – ด้านสังคม

ความอบอุ่นในครอบครัว และปัญหาสังคมอื่นๆ

- คนในพื้นที่มีการทำกิจกรรมร่วมกันเยอะ [คนอายุ 6 ปีขึ้นไป ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง (2) / คนในครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของหมู่บ้าน/ชุมชน หรือท้องถิ่น(1)]
- มีปัญหาสังคมในพื้นที่อยู่บ้าง โดยเฉพาะปัญหาทางด้านเยาวชน [อัตราเด็กที่อยู่ในการคุมประพฤติ (18) / อัตราการคลอดในมารดาอายุน้อยกว่า 15 ปี (4) / อัตราเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว (1) / อัตราการจดทะเบียนหย่า (9)]

การวิเคราะห์ศักยภาพ

สิ่งแวดล้อม

อันดับ				ตัวชี้วัด	ค่าเฉลี่ย	กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2				
1			18			ค่าสถิติ	หน่วย		อันดับ	
				ปริมาณขยะมูลฝอย	811.46	1,910.00	ตันต่อวัน		1	
				สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่จังหวัด	25.90	19.92	ร้อยละ		11	
				ผลตรวจวัดคุณภาพน้ำ (WQI)	66.33	53.10	คะแนน (1-100)		12	
				จำนวนเรื่องร้องเรียนด้านปัญหามลพิษที่ได้รับแจ้งทั้งหมดในพื้นที่		5.72	4.00		เรื่อง	2

เขียว: ดีมาก (Quartile 1: อันดับ 1-4)

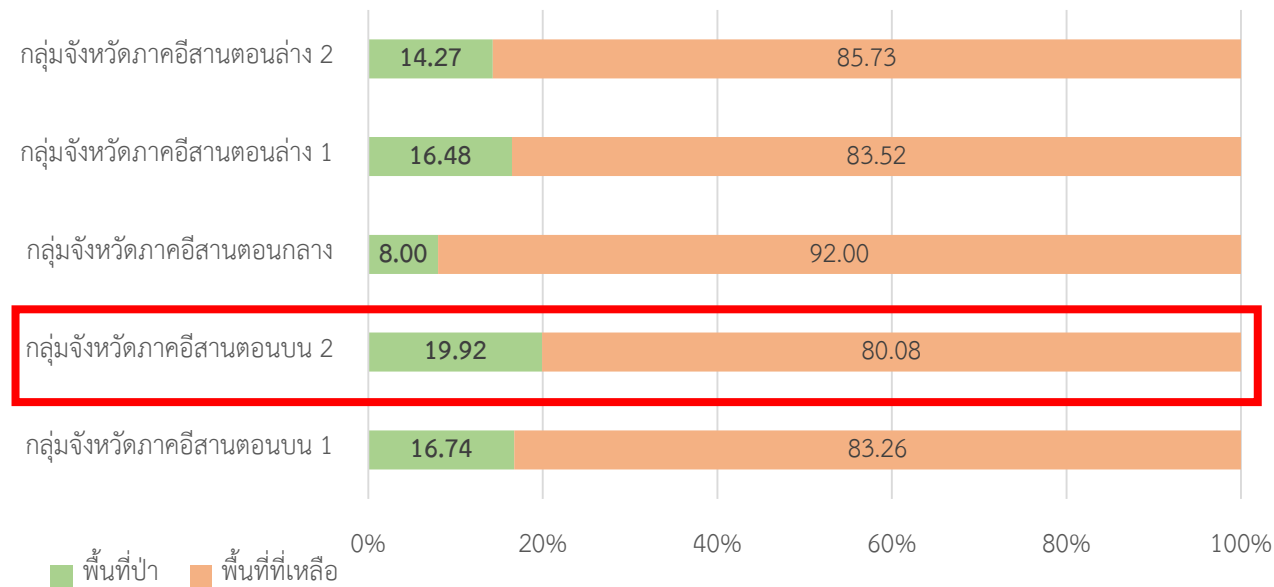
น้ำเงิน: ดี (Quartile 2: อันดับ 5-8)

ส้ม: ปานกลาง (Quartile 3: อันดับ 9-13)

แดง: ต้องปรับปรุง (Quartile 4: อันดับ 14-18)

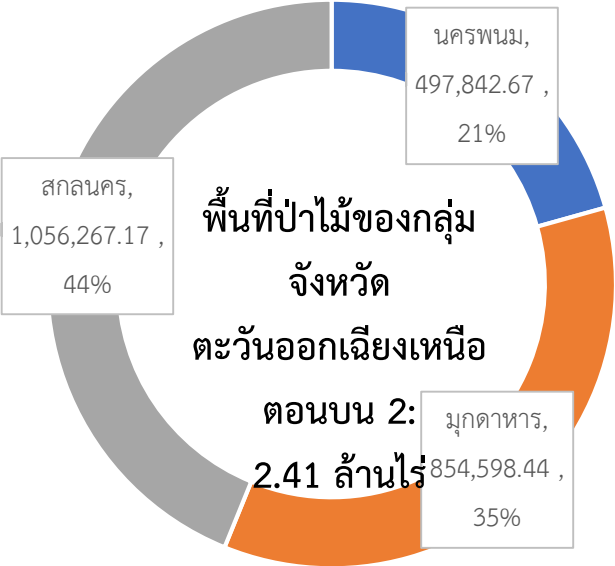
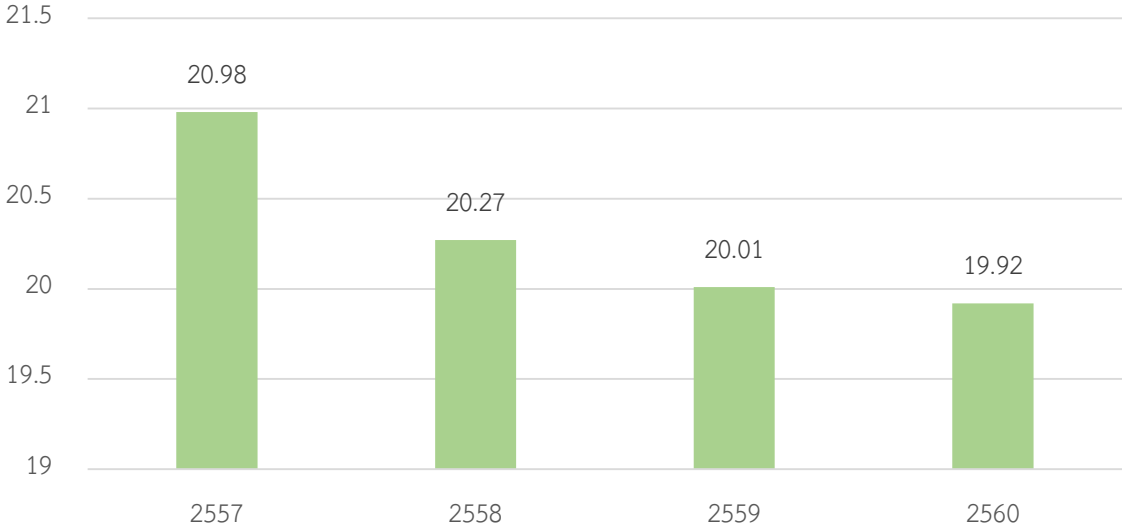
กลุ่มตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีสัดส่วนป่าไม้สูงที่สุดในภาค แต่กลับมีสัดส่วนที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง

สัดส่วนเนื้อที่ป่าไม้ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

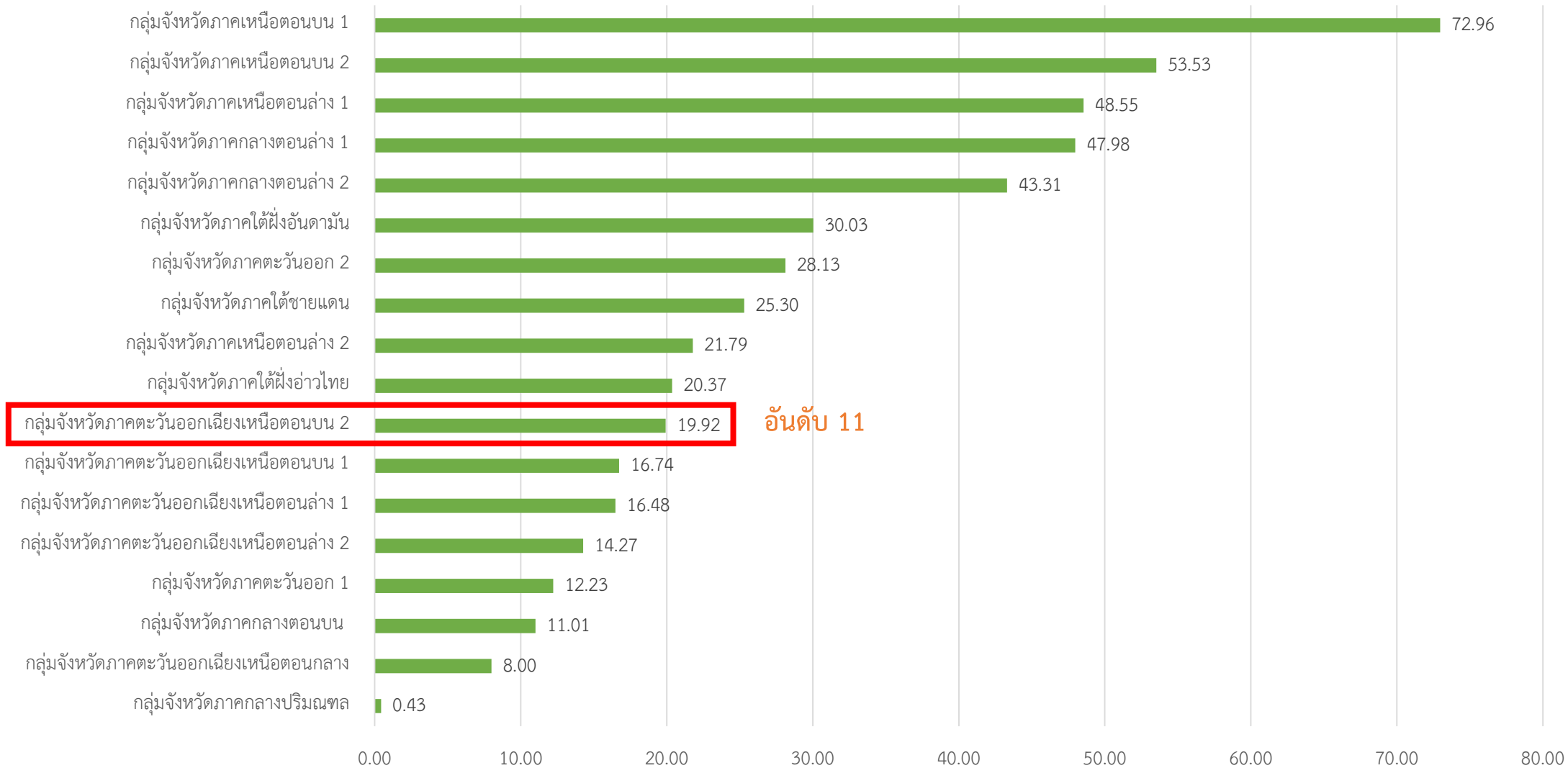
- กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 นับว่าเป็นกลุ่มจังหวัดที่มีสัดส่วนป่าไม้ที่สูงที่สุดในกลุ่มภาคอีสาน โดยพื้นที่ป่าไม้ส่วนใหญ่จะอยู่ที่จังหวัดสกลนคร
- ในช่วงที่ผ่านมา สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้กลับมีแนวโน้มที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง

สัดส่วนเนื้อที่ป่าไม้ของกลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (ร้อยละ)

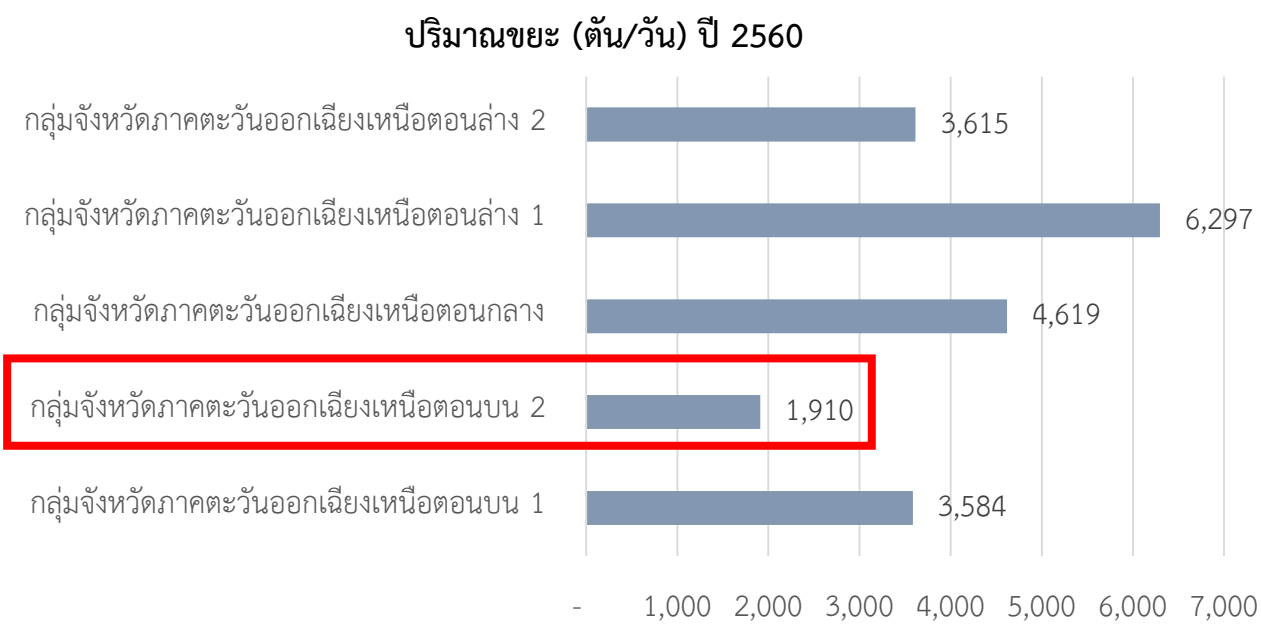

กลุ่มตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีสัดส่วนป่าไม้อยู่อันดับที่ 11 ของทั้งประเทศ

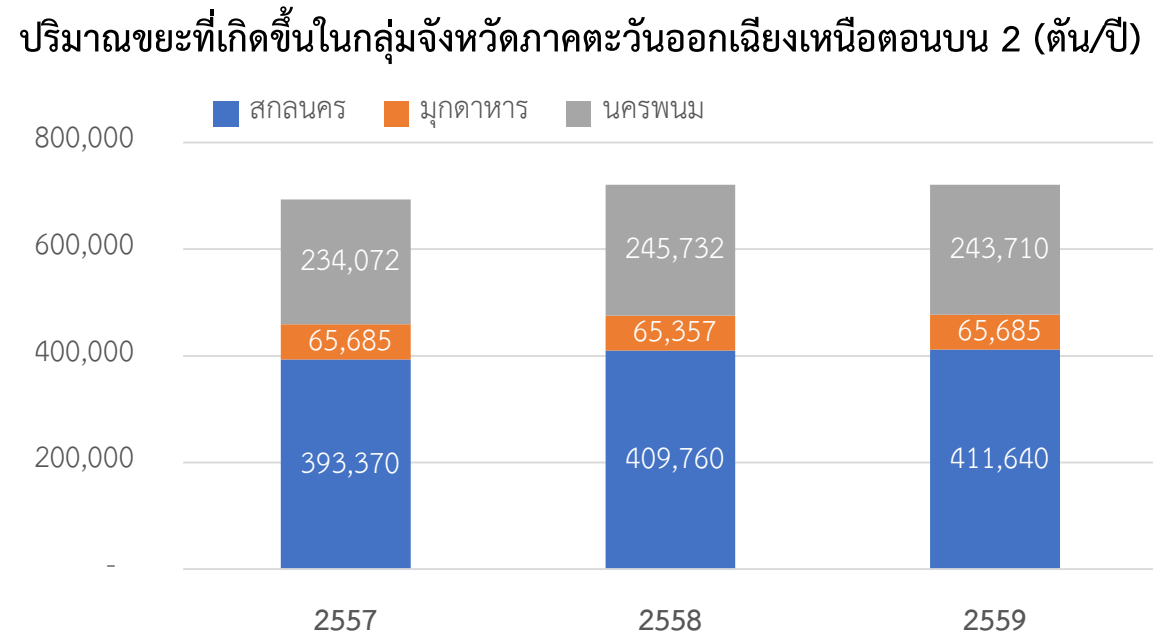
สัดส่วนเนื้อที่ป่าไม้ของกลุ่มจังหวัด ปี 2560

กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีปริมาณขยะที่ต่ำที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

- กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีปริมาณขยะต่อวัน ที่น้อยที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน
- หากพิจารณาปริมาณขยะที่เกิดขึ้นในภาพรวม จะมาจากจังหวัดสกลนครเป็นหลัก และมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้สัดส่วนปริมาณขยะของกลุ่มตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ต่อทั้งประเทศมีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นด้วย (ปริมาณขยะของทั้งประเทศในภาพรวมมีแนวโน้มลดลง)

ปริมาณขยะ (ตัน/ปี)	2557	2558	2559
สกลนคร	393,370	409,760	411,640
มุกดาหาร	65,685	65,357	65,685
นครพนม	234,072	245,732	243,710
กลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	693,127	720,849	721,035
ประเทศไทย	22,229,361	22,653,207	22,060,910
สัดส่วนต่อประเทศ	3.12%	3.18%	3.27%

สรุปประเด็นสำคัญ – ด้านทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม

- กลุ่มจังหวัดมีสัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ที่ค่อนข้างน้อย [สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่จังหวัด(11)] แต่ถือว่าสูงที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน
- ในช่วงที่ผ่านมาสัดส่วนป่าไม้มีแนวโน้มที่ลดลง โดยจังหวัดที่มีสัดส่วนป่าไม้เยอะที่สุดคือสกลนคร
- กลุ่มจังหวัดมีปริมาณขยะที่ต่ำที่สุดของประเทศ [ปริมาณขยะมูลฝอย (ตันต่อวัน) (1)] แต่ก็มีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นบ้าง โดยจังหวัดสกลนคร เป็นจังหวัดที่มีปริมาณขยะสูงที่สุด
- คุณภาพน้ำของกลุ่มจังหวัดอยู่ในเกณฑ์ที่ถือว่าต้องปรับปรุง [ดัชนีคุณภาพน้ำผิวดิน (WQI)(12)]
- มีการร้องเรียนเรื่องมลพิษที่ต่ำ [จำนวนเรื่องร้องเรียนปัญหามลพิษ (2)]

การวิเคราะห์ศักยภาพ

เศรษฐกิจภาพรวม

ท่องเที่ยว

เกษตร

สังคม

อุตสาหกรรม

ทรัพยากรธรรมชาติ/
สิ่งแวดล้อม

การค้า

ความมั่นคง

ความมั่นคง

		จำนวนคดียาเสพติด	2,030.84	6,932.00	คดี	8
--	--	------------------	----------	----------	-----	---

เขียว: ดีมาก (Quartile 1: อันดับ 1-4)

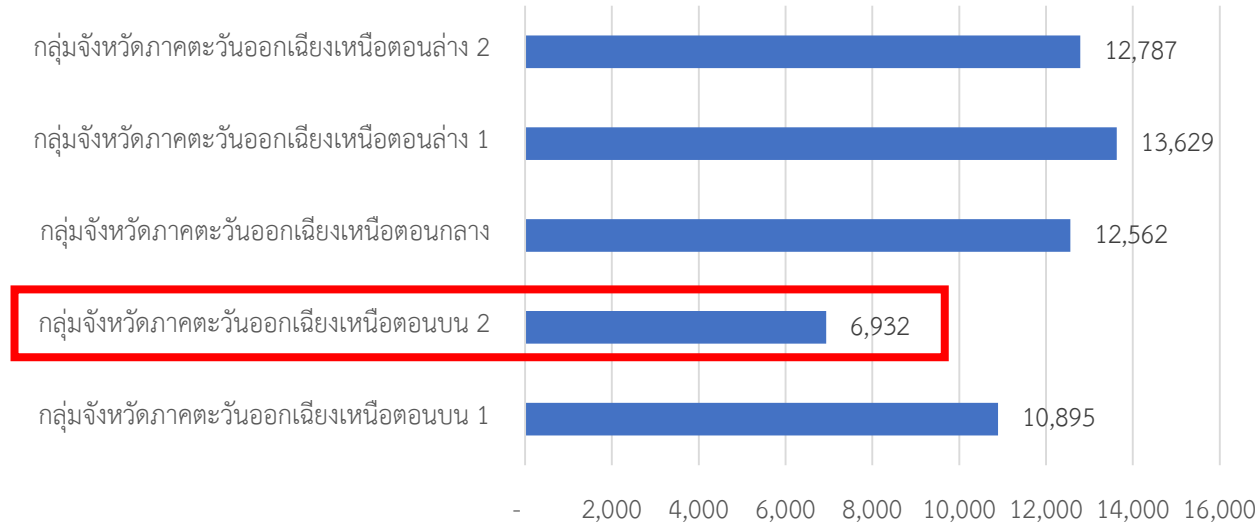
ส้ม: ปานกลาง (Quartile 3: อันดับ 9-13)

น้ำเงิน: ดี (Quartile 2: อันดับ 5-8)

แดง: ต้องปรับปรุง (Quartile 4: อันดับ 14-18)

คดียาเสพติดในช่วงที่ผ่านมา มีแนวโน้มลดลงมาก โดยจังหวัดสกลนครเป็นจังหวัดที่มีจำนวนคดีสูงที่สุดในกลุ่ม

จำนวนคดียาเสพติด (คดี) ปี 2559

จำนวนคดียาเสพติดของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2

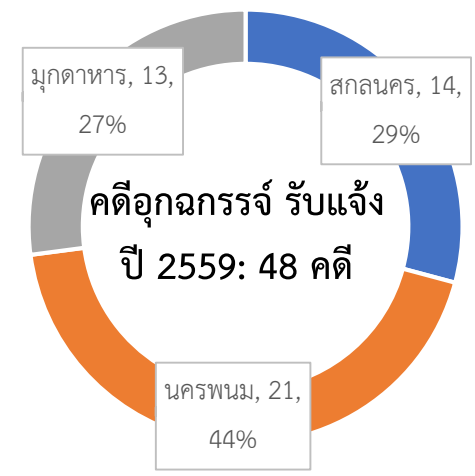
จังหวัด	สถิติการจับกุมคดียาเสพติด			
	2556	2557	2558	2559
นครพนม	4,896	5,300	1,827	1,572
มุกดาหาร	3,089	2,944	2,683	2,494
สกลนคร	4,905	4,499	2,693	2,866
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	12,890	12,743	7,203	6,932
ประเทศไทย	220,657	184,525	138,802	154,344
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 / ประเทศไทย	5.8%	6.9%	5.2%	4.5%

- กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีจำนวนคดีความด้านยาเสพติดที่ต่ำที่สุดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งหากเทียบกับทั้งประเทศถือว่ามีจำนวนคดียาเสพติดสูงเป็นอันดับ 8 ของทั้งประเทศ (คดีเยอะ อันดับยังสูง)
- จำนวนคดีทางด้านยาเสพติดในกลุ่มจังหวัดมีแนวโน้มลดลง ทั้งจำนวนและสัดส่วนของจำนวนคดีต่อประเทศ
- จังหวัดสกลนคร เป็นจังหวัดที่มีสัดส่วนของคดีความด้านยาเสพติดสูงที่สุด

แนวโน้มของการเกิดคดีความลดลง และยังมีความสำเร็จในการจับกุมเพิ่มสูงขึ้นอีกด้วย

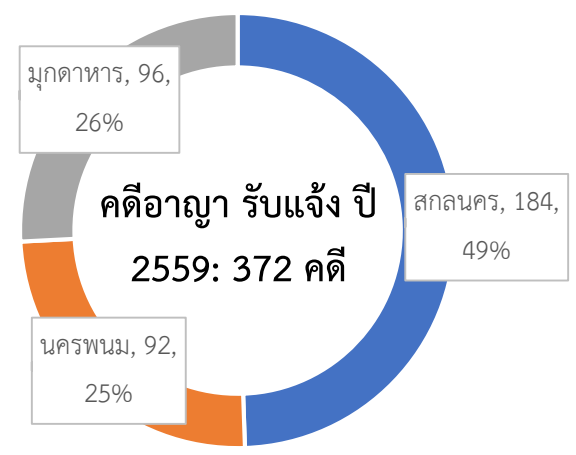
สถิติการรับแจ้งและการจับกุมคดีอุกฉกรรจ์ของกลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2

คดีอุกฉกรรจ์	2555	2556	2557	2558	2559
รับแจ้ง	60	56	50	49	48
จับกุม	45	43	39	45	46
ความสำเร็จในการจับกุม	75%	77%	78%	92%	96%

- แนวโน้มการรับแจ้งคดีอุกฉกรรจ์ลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยจังหวัดที่มีคดีความมากที่สุดคือนครพนม
- ที่ผ่านมา ความสำเร็จในการจับกุมก็เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง เกินกว่าร้อยละ 90

คดีอาญา	2555	2556	2557	2558	2559
รับแจ้ง	551	456	521	634	372
จับกุม	262	166	159	367	256
ความสำเร็จในการจับกุม	48%	36%	31%	58%	69%

- แนวโน้มการรับแจ้งคดีอาญาลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยจังหวัดที่มีคดีความมากที่สุดคือสกลนคร
- ที่ผ่านมา ความสำเร็จในการจับกุมก็เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ปัญหา / ความต้องการ – ความมั่นคง

- เพิ่มมาตรการการดูแลความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน
- ปราบปรามยาเสพติดอย่างจริงจังและมีบทลงโทษที่มากขึ้น

สรุปประเด็นสำคัญ – ความมั่นคง

- กลุ่มจังหวัดมี**จำนวนคดียาเสพติดที่ค่อนข้างต่ำ (8)**
- แนวโน้มการเกิด**คดีความ**มีแนวโน้มที่**ลดลงต่อเนื่อง** ในขณะที่เดียวกัน**อัตราความสำเร็จในการจับกุม**มีแนวโน้ม**เพิ่มสูงขึ้น** โดยเฉพาะคดีคดีอุกฉกรรจ์
- จังหวัด**นครพนม**เป็นจังหวัดที่มี**จำนวนคดีอุกฉกรรจ์ที่สูง** ในขณะที่จังหวัด**สกลนคร**มี**คดีอาญาที่สูง**
- ความต้องการ: มาตรการการดูแลความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน / ปราบปรามยาเสพติดอย่างจริงจังและมีบทลงโทษที่มากขึ้น

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2: การประเมินศักยภาพ (SWOT) - ของเดิม

STRENGTHS

- มีพื้นที่เหมาะสำหรับการเกษตรกรรม อาทิ การทำปศุสัตว์ โดยเฉพาะการเลี้ยงโคขุนที่มีมาตรฐาน รวมทั้งมีศักยภาพในการผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย ยางพารา ปาล์มน้ำมัน เป็นต้น โดยมีพื้นที่การปลูกผลผลิตพืชเศรษฐกิจและจำนวนสัตว์เศรษฐกิจ ของกลุ่มจังหวัดฯ ในปี พ.ศ. 2559 ดังนี้ 1)ข้าวนาปี มีเนื้อที่ปลูก 3,802,163 ไร่ ผลผลิต/ไร่ 360 กก. 2)มันสำปะหลังโรงงาน มีเนื้อที่ปลูก 316,462 ไร่ ผลผลิต/ไร่ 3,486 กก. 3)อ้อย มีเนื้อที่ปลูก 247,360 ไร่ ผลผลิต/ไร่ 9,313 กก. 4)ปาล์มน้ำมัน มีเนื้อที่ปลูก 17,847 ไร่ ผลผลิต/ไร่ 592 กก.
- มีแหล่งท่องเที่ยว ที่สำคัญหลากหลาย ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว และสร้างรายได้ให้กลุ่มจังหวัด ซึ่งประกอบด้วย แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ
1) แหล่งท่องเที่ยวประเภทเชิงธรรมชาติและสัตว์ป่า จ.สกลนคร เช่น แหล่งท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติภูพาน จ.นครพนม เช่น แหล่งท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติภูลิงกา จ.มุกดาหาร เช่น แหล่งท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติมุกดาหาร (ภูผาเทิบ)
2) แหล่งท่องเที่ยวประเภทวิถีชีวิต ใน จ.สกลนคร เช่น ชาวภูไท บ.โนนหอม บ.ถ้ำเต่า ชุมชนคาทอลิก บ.ท่าแร่ ชุมชนเครื่องปั้นดินเผา บ.เชียงเครือ ศูนย์วัฒนธรรมไทยโส้ แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ บ.ท่าวัด จ.นครพนม เช่น กลุ่มสหกรณ์ปั้นดินเผา บ.โนนตาล ชุมชนไทแสง บ.อาจสามารถ ศูนย์วัฒนธรรมผู้ไทเรณูนคร ศูนย์หัตถกรรมบ้านท่าเรือ หมู่บ้านมิตรภาพไทย-เวียดนาม บ.นาจอก (บ้านลุงโฮ) จ.มุกดาหาร เช่นโฮมสเตย์ บ.นาโสก ห้าแยกชุมชนเวียดนาม หมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ บ.หนองหล่ม หมู่บ้านโฮมสเตย์บ้านภู หมู่บ้านสานตะกร้าพลาสติก บ.ชัยมงคล เป็นต้น
3) แหล่งท่องเที่ยวประเภทศิลปะ วัฒนธรรม และแหล่งมรดก จ.สกลนคร เช่น พระธาตุเชิงชุม พระธาตุนารายณ์เจงเวง พระธาตุภูเพ็ก เป็นต้น จ.นครพนม เช่น พระธาตุพนม พระธาตุศรีคุณ พระธาตุเรณู หมู่บ้านมิตรภาพไทย-เวียดนาม บ้านนาจอก เป็นต้น และ จ.มุกดาหาร เช่น กลองมโหระทึก
4) แหล่งท่องเที่ยวประเภทเชิงวิชาการ เช่น ศูนย์ศึกษาการพัฒนาภูพานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จ.สกลนคร พิพิธภัณฑ์จวนผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนม (หลังเก่า)
5) แหล่งท่องเที่ยวประเภทสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ จ.สกลนคร เช่น วัดพระธาตุเชิงชุมวรวิหาร วัดป่าสุทธาวาส วัดป่าอุดมสมพร วัดถ้ำอภัยดำรงธรรม อาสนวิหารอัครเทวดามิคาแอล เป็นต้น จ.นครพนม เช่น วัดธาตุพนม วรมหาวิหาร วัดพระธาตุเรณู วัดธาตุศรีคุณ วัดโฆสิตดาราม วัดพระธาตุประสิทธิ์ วัดพระธาตุ ท่าอุเทน วัดมหาธาตุ วัดนักบุญอันนา เป็นต้น จ.มุกดาหาร เช่น วัดรอยพระพุทธบาทภูมโนรมย์ วัดบรรพตคีรี เป็นต้น
6) แหล่งท่องเที่ยวประเภทสันตนาการและบันเทิง จ.สกลนคร เช่น อุทยานหนองหารเฉลิมพระเกียรติ เป็นต้น จ.นครพนม ได้แก่ สะพานมิตรภาพ 3 ล่องเรือสำราญแม่น้ำโขง สวนหลวง ร.9 เป็นต้น จ.มุกดาหาร ได้แก่ สะพานมิตรภาพ 2 ตลาดสินค้าอินโดจีน เป็นต้น
- มีงานประเพณี วัฒนธรรม และสถานที่สำคัญทางพุทธศาสนา ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว โดยมีสถานที่ท่องเที่ยวและเทศกาลงานประเพณีที่สำคัญได้แก่ วัดพระธาตุเชิงชุมวรวิหาร (จังหวัดสกลนคร) วัดพระธาตุพนมวรวิหาร (จังหวัดนครพนม) หอแก้วเฉลิมพระเกียรติ (จังหวัดมุกดาหาร) ตลาดอินโดจีนมุกดาหาร ตลาดอินโดจีนนครพนม อุทยานแห่งชาติภูพาน (จังหวัดสกลนคร) อุทยานแห่งชาติภูผาเทิบ (จังหวัดมุกดาหาร) งานประเพณีออกพรรษาแห่ปราสาทผึ้งและแข่งเรือยาวชิงถ้วยพระราชทาน (จังหวัดสกลนคร) งานประเพณีไหลเรือไฟออกพรรษา (จังหวัดนครพนม) งานนมัสการองค์พระธาตุพนม ขึ้น 15 ค่ำ เดือน 3 (จังหวัดนครพนม) งานแข่งเรือออกพรรษา ไทย - ลาว (จังหวัดมุกดาหาร) แลนด์มาร์คพญานาค (นครพนม) รวมทั้งยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพที่สามารถพัฒนาให้เป็นแหล่งสร้างรายได้ต่อไป ประกอบด้วย ทะเลสาบน้ำจืดหนองหาร (สกลนคร) อุทยานบัวเฉลิมพระเกียรติ (สกลนคร) งานเทศกาลแห่ดาว (สกลนคร) งานตรุษจีนสี่แผ่นดินสี่วัฒนธรรม อุทยานแห่งชาติภูผายล (สกลนคร) อุทยานแห่งชาติภูสระดอกบัว (มุกดาหาร) อุทยานแห่งชาติภูลิงกา (นครพนม) พระใหญ่ภูมโนรมย์ (มุกดาหาร) แก่งกะเบา (มุกดาหาร)

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2: การประเมินศักยภาพ (SWOT) - ของเดิม

STRENGTHS

- 4. มีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่มีความสามารถให้การศึกษาด้านภาษาต่างประเทศเพื่อธุรกิจและให้ข้อเสนอแนะทางวิชาการเพื่อการพัฒนาจังหวัดในกลุ่มจังหวัดฯ โดยมี 1) มหาวิทยาลัยนครพนม เปิดสอน ด้านภาษา การบริหารธุรกิจ และการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีวิทยาเขตมุกดาหาร เปิดสอน ด้านภาษา การบริหารธุรกิจ และการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติจังหวัดสกลนคร เปิดสอน ด้านภาษา การบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เปิดสอน ด้านภาษา การบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนวิทยาเขตสกลนคร เปิดสอน หลักสูตรทางสังคมศาสตร์, บริหารธุรกิจและกฎหมาย วิทยาลัยชุมชนมุกดาหารหลักสูตรอนุปริญญาบริหารธุรกิจ
- 5. มีแหล่งรวมและกระจายสินค้าไปสู่ตลาดภายในประเทศ และออกสู่ตลาดต่างประเทศ ที่สำคัญหลายแห่ง ได้แก่ ด้านศุลกากรมุกดาหาร ตลาดอินโดจีนจังหวัดมุกดาหาร ด้านศุลกากรนครพนม ตลาดอินโดจีนจังหวัดนครพนมซึ่งกลุ่มจังหวัดฯ มีพรมแดนติดต่อกับ สปป.ลาว ที่จังหวัดนครพนมและจังหวัดมุกดาหาร โดยมีช่องทางการค้า รวม 8 แห่ง คือ จุดผ่านแดนถาวร 4 แห่ง (มุกดาหาร 2 แห่ง, นครพนม 2 แห่ง) และจุดผ่อนปรน 4 แห่ง (อยู่ในจังหวัดนครพนมทั้งหมด)
- 6. มีสนามบิน 2 แห่ง ในกลุ่มจังหวัด (จังหวัดสกลนครและจังหวัดนครพนม) ที่มีศักยภาพในการพัฒนาเพื่อให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวจากประเทศเพื่อนบ้านได้อีกทั้งสนามบินจังหวัดนครพนมยังเป็นสนามบินศุลกากรที่สามารถดำเนินการทางศุลกากรได้อีกด้วยสนามบินในกลุ่มจังหวัดฯ ทั้งสองแห่ง มีสายการบินชั้นนำเปิดให้บริการผู้โดยสารได้แก่ ท่าอากาศยานสกลนคร มีเนื้อที่ 1,000 ไร่ ขนาดทางวิ่ง 45 x 2,600 เมตร พื้นที่ลานจอดเครื่องบิน 9,000 ตร.ม. พื้นที่อาคารผู้โดยสาร 5,445 ตร.ม. มีสายการบินนกแอร์และสายการบินแอร์เอเชียให้บริการ และท่าอากาศยานนครพนม มีเนื้อที่ 4,500 ไร่ ขนาดทางวิ่ง 45 x 2,500 เมตร พื้นที่ลานจอดเครื่องบิน 72,000 ตร.ม. พื้นที่อาคารผู้โดยสาร 9,300 ตร.ม. มีสายการบินนกแอร์และสายการบินแอร์เอเชียให้บริการ
- 7. มีอาณาเขตและเส้นทางคมนาคมที่สามารถเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและสามารถผ่านเข้าไปจีนตอนใต้ ได้ โดยผ่านสะพานมิตรภาพ 2 (จังหวัดมุกดาหาร) และสะพานมิตรภาพ 3 (จังหวัดนครพนม) ซึ่งสามารถขยายการค้าได้ในอนาคต โดยสะพานมิตรภาพ 2 (มุกดาหาร) และ 3 (นครพนม) เป็นเส้นทางคมนาคมขนส่งสินค้าระหว่างกรุงเทพมหานคร สปป.ลาว ประเทศเวียดนาม และประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนตอนใต้ (นครหนานหนิง) โดยผ่านเส้นทางหมายเลข 8 และหมายเลข 12
 - สะพานมิตรภาพ 2 จ.มุกดาหาร อยู่ในเส้นทางคมนาคมขนส่งแนวตะวันออก – ตะวันตก (East – West Economic Corridor) หรือเส้นทาง R9 โดยระยะทางในช่วง สปป.ลาว มีระยะทาง 239 กิโลเมตร และระยะทางในช่วงประเทศเวียดนามมีระยะทาง 276 กิโลเมตร
 - สะพานมิตรภาพ 3 จ.นครพนม ตั้งอยู่ทางหลวงหมายเลข 212 เชื่อมไปยังถนนทางหลวงเอเชียหมายเลข 8 (นครพนมท่าแขกหลักชาวเมืองวินห์ จังหวัดงเวอาน ประเทศเวียดนาม) ระยะทาง 331 ก.ม. และเชื่อมโยงไปชายแดนจีนที่ด่านผิงเสียง มณฑลกว่างสี และนครหนานหนิง ประเทศจีน และเชื่อมไปเส้นทางหมายเลข 12 ของ สปป.ลาว (ท่าแขก สปป.ลาว ดงเฮย จังหวัดกว๋างบิงห์เวียดนาม) ระยะทาง 310 ก.ม.
- 8. มีการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ 2 แห่ง ที่จังหวัดมุกดาหาร และจังหวัดนครพนมโดย ครม.ได้มีมติให้ จังหวัดมุกดาหาร ดำเนินการในระยะแรกโดยดำเนินภายใต้งบประมาณ ปี 2557 ส่วนจังหวัดนครพนม ดำเนินการในระยะที่ 2 โดยดำเนินภายใต้งบประมาณ ปี2559
- 9. มีสินค้าทางการเกษตรที่เป็นที่รู้จักและยอมรับของตลาดทั้งในและต่างประเทศยกตัวอย่างเช่น เนื้อโคขุนโพนยางคำเนื้อโคขุนหนองสูง เนื้อโคขุนนครพนม ผ้าฝ้ายย้อมครามผ้าหมักโคลน ข้าวฮางหอมสกลทวาปี หมากเม่า ลิ่นจันนครพนม สับปะรดท่าอุเทน

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2: การประเมินศักยภาพ (SWOT) - ของเดิม

WEAKNESSES

1. ผลผลิตทางการเกษตร GAP ขาดการเชื่อมโยงกับตลาดเกษตรกรจึงไม่สนใจเข้าสู่ระบบ GAPเนื่องจาก ผู้จำหน่ายสินค้าเกษตร ยังคงให้ความสนใจ ต่อผลผลิตการเกษตร GAP ในระดับที่ต่ำ
2. ระบบการตรวจสอบและรับรอง GAP ไม่สามารถรองรับจำนวนพื้นที่การเกษตรที่เข้าร่วมโครงการได้ เพราะการตรวจสอบมาตรฐาน GAP ต้องได้รับการรับรองจากนักวิชาการ
3. สภาพเส้นทางคมนาคมที่เชื่อมต่อระหว่างจังหวัดมีความทั่วถึง แต่ยังไม่สะดวกเนื่องจากในบางช่วง ยังเป็นเส้นทาง 2 ช่องจราจร ได้แก่ ถนน ทล.223 สกลนคร – นาแก – ธาตุพนม (ระยะทางประมาณ 60 กม.) ถนน ทล.212 นครพนม – มุกดาหาร (ระยะทางประมาณ 104 กม.) ถนน ทล. 22 สกลนคร – นครพนม (ระยะทางประมาณ 93 กม.)
4. กลุ่มจังหวัดขาดระบบการขนส่งทางรางที่เชื่อมต่อระหว่างเมืองหลักและเมืองหลวงโดยปัจจุบัน กลุ่มจังหวัดไม่มีการขนส่งระบบรางเพื่อขนส่งสินค้าและการเดินทางของประชาชน
5. ผู้ประกอบการด้านสินค้า OTOP ขาดองค์ความรู้และข้อมูลการตลาดประเทศเพื่อนบ้านยังไม่เพียงพอ เนื่องจากผู้ประกอบการสินค้า OTOP เน้นการจำหน่ายภายในประเทศ เป็นหลักขาดองค์ความรู้ในการค้าขายกับต่างประเทศ
6. ทรัพยากรป่าไม้ในกลุ่มจังหวัดฯ มีพื้นที่น้อยเมื่อเทียบกับพื้นที่ทั้งหมดของกลุ่มจังหวัดฯ โดยกลุ่มจังหวัดฯ มีเนื้อที่ป่ารวม 2,670,566 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 21.9 ของพื้นที่ทั้งหมด โดยแยกเป็นรายจังหวัดได้ดังนี้ จังหวัดสกลนคร มีเนื้อที่ป่าไม้ 1,193,750 ไร่ จังหวัดนครพนม มีเนื้อที่ป่าไม้ 613,535 ไร่ จังหวัดมุกดาหาร มีเนื้อที่ป่าไม้ 863,281 ไร่ โดยมีพื้นที่ป่าอนุรักษ์และป่าชุมชน ซึ่งเป็นแหล่งต้นน้ำ ลำธารและห้วยต่าง ๆ ที่ไหลลงสู่แม่น้ำโดยพื้นที่ป่าอนุรักษ์ภายในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ปีพ.ศ. 2558ประกอบด้วย พื้นที่อุทยานแห่งชาติ 2,227.03 ตารางกิโลเมตรหรือ 1,391,896.67ไร่ พื้นที่วนอุทยาน 52.08 ตารางกิโลเมตรหรือ 32,550.00 ไร่ พื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า 303.27 ตารางกิโลเมตร หรือ 189,541.00 ไร่ พื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่า 241.99 ตารางกิโลเมตรหรือ 151,242.00 ไร่ พื้นที่สวนรุกขชาติ 0.98 ตารางกิโลเมตร หรือ 614.00 ไร่
7. ประชาชนในกลุ่มจังหวัดฯ อยู่ในเกณฑ์ความยากจนสาเหตุจากประชากร ในกลุ่มจังหวัดฯ มีอาชีพด้านการเกษตร เป็นสำคัญ ซึ่งราคาพืชผลการเกษตรมีความไม่แน่นอน มีผลต่อรายได้ของประชาชนโดยในปี2557 จำนวนร้อยละของประชาชนที่อยู่ใต้เส้นความยากจนของกลุ่มจังหวัดฯ ยังคงมีมากกว่าค่ากลางของประเทศ ดังนี้ ค่ากลางของประเทศ ร้อยละ 10.43 จังหวัดสกลนคร ร้อยละ 23.58 จังหวัดนครพนม ร้อยละ 24.89 จังหวัดมุกดาหาร ร้อยละ 23.78
8. การบริหารจัดการน้ำยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรพื้นที่ในกลุ่มจังหวัด มีแหล่งน้ำหลายแห่งทั้งขนาดใหญ่ และขนาดเล็ก เช่นแม่น้ำโขง ลำน้ำก่ำ หนองหาร เขื่อนน้ำพุง เขื่อนน้ำอูน เป็นต้น แต่การบริหารจัดการน้ำนำมาใช้ประโยชน์ยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการเกษตรกรรม

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2: การประเมินศักยภาพ (SWOT) - ของเดิม

OPPORTUNITIES

1. การคมนาคมมีการขยายตัวมากขึ้น รองรับเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ เส้นทาง EWEC ฯลฯ โดยรัฐบาลได้มีนโยบายพัฒนาด้านการคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์ ในปี พ.ศ.2558 -2565
2. ประเทศเพื่อนบ้านมีความสัมพันธ์อันดีกับกลุ่มจังหวัดฯ ทั้งในแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการอีกทั้งประชากรในประเทศเพื่อนบ้านและในกลุ่มจังหวัดฯ มีขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมประเพณีที่คล้ายคลึงกัน และมีประชาชนบางส่วนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดทางเชื้อชาติ ซึ่งส่งผลดีต่อการประกอบธุรกิจ กล่าวคือ ความสัมพันธ์แบบที่เป็นทางการ เช่น เมืองคูมิตร์ 9 จังหวัด 3 ประเทศ (ไทย – ลาว – เวียดนาม) มีการประชุม ปีละ 2 ครั้งได้แก่ ประชุมระดับคณะกรรมการของ 3 ประเทศ 9 จังหวัด ประชุมระดับคณะผู้บริหารระดับสูงของ 3 ประเทศ 9 จังหวัด จำนวนสมาชิกสมาคมคนไทยเชื้อสายเวียดนาม จังหวัดมุกดาหาร สมาชิกผู้ลงทะเบียนเสียค่าสมาชิกจำนวน 76 คน และไม่เสียค่าสมาชิก 3,000 คน จังหวัดนครพนม สมาชิกผู้ลงทะเบียนเสียค่าสมาชิกจำนวน 66 คน จังหวัดสกลนคร สมาชิกผู้ลงทะเบียนเสียค่าสมาชิกจำนวน 1,200 ครอบครัว
3. สาธารณรัฐประชาชนจีนมีนโยบายการสนับสนุนและส่งเสริมการค้าการลงทุนกับประเทศในกลุ่มอาเซียนตอนใต้ในปัจจุบันสาธารณรัฐประชาชนจีนให้ความสำคัญ ต่อการค้าการลงทุนกับประเทศในกลุ่มอาเซียน โดยจะใช้เส้นทาง จีนตอนใต้ ลงมาสู่ ไทย – สปป.ลาว – เวียดนามพม่า-เวียดนาม
4. ความเชื่อมโยงด้านการค้า การลงทุน ซึ่งกันและกัน ทั้งในและนอกเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ และกับประเทศเพื่อนบ้าน ส่งผลต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดมีนโยบายการส่งเสริมการค้าการลงทุน ของประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลต่อการค้าการลงทุน ของ ไทย ทำให้เกิดความเชื่อมโยงทางด้านการค้า การลงทุน มากขึ้น และประกอบกับสปป.ลาว มีการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษที่แขวงคำม่วน และแขวงสะหวันนะเขต
5. นโยบายรัฐบาลส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน โดยกลุ่มจังหวัดฯมีพืชเศรษฐกิจที่สามารถนำไปผลิตเป็นพลังงานทดแทนได้อย่างเพียงพอ เช่น มันสำปะหลัง มูลสัตว์ เป็นต้น
6. มีการขนส่งสินค้าไปยังประเทศเพื่อนบ้าน สปป.ลาวและเวียดนาม โดยมีโครงการลงทุนก่อสร้างทางรถไฟจากสะหวันนะเขตไปชายแดนที่ด่านลาวบาว ลงทุนโดยบริษัทจากมาเลเซีย
7. นโยบายรัฐบาลพัฒนาระบบรถไฟรางคู่ จาก 39 เป็น 60 กิโลเมตรต่อชั่วโมง เพื่อการขนส่งระหว่างเมืองและเชื่อมต่อภูมิภาคโดยระบบราง ในเส้นทาง แม่สอด – มุกดาหาร ตามแนวเศรษฐกิจด้านตะวันออก – ตะวันตก (East-West Economic Corridor) โดยเป็นเส้นทางเชื่อม 4 ประเทศ ได้แก่ พม่า ไทย ลาวและเวียดนาม
8. โครงการก่อสร้างรถไฟรางคู่ สายบ้านไผ่ – นครพนม โดยเริ่มเส้นทางจาก บ้านไผ่ – มหาสารคาม – ร้อยเอ็ด – มุกดาหาร – นครพนม ซึ่งสามารถเชื่อมเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม ณ สะพานมิตรภาพ 3 (นครพนม)

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2: การประเมินศักยภาพ (SWOT) - ของเดิม

THREATS

1. เนื่องจากกลุ่มจังหวัดฯมีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยมีแนวชายแดนยาว 246 กิโลเมตร ซึ่งทำให้ในการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) อาจก่อให้เกิดปัญหาต่างๆตามมา ได้แก่ ปัญหาสินค้าหนีภาษี ปัญหายาเสพติด ปัญหาการลักลอบเข้าเมือง ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดต่อ
2. เทือกเขาภูพานเป็นอุปสรรคต่อการขนส่งของกลุ่มจังหวัดฯ โดยมีเส้นทางคมนาคมทางถนนที่มีความลาดชันและสูง 524 เมตร จากระดับน้ำทะเล รวมทั้งมีความคดเคี้ยว ทำให้การคมนาคมขนส่งต้องใช้เวลามาก มีค่าใช้จ่ายสูงกว่าปกติ ตลอดจนเกิดปัญหาอุบัติเหตุบ่อยครั้ง
3. Cross Border Transport Agreement (CBTA) มีข้อตกลงให้เฉพาะสินค้าที่ส่งผ่านสะพานมิตรภาพ 2 (จังหวัดมุกดาหาร) เป็นสินค้าผ่านแดน (Transit) สามารถส่งผ่านไปยังประเทศที่สามได้แต่ในขณะที่สินค้าที่จะส่งผ่านสะพานมิตรภาพ 3 (จังหวัดนครพนม) ไม่มีข้อตกลงให้เป็นสินค้าผ่านแดนจึงมีค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมเมื่อต้องการส่งไปยังประเทศที่สาม
4. สาธารณรัฐประชาชนจีน จะยอมรับสินค้าประเภทผลไม้จากประเทศไทยตามกระบวนการ CIQ ในกรณีที่ส่งผ่านมาทางสะพานมิตรภาพ 2 (จังหวัดมุกดาหาร) เท่านั้น แต่สำหรับสินค้าผลไม้ที่ส่งผ่านมาทางสะพานมิตรภาพ 3 (จังหวัดนครพนม) จะส่งออกไปได้ถึงเฉพาะประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

STRENGTHS

1. มีพื้นที่เหมาะสำหรับการเกษตรกรรม....
2. มีแหล่งท่องเที่ยว....3. มีงานประเพณี วัฒนธรรม....
4. มีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่มีความสามารถให้การศึกษาด้านภาษาต่างประเทศเพื่อธุรกิจและให้ข้อเสนอแนะทางวิชาการเพื่อการพัฒนาจังหวัดในกลุ่มจังหวัด...
5. มีแหล่งรวมและกระจายสินค้าไปสู่ตลาดภายในประเทศ และออกสู่ตลาดต่างประเทศ.... | <ul style="list-style-type: none">1. มีศักยภาพทางการเกษตรสูง <i>[สัดส่วนเกษตร(2)/ ขยายตัวเกษตร (7)]</i>
2. มีแหล่งท่องเที่ยว และประเพณีทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ที่โดดเด่น (ควรมีข้อมูลมาสนับสนุนว่ามีแหล่ง หรือประเพณีอะไรที่แตกต่าง)
2. มีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่มีความสามารถให้การศึกษาด้านภาษาต่างประเทศเพื่อธุรกิจและให้ข้อเสนอแนะทางวิชาการเพื่อการพัฒนาจังหวัดในกลุ่มจังหวัด
3. มีแหล่งรวมและกระจายสินค้าไปสู่ตลาดภายในประเทศ และออกสู่ตลาดต่างประเทศ |
|--|---|

STRENGTHS

6. มีสนามบิน 2 แห่ง ในกลุ่มจังหวัด.... 7. มีอาณาเขตและเส้นทางคมนาคมที่สามารถเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและสามารถผ่านเข้าไปจีนตอนใต้ ได้ โดยผ่านสะพานมิตรภาพ 2.... 8. มีการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ 2 แห่ง ที่จังหวัดมุกดาหาร และจังหวัดนครพนม.... 9. มีสินค้าทางการเกษตรที่เป็นที่รู้จักและยอมรับของตลาดทั้งในและต่างประเทศ เช่น เนื้อโคขุนโพนยางคำ เนื้อโคขุนหนองสูง ผ้าฝ้าย ย้อมคราม ผ้าหมักโคลน ข้าวฮางหอมสกลทวาปี หมากเม่า....	<p>6. [ตัดออก]</p> <p>7. มีที่ตั้งเชิงยุทธศาสตร์ โดยสามารถเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และเข้าเชื่อมไปยังจีนตอนใต้ได้</p> <p>8. เป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ 2 แห่ง ที่จังหวัดมุกดาหาร และจังหวัดนครพนม</p> <p>7. มีสินค้าทางการเกษตรที่เป็นที่รู้จักและยอมรับของตลาดทั้งในและต่างประเทศ เช่น ...
(สินค้า GI)</p> |
|---|--|

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2: การประเมินศักยภาพ (SWOT) - ปรับใหม่

STRENGTHS

- 8. เพิ่ม: ประชากรส่วนใหญ่ในพื้นที่มีอาชีพและรายได้ [คนอายุ 15-59 ปี มีอาชีพและมีรายได้ (1) / สัดส่วนคนอายุ 60 ปีขึ้นไปมีอาชีพและมีรายได้ (1) / อัตราพึงพิง (1)]
- 9. เพิ่ม: ครอบครัวมีความอบอุ่นและมีกิจกรรมกับครอบครัว [คนอายุ 6 ปีขึ้นไป ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง (2) / คนในครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของหมู่บ้าน/ชุมชน หรือท้องถิ่น(1) / อัตราเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว (1)]
- 10. เพิ่ม: มีการบริหารจัดการขยะ และการจัดการมลพิษในพื้นที่ที่มีประสิทธิภาพ [ปริมาณขยะมูลฝอย (1) / จำนวนเรื่องร้องเรียนปัญหามลพิษ (2)]

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2: การประเมินศักยภาพ (SWOT) - ปรับใหม่

WEAKNESSES

- 1. ผลผลิตทางการเกษตร GAP ขาดการเชื่อมโยงกับตลาดเกษตรกรจึงไม่สนใจเข้าสู่ระบบ GAPเนื่องจาก ผู้จำหน่ายสินค้าเกษตร ยังคงให้ความสนใจ ต่อผลผลิตการเกษตร GAP ในระดับที่ต่ำ
- 2. ระบบการตรวจสอบและรับรอง GAP ไม่สามารถรองรับจำนวนพื้นที่การเกษตรที่เข้าร่วมโครงการได้ เพราะการตรวจสอบมาตรฐาน GAP ต้องได้รับรองจากนักวิชาการ
- 3. สภาพเส้นทางคมนาคมที่เชื่อมต่อระหว่างจังหวัดมีความทั่วถึง แต่ยังไม่สะดวกเนื่องจากในบางช่วง
- 4. กลุ่มจังหวัดขาดระบบการขนส่งทางรางที่เชื่อมต่อระหว่างเมืองหลักและเมืองหลวง
- 5. ผู้ประกอบการด้านสินค้า OTOP ขาดองค์ความรู้และข้อมูลการตลาดประเทศเพื่อนบ้านยังไม่เพียงพอ
- 6. ทรัพยากรป่าไม้ในกลุ่มจังหวัดฯ มีพื้นที่น้อยเมื่อเทียบกับพื้นที่ทั้งหมดของกลุ่มจังหวัด

- 1. การทำการเกษตรยังไม่ได้คุณภาพสูง ขาดการทำ GAP ในวงกว้าง (ปรับ W1+W2)
- 2. ผลผลิตทางการเกษตรยังต่ำ [ข้อมูลผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญต่อไร่]
- 3. สภาพเส้นทางคมนาคมที่เชื่อมต่อระหว่างจังหวัดมีความทั่วถึง แต่ยังไม่สะดวกเนื่องจากในบางช่วง
- 4. ปัจจุบัน กลุ่มจังหวัดยังขาดระบบการขนส่งทางรางที่เชื่อมต่อระหว่างเมืองหลักและเมืองหลวง
- 5. ผู้ประกอบการขาดองค์ความรู้ เทคโนโลยี และข้อมูลการตลาดในการสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ และทำการตลาด
- 6. ทรัพยากรป่าไม้ในกลุ่มจังหวัดฯ มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง [สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่จังหวัด(11) / ข้อมูลแนวโน้มการลดลงของป่า]

WEAKNESSES

7. ประชาชนในกลุ่มจังหวัดฯ อยู่ในเกณฑ์ความยากจนสาเหตุจากประชากร ในกลุ่มจังหวัดฯ

8. การบริหารจัดการน้ำยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรพื้นที่ในกลุ่มจังหวัด
7. ยังคงมีความเหลื่อมล้ำสูงในพื้นที่ *[สัดส่วนคนจน (17) / ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายได้ (18) / รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรที่มีรายได้ต่ำสุด (18) / สัดส่วนแรงงานเพศหญิง ต่อประชากรทั้งหมด(18)/ สัดส่วนผู้หญิงในระดับบริหารหรือในระดับการตัดสินใจ (18)]*

8. การบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร *[สัดส่วนหมู่บ้านมีน้ำใช้เพื่อการเกษตร (14)]*

9. เพิ่ม: คุณภาพน้ำในพื้นที่ยังต้องได้รับการพัฒนา *[ดัชนีคุณภาพน้ำผิวดิน (12)]*

10.เพิ่ม: คนในพื้นที่ได้รับการศึกษาค่อนข้างน้อย *[ปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย(11) / คะแนนเฉลี่ยสติปัญญา (IQ) (16) / ระดับคะแนนเฉลี่ย O-Net (15) / นักเรียนด้อยโอกาส (16)]*

11.เพิ่ม: ประชาชนในพื้นที่ค่อนข้างที่จะมีปัญหาสุขภาพ *[อัตราการเพิ่มของโรคเรื้อรัง (16)/อัตราผู้ป่วยสุขภาพจิต(17)/อาหาร(18)ยาสูบ(15)]*

12.เพิ่ม: ประชาชนเข้าถึงระบบสาธารณสุขได้น้อย *[สัดส่วนประชากรต่อแพทย์ 1 คน (15) / สัดส่วนผู้ใช้สิทธิประกันสุขภาพ (16)]*

13.เพิ่ม: ผลผลิตภาพแรงงานต่ำ *[ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ย(17)]*

OPPORTUNITIES

- 1. การคมนาคมมีการขยายตัวมากขึ้น รองรับเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ เส้นทาง EWEC ฯลฯ โดยรัฐบาลได้มีนโยบายพัฒนาด้านการคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์ ในปี พ.ศ.2558 -2565
- 7. นโยบายรัฐบาลพัฒนาระบบรถไฟรางคู่ จาก 39 เป็น 60 กิโลเมตรต่อชั่วโมง เพื่อการขนส่งระหว่างเมืองและเชื่อมต่อภูมิภาคโดยระบบราง ในเส้นทาง แม่สอด – มุกดาหาร ตามแนวเศรษฐกิจด้านตะวันออก – ตะวันตก (East-West Economic Corridor) โดยเป็นเส้นทางเชื่อม 4 ประเทศ ได้แก่ พม่า ไทย ลาวและเวียดนาม
- 8. โครงการก่อสร้างรถไฟรางคู่ สายบ้านไผ่ – นครพนม โดยเริ่มเส้นทางจาก บ้านไผ่ – มหาสารคาม – ร้อยเอ็ด – มุกดาหาร – นครพนม ซึ่งสามารถเชื่อมเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม ณ สะพานมิตรภาพ 3 (นครพนม)
- 3. ประเทศเพื่อนบ้านมีความสัมพันธ์อันดีกับกลุ่มจังหวัดฯ
- 4. สาธารณรัฐประชาชนจีนมีนโยบายการสนับสนุนและส่งเสริมการค้าการลงทุนกับประเทศในกลุ่มอาเซียน

- 1. รัฐบาลมีการวางแผนและผลักดันโครงการเครือข่ายคมนาคม และระบบโลจิสติกส์ ในพื้นที่มากขึ้น ทั้งระบบถนน และระบบราง เพื่อเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) และประเทศเพื่อนบ้าน
- 2. ประเทศเพื่อนบ้านมีความสัมพันธ์อันดีกับกลุ่มจังหวัดฯ
- 3. สาธารณรัฐประชาชนจีนมีนโยบายการสนับสนุนและส่งเสริมการค้าการลงทุนกับประเทศในกลุ่มอาเซียน

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2: การประเมินศักยภาพ (SWOT) - ปรับใหม่

OPPORTUNITIES

- 4. ความเชื่อมโยงด้านการค้า การลงทุน ซึ่งกันและกัน ทั้งในและนอกเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ และกับประเทศเพื่อนบ้าน
- 5. นโยบายรัฐบาลส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน โดยกลุ่มจังหวัดฯมีพืชเศรษฐกิจที่สามารถนำไปผลิตเป็นพลังงานทดแทนได้อย่างเพียงพอ
- 6. มีการขนส่งสินค้าไปยังประเทศเพื่อนบ้าน สปป.ลาวและเวียดนาม โดยมีโครงการลงทุนก่อสร้างทางรถไฟจากสะพานนะเขตไปชายแดนที่ด่านลาวบาว ลงทุนโดยบริษัทจากมาเลเซีย

- 4. ความเชื่อมโยงด้านการค้า การลงทุน ซึ่งกันและกัน ทั้งในและนอกเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ และกับประเทศเพื่อนบ้าน
- 5. นโยบายรัฐบาลส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน โดยกลุ่มจังหวัดฯมีพืชเศรษฐกิจที่สามารถนำไปผลิตเป็นพลังงานทดแทนได้อย่างเพียงพอ
- 6. มีโครงการลงทุนก่อสร้างทางรถไฟจากสะพานนะเขตไปชายแดนที่ด่านลาวบาว ลงทุนโดยบริษัทจากมาเลเซีย
- 7. เพิ่ม: นโยบายส่งเสริมสินค้าเกษตรคุณภาพ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานคุณภาพโคเนื้อ และการแปรรูปผลิตภัณฑ์เนื้อครบวงจร
- 8. เพิ่ม: นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวตามรอยอารยธรรมแม่น้ำโขง
- 9. เพิ่ม: นโยบายการจัดการพื้นที่เมืองและชุมชนมุ่งสู่การเป็นเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- 10: เพิ่ม: มีความต้องการสินค้าและบริการจากประเทศเพื่อนบ้านที่เพิ่มขึ้น

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2: การประเมินศักยภาพ (SWOT) - ปรับใหม่

THREATS

1. เนื่องจากกลุ่มจังหวัดฯมีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยมีแนวชายแดนยาว 246 กิโลเมตร ซึ่งทำให้ในการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) อาจก่อให้เกิดปัญหาต่างๆตามมา ได้แก่ ปัญหาสินค้าหนีภาษี ปัญหายาเสพติด ปัญหาการลักลอบเข้าเมือง ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดต่อ

2. เทือกเขาภูพานเป็นอุปสรรคต่อการขนส่งของกลุ่มจังหวัดฯ โดยมีเส้นทางคมนาคมทางถนนที่มีความลาดชันและสูง 524 เมตร จากระดับน้ำทะเล รวมทั้งมีความคดเคี้ยว ทำให้การคมนาคมขนส่งต้องใช้เวลามาก มีค่าใช้จ่ายสูงกว่าปกติตลอดจนเกิดปัญหาอุบัติเหตุบ่อยครั้ง

3. Cross Border Transport Agreement (CBTA) มีข้อตกลงให้เฉพาะสินค้าที่ส่งผ่านสะพานมิตรภาพ 2 (จังหวัดมุกดาหาร) เป็นสินค้าผ่านแดน (Transit) สามารถส่งผ่านไปยังประเทศที่สามได้แต่ในขณะที่สินค้าที่จะส่งผ่านสะพานมิตรภาพ 3 (จังหวัดนครพนม) ไม่มีข้อตกลงให้เป็นสินค้าผ่านแดนจึงมีค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมเมื่อต้องการส่งไปยังประเทศที่สาม

4. สาธารณรัฐประชาชนจีน จะยอมรับสินค้าประเภทผลไม้จากประเทศไทยตามกระบวนการ CIQ ในกรณีที่ส่งผ่านมาทางสะพานมิตรภาพ 2 (จังหวัดมุกดาหาร) เท่านั้น แต่สำหรับสินค้าผลไม้ที่ส่งผ่านมาทางสะพานมิตรภาพ 3 (จังหวัดนครพนม) จะส่งออกไปได้ถึงเฉพาะประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

1. อาจมีปัญหาจากการข้ามข้ามพรมแดน อาทิ ปัญหาสินค้าหนีภาษี ปัญหายาเสพติด ปัญหาการลักลอบเข้าเมือง ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดต่อ

2. เส้นทางคมนาคมผ่านเทือกเขาภูพาน มีความยากลำบาก ใช้เวลา มีค่าใช้จ่ายสูง และมีอุบัติเหตุบ่อยครั้ง

3. ยังไม่มีข้อตกลงการส่งสินค้าผ่านสะพานมิตรภาพ 3 (จังหวัดนครพนม)

4. สาธารณรัฐประชาชนจีน จะยอมรับสินค้าประเภทผลไม้จากประเทศไทยตามกระบวนการ CIQ ในกรณีที่ส่งผ่านมาทางสะพานมิตรภาพ 2 (จังหวัดมุกดาหาร) เท่านั้น แต่สำหรับสินค้าผลไม้ที่ส่งผ่านมาทางสะพานมิตรภาพ 3 (จังหวัดนครพนม) จะส่งออกไปได้ถึงเฉพาะประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

5. เพิ่ม: ภัยธรรมชาติหรือสาธารณภัยที่มีแนวโน้มสูงขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศ

6. เพิ่ม: การส่งเสริมกิจกรรมทางเศรษฐกิจจำนวนมาก (พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ) อาจส่งผลกระทบในด้านสังคม และสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น

7. เพิ่ม: อาจมีการแข่งขันที่รุนแรงจากต่างประเทศมากขึ้น

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2: การประเมินศักยภาพ (SWOT) - ปรับใหม่

STRENGTHS

- 1. มีศักยภาพทางด้านการเกษตรและบริการที่สูง
- 2. มีแหล่งท่องเที่ยว และประเพณีทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ที่โดดเด่น
- 3. มีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่มีความสามารถในการศึกษาด้านภาษาต่างประเทศเพื่อธุรกิจและให้ข้อเสนอแนะทางวิชาการเพื่อการพัฒนาจังหวัดในกลุ่มจังหวัด
- 4. มีแหล่งรวมและกระจายสินค้าไปสู่ตลาดภายในประเทศ และออกสู่ตลาดต่างประเทศ
- 5. มีที่ตั้งเชิงยุทธศาสตร์ โดยสามารถเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และเข้าเชื่อมไปยังจีนตอนใต้ได้
- 6. เป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ 2 แห่ง ที่จังหวัดมุกดาหาร และจังหวัดนครพนม
- 7. มีสินค้าทางการเกษตรที่เป็นที่รู้จักและยอมรับของตลาดทั้งในและต่างประเทศ เช่น เนื้อโคขุนโพนยางคำ เนื้อโคขุนหนองสูง ผ้าฝ้ายย้อมคราม ผ้าหมักโคลน ข้าวฮางหอมสกลทวาปี หมากเม่า
- 8. ประชากรในภาพรวมมีสัดส่วนแรงงาน มีอาชีพและรายได้ที่สูง
- 10. ครอบครัวมีความอบอุ่นและมีกิจกรรมกับครอบครัว
- 11. มีการบริหารจัดการขยะในพื้นที่ที่มีประสิทธิภาพ

WEAKNESSES

- 1. การทำการเกษตรยังไม่ได้คุณภาพสูง ขาดการทำ GAP ในวงกว้าง
- 2. ผลผลิตทางการเกษตรยังต่ำ
- 3. สภาพเส้นทางคมนาคมที่เชื่อมต่อระหว่างจังหวัดมีความทั่วถึง แต่ยังไม่สะดวกเนื่องจากในบางช่วง
- 4. ปัจจุบัน กลุ่มจังหวัดยังขาดระบบการขนส่งทางรางที่เชื่อมต่อระหว่างเมืองหลักและเมืองหลวง
- 5. ผู้ประกอบการขาดองค์ความรู้ เทคโนโลยี และข้อมูลการตลาดในการสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ และทำการตลาด
- 6. ทรัพยากรป่าไม้ในกลุ่มจังหวัดฯ มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง
- 7. ยังคงมีความเหลื่อมล้ำสูงในพื้นที่
- 7. การบริหารจัดการน้ำยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรพื้นที่ในกลุ่มจังหวัด
- 8. คุณภาพน้ำในพื้นที่ยังต้องได้รับการพัฒนา
- 9. ประชาชนในพื้นที่ค่อนข้างที่จะมีปัญหาสุขภาพ
- 10. ประชาชนเข้าถึงระบบสาธารณสุขได้น้อย
- 11. ผลผลิตภาพแรงงานต่ำ

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2: การประเมินศักยภาพ (SWOT) - ปรับใหม่

OPPORTUNITIES

- 1. รัฐบาลมีการวางแผนและผลักดันโครงการเครือข่ายคมนาคม และระบบโลจิสติกส์ในพื้นที่มากขึ้น ทั้งระบบถนน และระบบราง เพื่อเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) และประเทศเพื่อนบ้าน
- 2. ประเทศเพื่อนบ้านมีความสัมพันธ์อันดีกับกลุ่มจังหวัดฯ
- 3. สาธารณรัฐประชาชนจีนมีนโยบายการสนับสนุนและส่งเสริมการค้าการลงทุนกับประเทศในกลุ่มอาเซียน
- 4. ความเชื่อมโยงด้านการค้า การลงทุน ซึ่งกันและกัน ทั้งในและนอกเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ และกับประเทศเพื่อนบ้าน
- 5. นโยบายรัฐบาลส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน โดยกลุ่มจังหวัดฯมีพืชเศรษฐกิจที่สามารถนำไปผลิตเป็นพลังงานทดแทนได้อย่างเพียงพอ
- 6. มีโครงการลงทุนก่อสร้างทางรถไฟจากสะพานนะเขตไปชายแดนที่ด่านลาวบาวลงทุนโดยบริษัทจากมาเลเซีย
- 7. นโยบายส่งเสริมสินค้าเกษตรคุณภาพ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานคุณภาพโคเนื้อ และการแปรรูปผลิตภัณฑ์เนื้อกระบองจอร์
- 8. นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวตามรอยอารยธรรมแม่น้ำโขง
- 9. นโยบายการจัดการพื้นที่เมืองและชุมชนมุ่งสู่การเป็นเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- 10: มีความต้องการสินค้าและบริการจากประเทศเพื่อนบ้านที่เพิ่มขึ้น

THREATS

- 1. อาจมีปัญหาจากการข้ามข้ามพรมแดน อาทิ ปัญหาสินค้าหนีภาษี ปัญหายาเสพติด ปัญหาการลักลอบเข้าเมือง ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดต่อ
- 2. เส้นทางคมนาคมผ่านเทือกเขาภูพาน มีความยากลำบาก ใช้เวลา มีค่าใช้จ่ายสูง และมีอุบัติเหตุบ่อยครั้ง
- 3. ยังไม่มีข้อตกลงการส่งสินค้าผ่านสะพานมิตรภาพ 3 (จังหวัดนครพนม)
- 4. สาธารณรัฐประชาชนจีน จะยอมรับสินค้าประเภทผลไม้จากประเทศไทยตามกระบวนการ CIQ ในกรณีที่ส่งผ่านมาทางสะพานมิตรภาพ 2 (จังหวัดมุกดาหาร) เท่านั้น แต่สำหรับสินค้าผลไม้ที่ส่งผ่านมาทางสะพานมิตรภาพ 3 (จังหวัดนครพนม) จะส่งออกไปได้ถึงเฉพาะประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
- 5. ภัยธรรมชาติหรือสาธารณภัยที่มีแนวโน้มสูงขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศ
- 6. การส่งเสริมกิจกรรมทางเศรษฐกิจจำนวนมาก (พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ) อาจส่งผลกระทบต่อในด้านสังคม และสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น
- 7. อาจมีการแข่งขันที่รุนแรงจากต่างประเทศมากขึ้น
- 8. การเข้าสู่สังคมสูงอายุอาจส่งผลกระทบต่อปัญหาแรงงาน และสวัสดิการทางสังคมต่างๆ

TOWS Matrix	Strengths	Weakness
Opportunities	ยุทธศาสตร์เชิงรุก - ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน [S1/O2/O3] - ส่งเสริมการค้า การลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน / พัฒนาสภาพแวดล้อมรองรับการลงทุน [S3/S4/S5/O1/O2/O3/O4] - พัฒนาแบรนด์สินค้าเกษตร สินค้าท้องถิ่นของพื้นที่ [S7/O7/O8/O10]	ยุทธศาสตร์เชิงแก้ไข - ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมรองรับการท่องเที่ยว [S1/T2] - ส่งเสริมมาตรการความมั่นคงในบริเวณชายแดน [S4/T1] - ส่งเสริมการค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน [S3/T3/T4]
Threats	ยุทธศาสตร์เชิงป้องกัน - พัฒนาประสิทธิภาพการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มทางการเกษตร [W1/W2/O7] - ส่งเสริมการปลูกและการแปรรูปพืชพลังงานในพื้นที่ [W1/W2/O5] - ผลักดันการเชื่อมโยงคมนาคมในพื้นที่ รองรับเส้นทางคมนาคมหลัก [W4/O1/O6] - พัฒนาศักยภาพ และองค์ความรู้ เพื่อรองรับการค้าต่างประเทศ [W5/O2/O3/O4] - ส่งเสริม Green City [W8/W9/O9]	ยุทธศาสตร์เชิงรับ - ส่งเสริมมาตรการดูแลสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการปลูกป่า [W6/W8/W9/T5/T6] - ส่งเสริมมาตรการสร้างอาชีพ จ้างงานผู้สูงอายุ / ส่งเสริมสวัสดิการรองรับผู้สูงอายุ [W7/T8] - มุ่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ [W10/T7]

การนำเสนอ

1

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2561 – 2564

2

นโยบาย ยุทธศาสตร์ระดับต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาจังหวัด

3

สรุปผลการศึกษาและทบทวนศักยภาพจังหวัด

4

(ร่าง) ผลการทบทวนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. 2561 - 2564

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 - 4 ปี (พ.ศ.2561 - 2565)

เป้าหมายการพัฒนา

1) ส่งเสริมการเกษตรด้วยนวัตกรรม ท่องเที่ยว 3 ธรรม เชื่อมโยง 3 ประเทศ มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจสู่อาเซียน

ตัวชี้วัด: การขยายตัวทางเศรษฐกิจ และรายได้ของประชาชน

- 1) ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดฯ (GPCP: Gross Provincial Cluster Product) เพิ่มขึ้นร้อยละ 3 จากปีที่ผ่านมา
- 2) รายได้ต่อหัวต่อปี (GPCP per Capita) เพิ่มขึ้นร้อยละ 3 จากปีที่ผ่านมา

ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนา 1

การพัฒนาการท่องเที่ยว 3 ธรรม
(ธรรมะ ธรรมชาติ วัฒนธรรม)
อย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนา 2

การส่งเสริม พัฒนาการผลิตและ
สร้างมูลค่าเพิ่มทางการเกษตร

ประเด็นการพัฒนา 3

การพัฒนาขีดความสามารถด้าน
การค้า การลงทุน

ประเด็นการพัฒนา 4

การพัฒนาสังคมและความมั่นคง

ประเด็นสำคัญในแต่ละประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนา 1 การพัฒนาการท่องเที่ยว 3 ธรรม (ธรรมะ ธรรมชาติ วัฒนธรรม) อย่างยั่งยืน	- ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ เชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน - ปรับปรุงสภาพถนนเชื่อมโยงระหว่างจังหวัด (ปัญหาในพื้นที่) - ติดป้ายประชาสัมพันธ์ (ปัญหาในพื้นที่) - ติดป้าย และเน้นการทำประชาสัมพันธ์ (ปัญหาในพื้นที่)	- เชื่อมโยงกับงานประเพณีท้องถิ่น (ปัญหาในพื้นที่) - ปรับปรุงแหล่งให้ได้มาตรฐาน
ประเด็นการพัฒนา 2 การส่งเสริม พัฒนาการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มทาง การเกษตร	- โครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร (แหล่งน้ำ/ถนน/อื่นๆ) - ส่งเสริมองค์ความรู้ เทคโนโลยี เพื่อเพิ่มมูลค่าสู่อาหารคุณภาพ - ยกระดับโคเนื้อ / ส่งเสริมการผลิตและแปรรูปพืชพลังงาน - ขยายผลมาตรฐานการเกษตร และอาหาร	- พัฒนาคุณภาพ (GAP) และผลผลิตทางการเกษตร - พัฒนาอาชีพและให้ความรู้แก่เกษตรกร (ปัญหาในพื้นที่) - จัดหาตลาดให้เกษตรกร (ปัญหาในพื้นที่) - ส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มเกษตรกร (ปัญหาในพื้นที่)
ประเด็นการพัฒนา 3 การพัฒนาขีดความสามารถ ด้านการค้า การลงทุน	- พัฒนาสภาพแวดล้อมรองรับการลงทุน - เชื่อมโยงระบบราง และถนน ทั้งในและต่างประเทศ - ส่งเสริมองค์ความรู้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการตลาด - พัฒนาศักยภาพแรงงาน	- การดูแลด้านสิ่งแวดล้อมของโรงงาน (ปัญหาในพื้นที่) - การพัฒนาอุตสาหกรรมที่ต่อยอดกับผลผลิตทางการเกษตรในพื้นที่ (ปัญหาในพื้นที่)
ประเด็นการพัฒนา 4 การพัฒนาสังคมและความ มั่นคง	- พัฒนาคุณภาพการศึกษา (อ่านหนังสือไม่ออก / ONET) - ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำในพื้นที่ - การจัดการปัญหามลพิษทางน้ำ และขยะ - การดูแลผู้สูงอายุ	- ประชาชนในพื้นที่ค่อนข้างที่จะมีปัญหาสุขภาพ - แก้ปัญหาความมั่นคงชายแดน - แก้ไขปัญหาค้นย้ายถิ่นฐานเข้าไปทำงานในเมืองหลวง (ปัญหาในพื้นที่) - ส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น (ปัญหาในพื้นที่)

แนวทางการปรับเปลี่ยนเป้าประสงค์และตัวชี้วัด กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (พ.ศ.2561-2565)

เป้าหมายการพัฒนา	ตัวชี้วัด	เป้าหมายการพัฒนา	ตัวชี้วัด
1. การขยายตัวทางเศรษฐกิจ และรายได้ของประชาชน	ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดฯ (GPCP: Gross Provincial Cluster Product) เพิ่มขึ้นร้อยละ 3 จากปีที่ผ่านมา	1. เศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง	ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดฯ (GPCP: Gross Provincial Cluster Product) เพิ่มขึ้น
	รายได้ต่อหัวต่อปี (GPCP per Capita) เพิ่มขึ้นร้อยละ 3 จากปีที่ผ่านมา		รายได้ต่อหัวต่อปี (GPCP per Capita) เพิ่มขึ้น
			ผลิตภาพแรงงาน เพิ่มขึ้น
		2. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างทั่วถึง	ระดับความเหลื่อมล้ำในสังคม (Gini Coefficient) ของกลุ่มจังหวัด ลดลง
			อัตราการเพิ่มขึ้นของโรคเรื้อรัง ลดลง
			ปีการศึกษาเฉลี่ย สูงขึ้น
			ร้อยละของคดีที่เกิดขึ้น ลดลง
			สัดส่วนคนจน ลดลง
		3. มีการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่	สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่จังหวัดเพิ่มขึ้น
			ปริมาณขยะ ลดลง

การปรับเปลี่ยนประเด็นการพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (พ.ศ.2561-2565)

ประเด็นการพัฒนา 2561 - 2564	ประเด็นสำคัญ		ทบทวนประเด็นการพัฒนา 2561 - 2565
1. การพัฒนาการท่องเที่ยว 3 ธรรม (ธรรมะ ธรรมชาติ วัฒนธรรม) อย่างยั่งยืน	การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์	เป็น Hub เชื่อมโยงภูมิภาค	1. การพัฒนาการท่องเที่ยว 3 ธรรม (ธรรมะ ธรรมชาติ วัฒนธรรม) เชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน
	ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว	ส่งเสริมงานประเพณีร่วมกัน	
	พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวศักยภาพ	ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน	
2.การส่งเสริม พัฒนาการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มทางการเกษตร	ส่งเสริมองค์ความรู้ นวัตกรรม	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	2. การส่งเสริม พัฒนาการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มทางการเกษตร
	คุณภาพ และมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร	ยกระดับโคเนื้อ / ส่งเสริมพืชพลังงาน	
3.การพัฒนาขีดความสามารถด้านการค้าการลงทุน	สภาพแวดล้อมรองรับการลงทุน	เชื่อมโยงระบบคมนาคม	3. การพัฒนาขีดความสามารถด้านการค้า การลงทุน ให้กับภาคธุรกิจในพื้นที่
	เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน	มาตรการดูแลสิ่งแวดล้อม	
	พัฒนาแรงงาน + แรงงานคืนถิ่น	เชื่อมโยงกับภาคการเกษตร	
4.การพัฒนาสังคมและความมั่นคง	คุณภาพการศึกษา	การดูแลผู้สูงอายุ	4. การพัฒนาสังคม สิ่งแวดล้อม และความมั่นคง
	ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำในพื้นที่	ปัญหามลพิษทางน้ำ และขยะ	
	ความมั่นคงชายแดน	พื้นที่ป่าไม้	